

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Segon període

Número 78

Dimarts, 5 de juny de 2007

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

————— Llei del Consell de Relacions Laborals (tram. 200-00001/08). Aprovació. **p. 3**

————— Llei del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (tram. 200-00016/08). Aprovació. **p. 7**

1.20. Interpellacions

————— Interpellació al Govern sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra i sobre la imatge que els ciutadans tenen de la policia de la Generalitat (tram. 300-00042/08). Substanciació. **p. 12**

————— Interpellació al Govern sobre la dinamització del sector tèxtil de la moda davant el rept de la globalització (tram. 300-00043/08). Substanciació. **p. 12**

————— Interpellació al Govern sobre la política en matèria de seguretat ciutadana i policia (tram. 300-00044/08). Substanciació. **p. 12**

————— Interpellació al Govern sobre el programa de la participació de Catalunya en la Fira del Llibre de Frankfurt (tram. 300-00045/08). Substanciació. **p. 12**

————— Interpellació al Govern sobre la política en matèria de funció pública (tram. 300-00046/08). Substanciació. **p. 12**

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

2.01.02. Proposicions de llei

————— Proposició de llei de modificació de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives pel que fa referència a l'impost sobre el patrimoni (tram. 202-00009/08). Debat de totalitat. Aprovació de l'esmena a la totalitat de devolució. **p. 13**

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

————— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política universitària (tram. 302-00031/08). Rebuig. **p. 13**

————— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials (tram. 302-00032/08). Rebuig. **p. 13**

————— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la implantació de la sisena hora en el sistema educatiu (tram. 302-00033/08). Rebuig. **p. 13**

————— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reforma de l'atenció primària (tram. 302-00034/08). Rebuig. **p. 13**

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

————— Projecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut (tram. 200-00012/08). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat. **p. 14**

————— Projecte de llei de l'Institut Català Internacional per la Pau (tram. 200-00013/08). Tramitació pel procediment d'urgència. **p. 14**

————— Projecte de llei sobre l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya (tram. 200-00020/08). Esmenes a la totalitat. **p. 14**

————— Projecte de llei del Consell de Garanties Estatutàries (tram. 200-00021/08). Text presentat. Antecedents. **p. 14**

3.01.02. Proposicions de llei

————— Proposició de llei de modificació dels articles 85 i 86 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00013/08). Esmenes a la totalitat. **p. 22**

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

————— Proposta de resolució sobre un nou estudi de la inundabilitat (tram. 250-00235/08). Presentació. **p. 22**

————— Proposta de resolució sobre la protecció dels terrenys afectats pel Pla parcial Muntanyans II, de Torredembarra (Tarragonès) (tram. 250-00236/08). Presentació. **p. 23**

3.10.45. Procediments relatius a un pla o comunicat del Govern

————— Projecte del pla director de cooperació al desenvolupament 2007-2010 (tram. 259-00001/08). Presentació. **p. 24**

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Memòria i compte de la Sindicatura de Comptes corresponent al 2006 (tram. 256-00010/08). Correcció d'errades de publicació (BOPC 77).

p. 57

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials (tram. 302-00032/08). Esmenes presentades.

p. 57

4. INFORMACIÓ

4.53. Sessions informatives i compareixences

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació sobre les informacions que situen Catalunya com a principal focus de recepció d'activistes islamistes d'Europa (tram. 354-00063/08). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 58

4.53.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del delegat del Govern de l'Estat a Catalunya davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa (tram. 356-00072/08). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 58

Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Badalona davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa (tram. 356-00073/08). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 58

Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Santa Coloma de Gramanet davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa (tram. 356-00074/08). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 58

Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Sant Adrià de Besòs davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa (tram. 356-00075/08). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 58

Sol·licitud de compareixença d'Isabel Rubió Badia, de DHD-Europe, i de Beatriz Mena Pujol, directora de la fundació Adana, davant la Comissió d'Educació i Universitats perquè informin sobre la situació dels afectats pel trastorn de déficit d'atenció i hiperactivitat (tram. 356-00080/08). Sol·licitud.

p. 59

Sol·licitud de compareixença del president de la Societat Pesca Esportiva de la Vall de Boí, Ramon Aixalà i Vila, davant la Comissió de Medi Ambient i Habitatge perquè exposi la problemàtica del sector de la pesca esportiva (tram. 356-00081/08). Sol·licitud.

p. 59

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació sobre l'activitat dels islamistes radicals a Catalunya (tram. 355-00032/08). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 59

4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença de Joan Vendrell Campmany davant la Comissió de Peticions perquè exposi i amplii l'escrit de petició relatiu a un procediment d'incapacitació (tram. 357-00026/08). Substanciació.

p. 59

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern, i d'altres òrgans

4.70.10. Altres comunicacions

Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre l'observança del pluralisme en la televisió i la ràdio corresponent al març del 2007 (tram. 337-00016/08). Presentació.

p. 59

4.90. Règim interior

4.90.05. Pressupost del Parlament

Liquidació del pressupost del Parlament corresponent a l'inici de la VIII legislatura (tram. 232-00003/08). Aprovació.

p. 60

Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al 2006 (tram. 232-00004/08). Aprovació.

p. 62

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs per a proveir temporalment el lloc de treball de tècnic o tècnica de coordinació de la producció de publicacions del Departament d'Edicions del Parlament (tram. 500-00007/08). Adscripció en comissió de serveis d'una funcionària.

p. 64

NOTES

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

Llei del Consell de Relacions Laborals

Tram. 200-00001/08

Aprovació: Ple del Parlament

Sessió núm. 15, 30.05.2007, DSPC-P 19

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 30 de maig de 2007, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Treball, Indústria, Comerç i Turisme referent al Projecte de llei de creació del Consell de Relacions Laborals de Catalunya i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DEL CONSELL DE RELACIONS LABORALS

PREÀMBUL

L'article 170 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i de relacions laborals, i l'article 150 estableix que li correspon la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva Administració. Així mateix, l'article 4.2 encomana a la Generalitat que faciliti la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social, i l'article 45.4 determina que la Generalitat ha de promoure la creació d'un espai català de relacions laborals en el qual hi ha d'haver representades les organitzacions sindicals i empresarials i l'Administració de la Generalitat i que, en aquest marc, ha de fomentar una pràctica de diàleg social, de concertació, de negociació col·lectiva i de participació en el desenvolupament i en la millora de l'entramat productiu.

D'altra banda, els articles 9.2, 129.1 i 148.1.1 de la Constitució espanyola regulen, respectivament: la participació ciutadana en la vida política, econòmica, cultural i social; la participació de les persones que hi estiguin interessades en l'activitat dels organismes públics (participació institucional), i la possibilitat que les comunitats autònomes es dotin d'institucions d'autogovern en l'àmbit de llurs competències. L'article 7 de la Constitució atribueix a les organitzacions sindicals i patronals un paper clau en la defensa dels interessos econòmics i socials que els són propis com a instruments fonamentals per a la participació política.

La Llei 3/1997, del 16 de maig, amb el consens dels agents socials integrants del Consell de Treball, crea

el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC), i el dota de funcions consultives i d'assessorament al Govern en matèries sociolaborals, ocupacionals i socioeconòmiques, amb l'objectiu que sigui un òrgan de participació institucional.

Després d'avaluar el funcionament del CTESC d'ençà que es va constituir, la Llei 7/2005, del 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en modifica la naturalesa, la composició i les funcions, i aquest organisme resta com a òrgan consultiu i d'assessorament al Govern en les matèries socioeconòmiques, laborals i ocupacionals.

Cal destacar que aquesta norma constitueix l'expressió de la voluntat dels agents socials i econòmics i del Govern de fomentar i afavorir la participació institucional, la concertació i el diàleg social, tal com recull l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, signat el 16 de febrer de 2005.

En aquest context, la creació del Consell de Relacions Laborals respon a la doble necessitat de facilitar i racionalitzar el diàleg social, d'una banda, i de donar cobertura amb caràcter estable a la participació institucional dels agents socials, de l'altra, tot fomentant i facilitant la cooperació i el diàleg permanents entre les organitzacions sindicals i les empresarials, i entre aquestes i l'Administració de la Generalitat, com a instruments clau per a la garantia dels drets socials i laborals dels treballadors de Catalunya, la innovació, la competitivitat i la millora de la productivitat de les empreses i la modernització del sistema de relacions laborals de Catalunya.

El Consell de Relacions Laborals té una composició paritària i tripartida. La participació de l'Administració de la Generalitat té dues finalitats bàsiques: d'una banda, facilitar la participació i la col·laboració efectives dels agents socials més representatius de Catalunya en el disseny i la posada en pràctica de les polítiques laborals de Catalunya per mitjà del diàleg i la concertació social, i també l'anàlisi i l'actuació sobre les situacions específiques per raó del territori, i, d'altra banda, impulsar els agents socials i donar-los suport, amb el màxim respecte a l'autonomia col·lectiva, perquè millorin els continguts, la racionalització i l'eficiència de l'estructura de la negociació col·lectiva.

Aquesta llei també crea la Comissió de Convenis Col·lectius com a òrgan especialitzat del Consell de Relacions Laborals, i fruit de la voluntat tripartida dels agents socials i del Govern recollida per l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, amb l'objectiu general d'impulsar, orientar i millorar l'estructura i els continguts de la negociació col·lectiva a Catalunya.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CREACIÓ DEL CONSELL DE RELACIONS LABORALS

Es crea el Consell de Relacions Laborals, el qual té la composició, l'organització i les funcions que estableix aquesta llei.

1.01.01.

ARTICLE 2. NATURALESA JURÍDICA

1. El Consell de Relacions Laborals és un òrgan de participació institucional, de diàleg i de concertació social en matèria de relacions laborals entre les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya i l'Administració de la Generalitat.

2. El Consell de Relacions Laborals es configura com un òrgan de caràcter col·legiat, adscrit al departament competent en matèria laboral de l'Administració de la Generalitat.

3. El Consell de Relacions Laborals actua amb total autonomia i independència en l'exercici de les seves funcions, per al compliment de les finalitats i els objectius establerts per aquesta llei i les disposicions que la despleguin. A aquest efecte, ha de disposar dels recursos humans i materials necessaris.

ARTICLE 3. FUNCIONS

El Consell de Relacions Laborals té les funcions següents:

a) Impulsar el diàleg entre les organitzacions sindicals i empresarials i entre aquestes i l'Administració de la Generalitat en matèria de relacions laborals, especialment pel que fa a la millora i la racionalització de la negociació col·lectiva, la contractació laboral, la contractació i la subcontractació d'obres i serveis, la igualtat i la no-discriminació, la seguretat i la salut laboral, i la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per mitjà de la racionalització de les instàncies de diàleg social existents, per a fer efectiu l'espai català de relacions laborals.

b) Garantir i fer efectiva la participació institucional en el control i el seguiment de les matèries de relacions laborals.

c) Conèixer les línies estratègiques d'actuació en matèria de relacions laborals que el departament competent en aquesta matèria li ha de presentar anualment i formular propostes d'actuació en matèria de relacions laborals per a promoure acords entre les parts.

d) Ésser consultat sobre els programes d'actuació inspectora a Catalunya i rebre informació sobre el seguiment dels dits programes.

e) Fomentar i millorar els diversos elements que intervenen en la negociació col·lectiva a Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar-la, orientar-la i atendre situacions i circumstàncies generals o particulars que puguin requerir atenció i solució. Aquesta funció inclou diverses actuacions que han d'ésser aglutinades i dutes a terme per la Comissió de Convenis Col·lectius, com a òrgan especialitzat del Consell.

CAPÍTOL II. COMPOSICIÓ I MEMBRES DEL CONSELL DE RELACIONS LABORALS

ARTICLE 4. COMPOSICIÓ DEL CONSELL, I NOMENAMENT I CESSAMENT DELS SEUS MEMBRES

1. El Consell de Relacions Laborals és integrat per un president o presidenta i per vint-i-quatre membres, distribuïts de la manera següent:

a) Vuit membres en representació de l'Administració de la Generalitat, nomenats pel conseller o consellera com-

petent en matèria laboral, entre els quals hi és inclòs el vicepresident o vicepresidenta.

b) Vuit membres en representació de les organitzacions sindicals que han obtingut la condició legal de més representatives, en proporció a llur representativitat, nomenats pel conseller o consellera competent en matèria laboral, a proposta de les organitzacions sindicals més representatives.

c) Vuit membres en representació de les organitzacions empresarials que han obtingut la condició legal de més representatives, en proporció a llur representativitat, nomenats pel conseller o consellera competent en matèria laboral, a proposta de les organitzacions empresarials més representatives.

2. La composició del Consell de Relacions Laborals ha de respectar la paritat entre dones i homes. Per a complir aquest precepte, l'Administració de la Generalitat i les organitzacions empresarials i sindicals han d'aplicar la dita paritat tant en la designació dels membres que les representin, regulada per l'apartat 1, com en la substitució de membres, regulada per l'apartat 4.

3. S'ha de nomenar una persona suplent per cada membre del Consell de Relacions Laborals, de conformitat amb el procediment de nomenament dels membres titulars del Consell.

4. La durada del mandat dels membres del Consell de Relacions Laborals és de quatre anys, sens perjudici que puguin ésser reelegits i que els titulars o els suplents puguin ésser substituïts durant aquest període a proposta de l'organització que representin o, si escau, del conseller o consellera competent en matèria laboral.

5. Els membres del Consell de Relacions Laborals cessen per alguna de les causes següents:

a) Per expiració del termini de llur mandat, sens perjudici del que disposa l'apartat 4.

b) Perquè ho proposen les organitzacions que en promogueren el nomenament.

c) Per renúncia acceptada per la Presidència del Consell i, en el cas que la renúncia sigui del president o presidenta, acceptada pel Govern.

d) Per violació de la reserva pròpia de llur funció, segons l'apreciació del Ple del Consell, la qual ha d'ésser acordada, com a mínim, per dos terços dels membres del Ple en una votació feta a aquest efecte.

e) Per condemna per delictes dolós declarada per sentència ferma.

f) Per mort, o per incapacitat o inhabilitació per a ocupar un càrrec públic declarada per sentència ferma.

g) Per renovació de la composició del Consell a causa dels canvis de representativitat que es puguin produir en les organitzacions sindicals i empresarials.

ARTICLE 5. DRETS I DEURES DELS MEMBRES DEL CONSELL I INCOMPATIBILITATS

1. Els membres del Consell de Relacions Laborals tenen els drets i deures següents:

a) Assistir i participar en els debats de les sessions.

b) Votar i expressar el sentit del vot emès o l'abstenció i els motius que els justifiquen.

- c) Formular precs i preguntes.
  - d) Proposar, en la forma que determini el reglament d'organització i funcionament, la inclusió de punts en l'ordre del dia.
  - e) Obtenir la documentació i la informació necessàries de les administracions públiques de Catalunya per a complir correctament les funcions que el Consell té assignades, d'acord amb els procediments establerts per reglament.
  - f) Totes les altres funcions que siguin inherents a llur condició de consellers.
2. Els membres del Consell de Relacions Laborals, en l'exercici de llurs funcions, actuen amb plena autonomia i independència.
3. Els membres del Consell de Relacions Laborals no són retribuïts per aquest concepte, llevat de la persona que ocupa el càrrec de secretari o secretària general.
4. La condició de membre del Consell de Relacions Laborals és incompatible amb l'exercici de qualsevol càrrec o activitat que impedeixi el desenvolupament de les tasques que li són pròpies.

CAPÍTOL III. ESTRUCTURA, ÒRGANS I RÈGIM DE FUNCIONAMENT DEL CONSELL DE RELACIONS LABORALS

ARTICLE 6. ÒRGANS

- 1. Els òrgans del Consell de Relacions Laborals són el Ple, les comissions, els grups de treball, la Presidència, la Vicepresidència, la Secretaria General i la Comissió de Convenis Col·lectius.
- 2. El Consell de Relacions Laborals actua en Ple, en comissions i en grups de treball.
- 3. Es poden crear les comissions territorials que sigui pertinent.

ARTICLE 7. EL PLE

- 1. El Ple del Consell de Relacions Laborals és integrat per tots els membres del Consell a qui fa referència l'article 4, sota la direcció del president o presidenta, el qual és assistit pel secretari o secretària general.
- 2. Perquè la constitució del Ple del Consell de Relacions Laborals sigui vàlida, cal la presència de, com a mínim, dues terceres parts dels membres del Consell, tenint en compte que hi ha d'haver, almenys: una persona representant de cadascuna de les organitzacions empresarials i sindicals representades al Consell, el vicepresident o vicepresidenta i el secretari o secretària general.
- 3. Els acords del Ple del Consell de Relacions Laborals són adoptats amb el vot favorable de la majoria absoluta dels membres del Consell que hi assisteixin. El president o presidenta dirimeix els empats, si es produeixen, per mitjà del vot de qualitat.
- 4. El Ple del Consell de Relacions Laborals té les funcions següents:
  - a) Aprovar el pla anual de treball del Consell.
  - b) Aprovar les normes de funcionament intern del Consell, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les disposicions normatives que la despleguen.

- c) Aprovar l'avantproposta de pressupost anual del Consell.

d) Conèixer les línies estratègiques d'actuació en relacions laborals que el departament competent en aquesta matèria li ha de presentar anualment i formular propostes d'actuació en aquest àmbit.

e) Conèixer la programació d'objectius per a l'acció inspectora en tots els àmbits funcionals que siguin competència de la Generalitat, i informar-ne, amb una referència especial als plans de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

f) Constituir grups de treball temporals amb funcions específiques, d'acord amb el que estableix l'article 8.

g) Exercir l'alta direcció de la gestió i el control de les funcions que l'article 3 encomana al Consell.

ARTICLE 8. LES COMISSIONS I ELS GRUPS DE TREBALL

1. Les comissions i els grups de treball del Consell de Relacions Laborals han d'impulsar la participació institucional, el diàleg i l'adopció d'acords sobre matèries laborals específiques de la competència del Consell i, si escau, han d'adoptar acords sobre aquestes matèries. Si els dits acords imposen obligacions a l'Administració de la Generalitat, perquè siguin aprovats es requereix el vot favorable dels representants de l'Administració.

2. S'han de crear, mitjançant l'aprovació del reglament corresponent, les comissions següents:

- a) Una comissió de seguretat i salut laboral.
- b) Una comissió de seguiment de la contractació laboral.
- c) Una comissió d'igualtat i del temps de treball.
- d) Una comissió de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

3. A banda de les comissions esmentades per l'apartat 2, se'n poden crear i dissoldre d'altres per mitjà d'una norma reglamentària.

4. El Ple del Consell de Relacions Laborals pot crear i dissoldre grups de treball temporals sobre matèries laborals específiques, per a la qual cosa es requereix l'acord dels grups que integren el Ple del Consell en una votació feta a aquest efecte.

5. S'han de determinar, mitjançant l'aprovació del reglament corresponent, les línies bàsiques pel que fa a la composició, l'estructura i el funcionament intern de totes les comissions i els grups de treball del Consell de Relacions Laborals. Les comissions i els grups de treball han d'ésser integrats per membres del Consell, amb la mateixa proporció i representativitat que la composició del Ple, establerta per l'article 4.

6. Poden assistir a les comissions i els grups de treball, en qualitat d'expertes o assessores, persones que no siguin membres del Consell de Relacions Laborals.

ARTICLE 9. LA PRESIDÈNCIA I LA VICEPRESIDÈNCIA

1. El conseller o consellera competent en matèria laboral ocupa la Presidència del Consell de Relacions Laborals i en presideix les sessions a què assisteix.

2. El conseller o consellera competent en matèria laboral ha de proposar al Govern un vicepresident o vicepresidenta perquè es faci càrrec de la direcció del Consell de Relacions Laborals.

3. El vicepresident o vicepresidenta del Consell de Relacions Laborals té les funcions següents:

- a) Representar legalment el Consell i exercir les accions que li atribueixen aquesta llei i el reglament corresponent.
- b) Dirigir, promoure i coordinar l'actuació del Consell, i vetllar perquè se n'acompleixin les finalitats.
- c) Presentar la proposta del pressupost anual necessari per al funcionament del Consell, perquè el Ple l'aprovi.
- d) Presentar el pla de treball anual del Consell, perquè el Ple l'aprovi.
- e) Presidir les sessions del Ple, de les comissions i dels grups de treball; moderar el desenvolupament dels debats, i suspendre les sessions per causes justificades, en cas d'absència del president o presidenta.
- f) Fixar l'ordre del dia de les sessions del Consell, donar el vistiplau a les actes i autoritzar-les amb la signatura.
- g) Adoptar les mesures necessàries per a aplicar els acords aprovats pel Ple, per les comissions i pels grups de treball.
- h) Sotmetre propostes a la consideració del Ple del Consell.

4. En cas d'absència del vicepresident o vicepresidenta del Consell de Relacions Laborals, aquest ha de delegar les seves funcions a un dels membres del Consell representants de l'Administració de la Generalitat.

ARTICLE 10. LA SECRETARIA GENERAL

1. La Secretaria General és l'òrgan responsable de la gestió del Consell de Relacions Laborals i n'assumeix les funcions de secretaria.

2. El secretari o secretària general del Consell de Relacions Laborals és nomenat i, si escau, separat del seu càrrec pel conseller o consellera competent en matèria laboral.

3. El secretari o secretària general del Consell de Relacions Laborals té les funcions següents:

- a) Exercir la direcció dels diversos òrgans del Consell i vetllar perquè actuïn d'acord amb els principis d'economia, celeritat i eficàcia.
- b) Elaborar la proposta d'avantprojecte de pressupost anual necessari per al funcionament del Consell.
- c) Elaborar el pla de treball anual del Consell.
- d) Convocar les sessions del Ple, de les comissions i dels grups de treball del Consell.
- e) Preparar les convocatòries del Consell.
- f) Donar suport a l'activitat de les comissions i els grups de treball del Consell, impulsar-la i garantir el funcionament coordinat d'aquests òrgans.
- g) Assistir a les sessions del Ple i de les comissions i els grups de treball del Consell.
- h) Estendre les actes de les sessions del Consell.
- i) Rebre els actes de comunicació dels membres del Consell.
- j) Custodiar la documentació del Consell.

k) Expedir certificats de les actes, els acords, els dictàmens i altres documents confiats a la seva custòdia.

l) Totes les altres funcions que siguin inherents al seu càrrec.

ARTICLE 11. LES COMISSIONS TERRITORIALS

1. Es pot constituir una comissió territorial del Consell de Relacions Laborals en cadascun dels serveis territorials del departament competent en matèria laboral. Les comissions territorials integren les matèries pròpies de la competència del Consell.

2. Les comissions territorials del Consell de Relacions Laborals es creen per decret, i el mateix decret que les crea n'ha de determinar la composició, les funcions i el règim de funcionament. Les comissions territorials han d'ésser integrades per membres d'organitzacions del territori, els quals han d'ésser designats per les organitzacions més representatives del territori en proporció a llur representativitat, tenint en compte que s'ha de respectar la paritat entre dones i homes.

ARTICLE 12. LA COMISSIÓ DE CONVENIS COLLECTIUS

1. Es crea la Comissió de Convenis Collectius com a òrgan especialitzat del Consell de Relacions Laborals.

2. La Comissió de Convenis Collectius és integrada per les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya i per l'Administració de la Generalitat.

3. La Comissió de Convenis Collectius té les competències següents:

- a) Observar la negociació col·lectiva a Catalunya i fer-ne el seguiment.
- b) Actuar d'òrgan de consulta i assessorament de la negociació dels convenis col·lectius, amb capacitat per a emetre informes, a iniciativa pròpia o a instància de part.
- c) Actuar d'òrgan d'estudi amb capacitat per a fer propostes per a racionalitzar l'estructura de la negociació col·lectiva a Catalunya, sempre a instància de les parts i d'acord amb el procediment establert per reglament a aquest efecte.
- d) Ésser dipositària dels pactes, els acords i els codis de conducta que li facilitin les parts i, si escau, dels convenis col·lectius una vegada superat el control de legalitat que n'ha de fer l'autoritat laboral.
- e) Actuar d'òrgan d'assessorament i consulta sobre l'àmbit funcional dels convenis col·lectius.
- f) Qualsevol altra competència que li atorgui la legislació laboral vigent.

4. Correspon a la Comissió de Convenis Collectius emetre l'informe que en matèria de procediment d'extensió de convenis col·lectius estableix el Reial decret 718/2005, del 20 de juny, o la norma vigent que el substitueixi.

5. El Govern ha de dictar, per decret, les disposicions pertinents per a desenvolupar les competències que determina l'apartat 3, i també la constitució i el funcionament de la Comissió de Convenis Collectius.

6. El funcionament i les decisions de la Comissió de Convenis Collectius s'entenen sens perjudici de les atribucions que corresponguin a la jurisdicció i l'autoritat laboral en els termes establerts per les lleis.

CAPÍTOL IV. RECURSOS ECONÒMICS I HUMANS DEL CONSELL DE RELACIONS LABORALS

ARTICLE 13. RECURSOS ECONÒMICS

1. El Consell de Relacions Laborals, per a complir els seus objectius, compta amb els recursos econòmics que els pressupostos generals de la Generalitat consignen a aquest efecte.

2. El Consell de Relacions Laborals ha de formular anualment una proposta del pressupost que necessita, la qual ha d'ésser aprovada pel Ple del Consell i tramesa, per mitjà de la Presidència d'aquest, al departament competent en matèria laboral. El dit departament, sobre la base d'aquesta proposta, ha d'incloure en el seu avantprojecte de pressupost la quantitat consignada al Consell.

ARTICLE 14. RECURSOS HUMANS

El Consell de Relacions Laborals ha de disposar del personal necessari per al seu funcionament. La vinculació d'aquest personal al Consell ha d'ésser establerta per mitjà de l'adscripció, permanent o temporal, de funcionaris o personal laboral del departament competent en matèria laboral de l'Administració de la Generalitat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. CANVIS EN LA REPRESENTATIVITAT DE LES ORGANITZACIONS REPRESENTADES EN EL CONSELL DE RELACIONS LABORALS

Si s'altera la representativitat d'alguna de les organitzacions representades en el Consell de Relacions Laborals, d'acord amb la normativa aplicable, el Consell ha d'adaptar la configuració de cadascun dels grups establerts per l'article 4.1 a la nova circumstància en el termini de dos mesos des de l'acreditació del dit canvi.

SEGONA. PARTICIPACIÓ EN EL CONSELL DE RELACIONS LABORALS DE LES ORGANITZACIONS SINDICALS QUE NO EN SÓN MEMBRES

1. El Consell de Relacions Laborals pot acollir les opinions d'organitzacions sindicals amb representació que no tinguin la condició legal de més representatives.

2. S'han de determinar per reglament, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els mecanismes de consulta que facin possible la participació en el Consell de Relacions Laborals de les organitzacions sindicals amb representació que no en siguin membres, tant en les comissions com en els grups de treball i les comissions territorials.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

1. Mentre no s'aprovi el desplegament reglamentari dels preceptes continguts en aquesta llei, la comissió de contractació laboral ha de continuar exercint les seves funcions, d'acord amb el que estableix el Decret 249/1998, del 22 de setembre, de creació dels òrgans de participació institucional en el control i el seguiment de la contractació laboral a Catalunya.

2. Mentre no s'aprovi el desplegament reglamentari dels preceptes continguts en aquesta llei, les àrees de rela-

cions laborals, d'ocupació i de seguretat i salut laboral han de continuar exercint les funcions de participació, d'acord amb la disposició transitòria segona de la Llei 7/2005, del 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resta derogat el Decret 249/1998, del 22 de setembre, de creació dels òrgans de participació institucional en el control i el seguiment de la contractació laboral a Catalunya.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESENVOLUPAMENT I APLICACIÓ

S'autoritza el Govern perquè dicti les normes necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 30 de maig de 2007

La secretària primera Lídia Santos i Arnau	El president del Parlament Ernest Benach i Pascual
---	---

Llei del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*

Tram. 200-00016/08

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 15, 30.05.2007, DSPC-P 19

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 30 de maig de 2007, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals referent al Projecte de Llei del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DEL *DIARI OFICIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA*

PREÀMBUL

I

El *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC) té el seu antecedent històric en el *Butlletí de la Generalitat de Catalunya*, el primer número del qual aparegué el 3 de maig de 1931, amb la instauració de la Generalitat republicana. A partir del 31 de desembre de l'any següent, la publicació passà a anomenar-se *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*, fins que, el

26 d'agost de 1936, adoptà la denominació actual. El darrer número de l'època republicana fou publicat el 25 de gener de 1939. La voluntat de supervivència nacional es manifestà en l'edició de tres números, amb la mateixa capçalera de *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, publicats a França per l'aleshores president de la Generalitat a l'exili, Josep Tarradellas: el número 1 està datat el juny de 1956; el número 2, el maig de 1977, i el número 3, l'agost del mateix any.

Amb el restabliment de la Generalitat, el 5 d'octubre de 1977, s'iniciava la segona època de la Generalitat contemporània i es reprenia la publicació del DOGC: el 5 de desembre de 1977 aparegué el número 1, que publicava el Reial decret llei 41/1977, del 29 de setembre, de restabliment provisional de la Generalitat de Catalunya. El número 2, del 12 de gener de 1978, publicava, entre altres disposicions, l'Ordre del president de la Generalitat de data 7 de gener de 1978 per la qual s'oficialitzava la represa de la publicació del DOGC i es feia extensiva aquesta oficialització al número 1, ja editat. Així, el DOGC esdevenia novament l'«òrgan d'edició oficial de les disposicions d'interès i observança general emanades d'aquest organisme d'autogovern».

II

La publicitat de les normes, un dels principis generals del dret garantits per l'article 9.3 de la Constitució, és requisit general per a l'eficàcia de les normes dictades pels poders públics i és garantia del principi de seguretat jurídica.

L'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix el requisit de publicació de les lleis de Catalunya en el DOGC, i l'article 68.5 disposa que hi siguin publicats els actes, les disposicions generals i les normes que emanen del Govern o de l'Administració de la Generalitat. Aquest requisit de publicació també és regulat pels articles 52 i 60 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

III

El temps transcorregut des de l'Ordre del 7 de gener de 1978, l'experiència acumulada en l'aplicació d'aquesta ordre i el desenvolupament que han tingut les eines informàtiques aconsellen fer una nova regulació del DOGC, d'acord amb les exigències socials actuals, i dotar de validesa jurídica l'edició en suport digital del DOGC accessible per Internet, en coherència amb l'article 45 de la dita Llei de l'Estat 30/1992.

L'anomenada societat del coneixement, és a dir, la plena incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació a les activitats socials i econòmiques, constitueix un factor estratègic essencial per al desenvolupament del país en un context de constant avenç tecnològic i de mundialització de les comunicacions i de la informació. A més, les administracions públiques estan cridades a tenir un paper fonamental en l'extensió i la implantació efectives de l'ús de les noves tecnologies entre els ciutadans. Els poders públics poden contribuir més que cap altre agent o entitat, mitjançant els serveis públics electrònics, a generalitzar una «cultura digital», a afavorir les relacions telemàtiques entre

l'Administració i els administrats i a aplicar les noves tecnologies als processos interns de treball i de gestió de l'Administració.

L'article 53 de l'Estatut imposa als poders públics el deure de facilitar el coneixement de la societat de la informació i d'impulsar l'accés a la comunicació i a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social, inclòs el laboral.

En aquest sentit, un dels eixos fonamentals d'aquesta llei és el reconeixement del DOGC com a servei públic universal i gratuït, lliurement accessible per Internet a tots els ciutadans mitjançant l'edició en suport digital, edició que aquesta llei oficialitza i dota de plena autenticitat i validesa jurídica.

Aquesta regulació ha de contribuir igualment a fer efectius el dret d'accés als serveis públics i el dret a una bona Administració que estableix l'article 30 de l'Estatut, i també el principi de transparència, invocat per l'article 71.4.

D'altra banda, la gratuïtat de l'edició digital obliga a modificar també el règim econòmic del DOGC. La supressió de la taxa d'adquisició i subscripció que s'aplicava a l'edició impresa exigeix la modificació de la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Així mateix, l'edició del DOGC únicament en suport digital ha d'ajudar a assolir el mandat de l'article 46.1 de l'Estatut, que obliga els poders públics a vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible.

IV

D'acord amb la Llei de l'Estat 5/2002, del 4 d'abril, reguladora dels butlletins oficials de les províncies, la llei present estableix també la possibilitat d'integració dins el DOGC dels butlletins oficials de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, amb l'acord previ de les diputacions provincials respectives, a fi que aquestes institucions i administracions públiques disposin d'un mitjà de publicació conjunt.

Convé remarcar, finalment, que aquesta llei té per objecte la regulació de l'edició en suport digital del DOGC, i que en queden excloses les normes que regulen l'organització, el funcionament i el finançament de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya, a la qual en correspon la gestió.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE DE LA LLEI

L'objecte d'aquesta llei és regular el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC) com a servei públic d'accés universal i gratuït i dotar de caràcter oficial, de plena autenticitat i de validesa jurídica l'edició del DOGC en suport digital.

ARTICLE 2. FINALITAT I CONTINGUT DEL DOGC

1. El DOGC és el mitjà de què es dota la Generalitat per a fer públics els documents que, d'acord amb l'ordena-

ment jurídic, i en virtut dels principis constitucionals de publicitat de les normes i de seguretat jurídica, han d'ésser objecte de publicació oficial.

2. Es publiquen en el DOGC les lleis de Catalunya i les normes, les disposicions de caràcter general, els acords, les resolucions, els edictes, les notificacions, els anuncis i els altres actes del Parlament, del Govern, de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració de justícia i d'altres administracions, ens i organismes públics, i també anuncis de particulars, en els supòsits en què ho determini l'ordenament jurídic.

3. El DOGC és un servei públic d'accés universal i gratuït. Es garanteix el dret dels ciutadans a accedir gratuïtament als documents que hi són publicats i a una base de dades que en faciliti la consulta.

ARTICLE 3. EDICIÓ DIGITAL DEL DOGC

1. El DOGC s'edita en suport digital, el qual és lliurement accessible per mitjans telemàtics a través de les xarxes, els canals, les adreces i els portals que el Govern determini, d'acord amb criteris de divulgació multicanal i d'interoperabilitat. Les edicions o reproduccions en suports físics deriven de l'edició digital, que n'és el prototip i és el garant de l'autenticitat i la validesa jurídica de la publicació.

2. Els documents publicats a l'edició digital del DOGC tenen la consideració d'oficials i autèntics.

3. L'entitat gestora del DOGC ha de garantir l'autenticitat i la integritat de tots els documents publicats a l'edició digital del DOGC i ha de garantir també la confidencialitat en l'accés a aquests continguts.

4. L'entitat gestora del DOGC ha de limitar l'accés a les dades de caràcter estrictament personal, a sol·licitud de l'òrgan competent, un cop hagi transcorregut el termini d'exposició pública determinat per la norma que n'exigeix la publicació.

5. Han d'ésser característiques pròpies de l'edició digital del DOGC la neutralitat tecnològica, l'adaptació contínua al progrés de la tècnica, la usabilitat, l'accessibilitat i la qualitat. L'entitat gestora del DOGC ha de vetllar perquè l'edició digital del DOGC es faci sota el principi de responsabilitat jurídica.

6. El format dels documents que s'hagin de publicar en el DOGC, sigui de text, gràfic, d'imatge o qualsevol altre, ha d'ésser digitalitzable, i ha d'ésser l'idoni per a comunicar el contingut del document de què es tracti.

7. L'edició digital del DOGC està sotmesa al principi de continuïtat. No obstant això, si incidències tècniques de caràcter greu afecten el funcionament general d'Internet i impedeixen l'accés telemàtic a l'edició digital del DOGC o l'acreditació de la integritat i l'autenticitat dels documents, el Govern ha d'autoritzar l'entitat gestora del DOGC a editar-ne còpies en suport paper, amb caràcter oficial. Igualment, en aquestes circumstàncies excepcionals, l'Administració de la Generalitat ha de posar a disposició pública, d'acord amb el que estableix l'article 9, còpies en paper o descàrregues en suport digital de les imatges de pàgina del DOGC que continuen els documents autèntics.

ARTICLE 4. LENGUA DE PUBLICACIÓ DEL DOGC

El DOGC es publica en català i en castellà, i les normes, les disposicions i els actes que afecten exclusivament l'Aran s'hi publiquen també en aranès. Totes tres versions tenen caràcter oficial.

ARTICLE 5. ESTRUCTURA DEL DOGC

L'estructura del DOGC s'ha de determinar per reglament. A la capçalera hi ha de figurar si més no el senyal de la Generalitat de Catalunya, la denominació «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» i la data i el número de la publicació, i hi ha de constar també, si s'escau, que inclou els butlletins oficials de les províncies que, d'acord amb la disposició addicional primera, s'hi hagin integrat.

CAPÍTOL II. PROCEDIMENTS DE PUBLICACIÓ I DE CONSULTA

ARTICLE 6. UTILITZACIÓ PER L'ENTITAT GESTORA DEL DOGC DE MITJANS TELEMÀTICS

1. El Govern i l'Administració de la Generalitat han d'impulsar la utilització, la millora i la innovació dels mitjans telemàtics, d'acord amb el que sigui establert per reglament, per a la prestació dels serveis de l'entitat gestora del DOGC i per a la tramesa dels documents que s'hagin de publicar en el DOGC. S'ha de garantir en tot cas que els serveis són rebuts pels destinataris i que els documents, sigui quin en sigui el format, són autèntics i íntegres i es conserven adequadament.

2. La gestió dels documents que es publiquen en el DOGC es basa en la transmissió electrònica dels documents, validada amb una signatura electrònica reconeguda, de la qual transmissió ha de quedar constància en un registre informàtic específic.

ARTICLE 7. PUBLICACIÓ DE DOCUMENTS EN EL DOGC

1. L'entitat gestora del DOGC té l'obligació de publicar en el DOGC les normes, les disposicions i els actes que especifica l'article 2.2.

2. La data de publicació dels documents és la que consta a la capçalera del DOGC i determina el còmput dels terminis per a l'entrada en vigor de les normes i per a l'efectivitat dels actes.

3. Els documents que s'han de publicar en el DOGC s'hi han de reproduir tal com hagin estat lliurats pels remitent, i no es poden modificar llevat que aquests ho autoritzin de manera fefaent.

4. La publicació en el DOGC de les lleis aprovades pel Parlament s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'Estatut d'autonomia. La publicació de les disposicions i els actes administratius s'ha de fer d'acord amb el que sigui determinat per reglament.

5. Llevat que es produeixin retards per causes no imputables a l'entitat gestora del DOGC, la publicació de documents en el DOGC s'ha de fer en el termini màxim de deu dies hàbils des de la recepció de l'ordre d'inserció o, si escau, des del pagament de la taxa corresponent. Si s'aplica la taxa d'urgència, el termini de publicació és de tres dies.

6. Els documents rebuts per l'entitat gestora del DOGC tenen caràcter reservat, i no se'n pot facilitar informació prèviament a la publicació, excepte que els remittents ho autoritzin expressament.

7. Si un document es publica en el DOGC amb errades que n'alteren o en modifiquen el contingut, se n'ha de reproduir correctament la totalitat o la part necessària. Si l'errada és atribuïble als serveis de l'entitat gestora del DOGC, la correcció d'errades s'ha de publicar per iniciativa de la dita entitat; altrament, la correcció l'han de redactar i trametre els emissors del document. En tots els casos, la publicació de la correcció d'errades s'ha de fer tan bon punt es detecten o es comuniquen.

ARTICLE 8. ACREDITACIÓ PER A ORDENAR LA PUBLICACIÓ DE DOCUMENTS EN EL DOGC

Les autoritats i el personal facultat per a subscriure la signatura electrònica reconeguda de l'ordre d'inserció dels documents destinats a ésser publicats en el DOGC han de constar en un registre. Amb aquest objecte, els òrgans pertinents del Parlament, del Govern, de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració de justícia i de les administracions, els ens i els organismes públics corresponents han d'acreditar, segons llur normativa específica, les persones que han de constar en el registre, i han de comunicar les modificacions que es produeixin.

ARTICLE 9. CONSULTA, DISTRIBUCIÓ I CUSTÒDIA DE L'EDICIÓ DEL DOGC

1. L'Administració de la Generalitat, els ens locals, les oficines d'atenció als ciutadans i les universitats i biblioteques públiques han de facilitar la consulta pública i gratuïta de l'edició digital del DOGC, en els llocs i de la manera que siguin determinats per reglament.

2. L'Administració de la Generalitat ha de facilitar a les persones que ho sol·licitin una còpia en paper o una descàrrega en format digital de les edicions del DOGC, sens perjudici del règim econòmic que escaigui d'aplicar.

3. S'han d'adoptar les mesures de seguretat que calguin perquè les dades informàtiques i els fitxers que conformen cada edició digital del DOGC siguin custodiats de manera que se'n garanteixi l'arxivament, la conservació i la inalterabilitat. Amb la mateixa finalitat, s'ha de regular, si cal, el procediment per a l'obtenció d'impressions en paper de l'edició digital.

ARTICLE 10. ACCÉS AL DOGC PER A PERSONES AMB DISCAPACITAT

El DOGC ha d'ésser accessible a les persones amb discapacitat. Els punts de consulta de l'edició digital a què es refereix l'article 9.1 han de garantir aquesta accessibilitat.

CAPÍTOL III. RÈGIM ECONÒMIC

ARTICLE 11. SERVEIS ADDICIONALS O COMPLEMENTARIS DEL DOGC

L'entitat gestora del DOGC pot oferir tota mena de serveis addicionals o complementaris al servei bàsic regu-

lat per l'article 2.3. La prestació d'aquests serveis es fa a sol·licitud de les persones interessades i requereix que acceptin les condicions que siguin establertes.

ARTICLE 12. TAXA PER LA PUBLICACIÓ D'ANUNCIS EN EL DOGC

1. Les quotes de la taxa per la publicació d'anuncis en el DOGC són les que estableix la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb les actualitzacions que estableixin, si s'escau, les lleis de pressupostos de la Generalitat.

2. Queden exempts del pagament de la taxa per la publicació d'anuncis en el DOGC els edictes i els anuncis de jutjats i tribunals, si la inserció s'ordena d'ofici o si ho disposa la legislació sobre assistència jurídica gratuïta o qualsevol altra normativa aplicable.

ARTICLE 13. CONVENIS DE COL·LABORACIÓ PER AL COBRAMENT DE TAXES

1. L'Administració de la Generalitat i les altres administracions públiques poden subscriure convenis de col·laboració específics per a la liquidació i el pagament global de les taxes per la publicació d'anuncis en el DOGC.

2. L'Administració de la Generalitat pot subscriure convenis amb particulars per a la liquidació i el pagament de les taxes corresponents a la publicació d'anuncis en el DOGC.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. INTEGRACIÓ EN EL DOGC DELS BUTLLETINS OFICIALS DE LES PROVÍNCIES

El DOGC pot integrar els butlletins oficials de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, amb l'acceptació prèvia de la diputació provincial respectiva. Un cop feta la integració, el que disposa l'article 2.1 s'entén sens perjudici de la titularitat dels butlletins oficials de les províncies.

SEGONA. PUBLICACIÓ DE NORMES URBANÍSTIQUES

1. L'Administració de la Generalitat ha de publicar en el DOGC les normes urbanístiques de les figures de planejament urbanístic que hagi aprovat definitivament entre l'entrada en vigor de la Llei de l'Estat 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i la de la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme, que encara no hagin estat publicades i que no hagin estat derogades. Si les normes urbanístiques han estat posteriorment modificades, se n'ha de publicar la versió original i les modificacions successives en el mateix DOGC, ordenades per ordre cronològic, de major a menor antiguitat.

2. Les normes urbanístiques a què fa referència l'apartat 1 es publiquen en el DOGC mitjançant un sistema de reproducció exacta del document original. S'ha d'inserir en les dues versions del DOGC, tant la catalana com la castellana, l'edecte pel qual s'ordena la publicació de les normes urbanístiques, i s'ha de proporcionar accés telemàtic a la versió de les normes en la llengua

en què van ésser redactades, amb la indicació que les normes urbanístiques seran objecte posteriorment de traducció a l'altra llengua oficial a l'efecte de garantir els drets lingüístics. La publicació de les normes urbanístiques i d'aquest edicte produeix els efectes que determina l'apartat 6 de la disposició transitòria vuitena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, del 26 de juliol.

3. La versió traduïda de les normes urbanístiques a què es refereix l'apartat 2 s'ha de publicar en el DOGC. L'edicte que n'ordeni la publicació ha d'incorporar la referència al DOGC en què es va publicar la versió original de les dites normes.

4. La publicació de normes urbanístiques que regula aquesta disposició addicional no obsta que els ajuntaments puguin publicar les normes urbanístiques d'instruments de planejament urbanístic, a l'empara del que disposa l'apartat 4 de la disposició transitòria vuitena del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, i de les obligacions derivades de l'aplicació dels apartats 1, 2 i 3 de la dita disposició transitòria.

TERCERA. DIGITALITZACIÓ DELS DIARIS OFICIALS HISTÒRICS

1. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, l'entitat gestora del DOGC ha de traslladar a suport digital els diaris oficials publicats durant l'etapa republicana i a l'exili, i ha de garantir que siguin d'accés universal i gratuït.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, l'entitat gestora del DOGC ha de garantir als usuaris l'accés homogeni als continguts dels diaris oficials publicats a partir del restabliment de la Generalitat el 1977, d'acord amb el que estableix l'article 2.3.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. MANTENIMENT PROVISIONAL DE L'ESTRUCTURA DEL DOGC

L'estructura en seccions que tenia el DOGC abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es mantindrà fins que no sigui determinada per reglament, de conformitat amb el que disposa l'article 5, l'estructura de l'edició digital.

SEGONA. PERÍODE TRANSITORI PER A L'EDICIÓ EN SUPORT PAPER

1. L'edició del DOGC en suport paper es continuarà publicant, amb el mateix caràcter oficial que l'edició digital, fins a la data que el Govern determini, mitjançant un acord que s'haurà de publicar en el DOGC. Aquesta data no pot ésser en cap cas posterior al 31 de desembre de 2007.

2. L'edició en suport paper a què es refereix l'apartat 1 ha de tenir el mateix contingut i s'ha de publicar el mateix dia que l'edició en suport digital. Això no obstant, les normes urbanístiques a què fa referència la disposi-

ció addicional segona s'han de publicar exclusivament en l'edició digital, i l'edició en paper únicament ha d'incloure l'edicte pel qual se n'ordena la publicació.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions de caràcter normatiu de rang igual o inferior al d'aquesta llei que s'hi oposin o la contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 15/1997, DEL 24 DE DESEMBRE, DE TAXES I PREUS PÚBLICS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Es modifica la rúbrica del capítol II del títol II de la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«Taxa per la publicació d'anuncis en el DOGC, gestionat per l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya».

2. Es modifica el text de l'article 52 de la Llei 15/1997, que queda redactat de la manera següent:

«Constitueix el fet imposable de la taxa la publicació d'anuncis a l'edició digital del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC).»

3. Es modifica el text de l'article 53 de la Llei 15/1997, que queda redactat de la manera següent:

«És subjecte passiu de la taxa la persona física o jurídica que sollicita la publicació d'anuncis al DOGC.»

SEGONA. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 1/2005, DEL 26 DE JULIOL, PEL QUAL S'APROVA EL TEXT REFÓS DE LA LLEI D'URBANISME

Es modifica l'apartat 6 de la disposició transitòria vuitena del Decret legislatiu 1/2005, del 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, que queda redactat de la manera següent:

«6. La manca de publicació prèvia de les normes urbanístiques dels instruments de planejament urbanístic aprovats definitivament per l'Administració de la Generalitat abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 no és motiu de nul·litat de ple dret de les disposicions i els actes d'aplicació que s'hagin dictat a l'empara de llur aprovació definitiva, sempre que s'hagi publicat l'anunci de l'aprovació dels esmentats instruments. La publicació en el DOGC de les normes urbanístiques dels instruments de planejament urbanístic aprovats definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 valida la tramitació i l'aprovació de les disposicions i els actes d'aplicació que s'hagin dictat a l'empara de llur aprovació definitiva i els dona eficàcia plena des de la data de publicació en el DOGC de l'anunci de l'aprovació definitiva dels esmentats instruments.»

TERCERA. DESPLEGAMENT DE LA LLEI

El Govern i la persona titular del departament competent per raó de la matèria han de dictar, en l'àmbit de les

competències respectives, les normes necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta llei.

QUARTA. ENTRADA EN VIGOR DE LA LLEI

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 30 de maig de 2007

El secretari segon   El president del Parlament
Antoni Castellà i Clavé   Ernest Benach i Pascual

1.20. INTERPELLACIONS

Interpel·lació al Govern sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra i sobre la imatge que els ciutadans tenen de la policia de la Generalitat

Tram. 300-00042/08

Substanciació

Sessió plenària núm. 15, tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19).

Interpel·lació al Govern sobre la dinamització del sector tèxtil de la moda davant el repte de la globalització

Tram. 300-00043/08

Substanciació

Sessió plenària núm. 15, tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19).

Interpel·lació al Govern sobre la política en matèria de seguretat ciutadana i policia

Tram. 300-00044/08

Substanciació

Sessió plenària núm. 15, tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19).

Interpel·lació al Govern sobre el programa de la participació de Catalunya en la Fira del Llibre de Frankfurt

Tram. 300-00045/08

Substanciació

Sessió plenària núm. 15, tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19).

Interpel·lació al Govern sobre la política en matèria de funció pública

Tram. 300-00046/08

Substanciació

Sessió plenària núm. 15, tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19).

---

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG,
RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I
ALTRES PROPOSTES DE NORMA

2.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

**Proposició de llei de modificació de la
Llei 31/2002, del 30 de desembre, de
mesures fiscals i administratives pel
que fa referència a l'impost sobre el pa-
trimoni**

Tram. 202-00009/08

Debat de totalitat: Ple del Parlament

Sessió núm. 15, tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19)

Aprovació de l'esmena a la totalitat de
devolució

El Ple del Parlament, en la sessió núm. 15, tinguda el
dia 30.05.2007 (DSPC-P 19), ha aprovat l'esmena a la
totalitat de devolució. Per consegüent, la iniciativa legi-
slativa resta rebutjada.

2.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLA-
CIONS

**Moció subsegüent a la interpellació al
Govern sobre la política universitària**

Tram. 302-00031/08

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió núm. 15,
tinguda el dia 30.05.2007 (DSPC-P 19).

**Moció subsegüent a la interpellació al
Govern sobre les polítiques socials**

Tram. 302-00032/08

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió núm. 15,
tinguda el dia 31.05.2007 (DSPC-P 20).

**Moció subsegüent a la interpellació al
Govern sobre la implantació de la sise-
na hora en el sistema educatiu**

Tram. 302-00033/08

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió núm. 15,
tinguda el dia 31.05.2007 (DSPC-P 20).

**Moció subsegüent a la interpellació al
Govern sobre la reforma de l'atenció
primària**

Tram. 302-00034/08

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió núm. 15,
tinguda el dia 31.05.2007 (DSPC-P 20).

---

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI**Projecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut**

Tram. 200-00012/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 11183).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 30.05.2007; 9.30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 29.05.2007.

Projecte de llei de l'Institut Català Internacional per la Pau

Tram. 200-00013/08

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 11049).

Reducció de terminis: a la meitat dels que són fixats amb caràcter ordinari, a partir de la sol·licitud de compareixences.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007.

Projecte de llei sobre l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya

Tram. 200-00020/08

Esmenes a la totalitat

Reg. 11086 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 24.05.2007

ESMENA PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 11086)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 104 del Reglament del Parlament, presenta la següent:

Esmena a la totalitat de retorn al Govern del Projecte de Llei sobre l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya (Tram. 200-00020/08).

1

ESMENA NÚM. 1

A la totalitat

G. P. de Convergència i Unió

De retorn del Projecte de llei.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2007

Felip Puig i Godes

Portaveu del G. P. de CiU

Projecte de llei del Consell de Garanties Estatutàries

Tram. 200-00021/08

Text presentat

Reg. 11029 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.05.2007

A LA MESA DEL PARLAMENT

Laia Bonet Rull, secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia 15 de maig de 2007, es va aprovar, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació s'aprova l'Avantprojecte de llei del Consell de Garanties Estatutàries i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat, a Barcelona, el setze de maig de dos mil set.

Barcelona, 16 de maig de 2007

Laia Bonet Rull

Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DEL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

PREÀMBUL

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 76, crea el Consell de Garanties Estatutàries i li atribueix les seves competències bàsiques. Per la seva banda, l'article 77 de l'Estatut determina els principis de l'organització i funcionament de la nova institució estatutària i, en el seu apartat tercer, estableix que «una llei del Parlament regula la composició i el funcionament del Consell de Garanties Estatutàries, l'estatut dels membres i els procediments relatius a l'exercici de les seves funcions».

En compliment d'aquest mandat s'aprova la present llei del Consell de Garanties Estatutàries com a llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut, segons exigeix l'article 62.2 de l'Estatut d'Autonomia.

Prenent com a punt de referència el Consell Consultiu de la Generalitat i el seu valuós llegat, aquesta llei regula una nova institució adequada als nivells superiors d'autogovern que atorga el nou Estatut d'Autonomia.

En aquest sentit, la llei regula les noves funcions dictaminadores i les característiques del dictamen vinculant que preveu l'Estatut reformat. Aquest dictamen vinculant afegeix a les funcions que duia a terme fins ara el Consell Consultiu de la Generalitat una funció de control de l'activitat del Parlament, que comporta atorgar al Consell de Garanties Estatutàries una naturalesa diferent a la del Consell Consultiu.

La llei defineix en el seu capítol primer la nova institució, tot destacant la seva independència respecte dels altres poders públics a Catalunya i la utilització exclusiva de les regles de la interpretació jurídica en l'exercici de les seves funcions. La llei habilita també al Consell per tal que, en exercici de la seva autonomia organitzativa, aprovi un reglament orgànic i de funcionament.

El capítol segon s'ocupa de la composició del Consell, el règim de designació i l'estatut dels seus membres, l'elecció i les funcions del President, així com les qüestions relatives als mitjans personals i materials. Preveu l'existència d'una vicepresidència i d'un Conseller/a Secretari/a.

El capítol tercer estableix les competències, la legitimitat per demanar dictamen i les regles procedimentals d'actuació del Consell.

El capítol quart estableix unes regles mínimes de funcionament intern que hauran de ser desenvolupades pel Reglament intern abans esmentat.

Finalment, les disposicions transitòries, entre d'altres, ordenen la successió entre el Consell Consultiu de la Generalitat i el Consell de Garanties Estatutàries. Així mateix es deroga la Llei 1/1981, de 25 de febrer, del Consell Consultiu de la Generalitat i es determina la no aplicació als membres del Consell de Garanties Estatutàries de l'article 3 de la Llei 14/2005, de 27 de desembre, sobre la intervenció del Parlament de Catalunya en la designació de les autoritats i alts càrrecs de designació parlamentària i sobre els criteris i els procediments per avaluar-ne la idoneïtat. Aquest precepte, que permet la lliure revocació dels alts càrrecs de relleu institucional

de nomenament parlamentari per la mateixa majoria que els va nomenar, contradiu la necessària garantia d'independència dels membres que formen part del Consell de Garanties Estatutàries i per aquesta raó no resulta aplicable a una institució de la naturalesa i funcions del Consell de Garanties Estatutàries.

CAPÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. NATURALESA

1. El Consell de Garanties Estatutàries és la institució de la Generalitat, creada per l'Estatut d'Autonomia, que vetlla per l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de les disposicions de la Generalitat en els termes que estableix l'article 76 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i aquesta llei.

2. El Consell també dictamina abans de la interposició dels recursos d'inconstitucionalitat per part del Parlament o del Govern, abans del plantejament dels conflictes de competència pel Govern i abans de la interposició davant del Tribunal Constitucional dels recursos en defensa de l'autonomia local, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional.

3. El Consell exerceix les seves funcions amb plena independència dels òrgans executius, legislatius i judicials.

4. El Consell desenvolupa les seves funcions mitjançant l'emissió de dictàmens de caràcter tècnico-jurídic, que en cap cas no expressen criteris d'oportunitat o de conveniència. Els dictàmens del Consell són emesos sempre a sollicitud formal de part legitimada.

5. El Consell té autonomia orgànica, funcional i presupostària per tal de garantir-ne la independència. En exercici d'aquesta autonomia aprova el seu reglament d'organització i funcionament.

CAPÍTOL SEGON. COMPOSICIÓN DEL CONSELL I ESTATUT DELS SEUS MEMBRES

ARTICLE 2. COMPOSICIÓN I DESIGNACIÓN DELS MEMBRES DEL CONSELL

1. El Consell de Garanties Estatutàries està integrat per nou membres

2. Els membres del Consell són nomenats pel President/a de la Generalitat; sis a proposta del Parlament per majoria de tres cinquenes parts dels diputats/ades i tres a proposta del Govern. Un dels tres membres proposats pel Govern ho serà a partir d'una terna presentada pel Consell de Governos Locals.

3. Els membres del Consell han de ser juristes de reconeguda competència amb més de quinze anys d'experiència professional i tenir la condició política de català/na.

4. Els membres del Consell són nomenats per un període de nou anys sense possibilitat de reelecció. El Consell es renova per terços cada tres anys. En cada renovació correspon al Govern designar un terç dels membres del Consell de Garanties Estatutàries i dos terços al Parlament de Catalunya, efectuant-se la renovació dels nous primers membres del Consell d'acord amb el que preveu la disposició transitòria tercera.

ARTICLE 3. LA PRESIDÈNCIA

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries elegeixen d'entre ells, en votació secreta i per majoria absoluta, el/la President/a del Consell. En cas que cap candidat/a obtingui la majoria absoluta es repeteix l'elecció entre les dues persones més votades i és elegida qui obté més vots. En cas d'empat és elegida el/la candidat/a més antic i en cas d'igualtat en l'antiguitat, el/la de més edat.

2. El/la President/a del Consell és nomenat/da pel President/a de la Generalitat per un període de tres anys.

3. El/la President/a del Consell ostenta la representació del Consell de Garanties Estatutàries, convoca i presideix les reunions i té la potestat organitzativa sobre el personal al servei del Consell.

4. Vacant la Presidència, es procedeix a una nova elecció. Si el mandat de tres anys pel que ha estat nomenat/da president/a no coincidís amb la renovació del Consell de Garanties Estatutàries, el mandat restarà prorrogat per tal que finalitzi en el moment en el que es produeixi la renovació.

5. En cas d'absència, de malaltia, de suspensió de la condició de conseller/a o de la seva pèrdua d'acord amb l'apartat 1 de l'article 8 d'aquesta llei, el/la President/a del Consell és substituït/da pel Vicepresident/a.

6. El/la President/a del Consell té el tractament d'Honorable.

ARTICLE 4. LA VICEPRESIDÈNCIA

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries elegeixen d'entre ells el/la Vicepresident/a del Consell per un període de tres anys, d'acord amb el procediment previst en l'apartat 1 de l'article anterior i en el reglament d'organització i funcionament del Consell.

2. Correspon al Vicepresident/a, a més de la funció prevista en l'apartat 5 de l'article anterior, les altres funcions que li atribueix el reglament d'organització i funcionament.

ARTICLE 5. EL/LA CONSELLER/A SECRETARI/ÀRIA DEL CONSELL

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries elegeixen d'entre ells el/la Conseller/a Secretari/ària del Consell, d'acord amb el procediment previst en l'apartat 1 de l'article 3 i en el reglament d'organització i funcionament del Consell.

2. El/la Conseller/a Secretari/ària exerceix les funcions que li atribueix el reglament d'organització i funcionament del Consell.

ARTICLE 6. INCOMPATIBILITATS

1. La condició de membre del Consell de Garanties Estatutàries és incompatible amb qualsevol mandat representatiu, amb càrrecs polítics o administratius, amb l'exercici d'un càrrec al servei d'un partit polític, d'un sindicat o d'una associació empresarial, amb l'exercici de les carreres judicial i fiscal i amb qualsevol activitat professional o mercantil, amb l'única excepció de la docència universitària en els termes previstos a la llei d'incompatibilitats del personal al servei de la Genera-

litat, així com de la recerca, llevat, en aquest cas que aquesta comporti la prestació de qualsevol mena de servei o assessorament en relació a les institucions i administracions públiques i organismes, ens i empreses que en depenen o que són participades per aquestes, així com en relació al sector privat quan afecti a interessos o casos vinculats amb el sector públic o l'exercici de les seves funcions en el Consell.

2. Quan concorri una causa d'incompatibilitat en qui fou designat membre del Consell, abans de prendre possessió, haurà de cessar en el càrrec o l'activitat incompatible. Si no ho fa en el termini dels deu dies següents al nomenament, s'entén que no accepta el càrrec de membre del Consell i així ho declararà el/la President del Consell als efectes de procedir al nomenament del nou membre.

ARTICLE 7. DRETS I OBLIGACIONS DELS CONSELLERS/ES

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries actuen amb imparcialitat i són inamovibles per raó de l'exercici del seu càrrec.

2. Els membres del Consell tenen l'obligació de guardar secret sobre el procediment i el contingut de les deliberacions.

3. Els membres del Consell s'han d'abstenir de l'elaboració, de les deliberacions i de les votacions dels dictàmens sobre els assumptes en els que haguessin intervingut en virtut del càrrec o de l'exercici de la professió o que interessin a empreses en les que haguessin participat en les tasques de direcció, assessorament o administració, o tinguin un interès directe o indirecte en relació amb l'objecte del dictamen. A aquests efectes, no es considerarà intervenció en l'assumpte la participació en un procés legislatiu o la formulació d'una opinió científica sobre una qüestió jurídica que pugui ser rellevant en l'assumpte.

ARTICLE 8. PÈRDUA DE LA CONDICIÓN DE CONSELLER/A

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries poden perdre la seva condició per les causes següents:

Primera: Per mort.

Segona: Per renúncia.

Tercera: Per extinció del mandat en expirar-ne el termini. No obstant això, continuaran exercint la seva comesa amb el caràcter de conseller en funcions, fins la presa de possessió per part dels substituïts.

Quarta: Per incapacitat declarada per decisió judicial ferma.

Cinquena: Per la pèrdua de la condició política de català/na.

Sisena: Per inhabilitació per a l'exercici dels drets polítics declarada per decisió judicial ferma.

Setena: Per incompatibilitat sobrevinguda.

Vuitena: Per condemna a causa de delictes per sentència ferma.

Novena: Per incompliment greu de les obligacions del càrrec.

2. Si es produïa algun dels supòsits previstos en les causes primera a setena, ambdues incloses, de l'apartat an-

terior, la pèrdua de la condició de membre del Consell és declarada pel President/a, que ho comunicarà al President de la Generalitat als efectes de procedir al cessament d'aquell membre i a un nou nomenament.

Si es produïen els supòsits previstos en les causes vintena i novena de l'apartat anterior, el Consell, ateses la gravetat dels fets i, si escau, la naturalesa de la pena imposada, pot adoptar per majoria absoluta dels membres la proposta de pèrdua de la condició de conseller/a i elevar-la al President de la Generalitat.

3. En cas de produir-se vacants, aquestes són cobertes pel sistema previst en l'article 2, a proposta de l'òrgan que designà el membre del Consell substituït, i per al temps de mandat que li resti. La persona així designada pot ser nomenada de nou si el termini del seu primer mandat és inferior a tres anys.

ARTICLE 9. SUSPENSIO DELS CONSELLERS/ES

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries poden ésser suspesos en la seva condició en cas de processament o situació processal equivalent o durant el temps necessari per resoldre sobre la concurrència d'alguna de les causes de cessament previstes en l'apartat 1 de l'article anterior.

2. La proposta de suspensió ha d'ésser acordada per majoria absoluta dels membres del Consell i elevada al President de la Generalitat.

ARTICLE 10. MITJANS PERSONALS

1. El Consell de Garanties Estatutàries disposa dels mitjans personals necessaris per a l'exercici de les seves funcions. Amb aquesta finalitat el Consell pot nomenar lletrats/des, d'acord amb allò que prevegi el reglament d'organització i funcionament del Consell i, si escau, la relació de llocs de treball.

2. Els/les lletrats/ades del Consell de Garanties Estatutàries han de desenvolupar les funcions d'estudi i preparació dels projectes de dictamen sobre els assumptes sotmesos a consulta del Consell, així com aquelles que siguin adequades a la seva condició i que determini el reglament d'organització i funcionament del Consell.

3. L'estatut jurídic dels lletrats/des es regeix pel que estableix aquesta Llei, el reglament d'organització i funcionament del Consell i, si escau, les normes que regeixen la funció pública de la Generalitat.

4. Les normes que regulen l'ingrés, les retribucions, els ascensos, el cessament en la funció i les excedències de la resta del personal són les que regeixen la funció pública de la Generalitat. Les categories assignades a aquest personal corresponen a les que s'estableixin amb caràcter general als organismes i dependències de la Generalitat.

ARTICLE 11. MITJANS MATERIALS I PRESSUPOST

El Consell de Garanties Estatutàries disposa dels recursos necessaris per al compliment de les seves funcions. Anualment el Consell elabora i aprova el seu projecte de pressupost, que s'inclou específicament en el de la Generalitat per a la seva discussió i aprovació pel Parlament de Catalunya. L'execució del pressupost del Consell de Garanties Estatutàries es regirà pels preceptes de la Llei de finances públiques de Catalunya.

CAPÍTOL TERCER. COMPETÈNCIES I PROCEDIMENT

ARTICLE 12. COMPETÈNCIES

El Consell de Garanties Estatutàries dictamina:

a. Sobre l'adequació a la Constitució dels projectes i proposicions de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya abans de la seva aprovació pel Parlament.

b. Sobre l'adequació a l'Estatut i la Constitució dels projectes i proposicions de llei abans de la seva aprovació pel Parlament.

c. Sobre l'adequació a l'Estatut i la Constitució dels decrets llei sotmesos a convalidació del Parlament.

d. Sobre l'adequació a l'Estatut i la Constitució dels projectes de decret legislatiu aprovats pel Govern en els supòsits en els que la llei de delegació estableixi que el Parlament ha d'efectuar el control addicional de la legislació delegada i abans que siguin publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

e. Sobre l'adequació a l'autonomia local garantida a l'Estatut dels projectes i proposicions de llei, així com, dels projectes de decret legislatiu aprovats pel Govern.

f. Prèviament a la interposició davant del Tribunal Constitucional de recurs d'inconstitucionalitat pel Parlament o pel Govern.

g. Prèviament al plantejament d'un conflicte de competència pel Govern.

h. Prèviament a la interposició davant del Tribunal Constitucional del conflicte en defensa de l'autonomia local constitucionalment garantida en els supòsits previstos a la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional.

ARTICLE 13. DELS DICTÀMENS

1. La sol·licitud dels dictàmens no és preceptiva, llevat dels supòsits establerts en les lletres f), g) i h) de l'article anterior.

2. Els dictàmens del Consell no són vinculants, llevat dels emesos en relació als projectes i proposicions de llei del Parlament de Catalunya que desenvolupin o afectin a drets reconeguts als capítols I, II i III del títol I de l'Estatut.

3. Els terminis per emetre els dictàmens tenen caràcter preclusiu.

ARTICLE 14. LEGITIMACIÓ

Estan legitimats per demanar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries:

a. En el supòsit de la lletra a) de l'article 12, dos grups parlamentaris, una desena part dels diputats/des i el Govern. Si la reforma de l'Estatut d'Autonomia afecta a drets reconeguts als capítols I, II i III del títol I de l'Estatut, també pot demanar el dictamen el Síndic de Greuges.

b. En el supòsit de la lletra b) de l'article 12, dos grups parlamentaris, una desena part dels diputats/des i el Govern. Si el projecte o proposició de llei desenvolupa o afecta a drets reconeguts als capítols I, II i III del títol I de l'Estatut, també pot demanar el dictamen el Síndic de Greuges.

c. En el supòsit de la lletra c) de l'article 12, dos grups parlamentaris o una desena part dels diputats/des. Si el decret llei sotmès a convalidació del Parlament afecta a drets reconeguts als capítols I, II i III del títol I de l'Estatut, també pot demanar el dictamen el Síndic de Greuges.

d. En el supòsit de la lletra d) de l'article 12, dos grups parlamentaris o una desena part dels diputats/des. Si el projecte de decret legislatiu a que es fa referència en aquest apartat afecta a drets reconeguts als capítols I, II i III del títol I de l'Estatut, també pot demanar dictamen el Síndic de Greuges.

e. En el supòsit de la lletra e) de l'article 12, el municipi o la vegueria que siguin destinataris únics del projecte o proposició de llei o del projecte de decret legislatiu. En el cas que el projecte o proposició de llei o el projecte de decret legislatiu no tinguin unes persones destinatàries úniques, un nombre de municipis o de vegueries que representin com a mínim un quart dels existents i de la població oficial en l'àmbit territorial d'aplicació dels projectes i proposicions abans esmentats, o el Consell de Govern Locals per majoria absoluta dels membres.

f. En el supòsit de la lletra f) de l'article 12, dos grups parlamentaris, una desena part dels diputats i el Govern.

g. En el supòsit de la lletra g), de l'article 12, el Govern.

h. En el supòsit de la lletra h) de l'article 12, els ens legitimats d'acord amb la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional.

ARTICLE 15. PROJECTES I PROPOSICIONS DE REFORMA DE L'ESTATUT O DE LLEI

1. En els supòsits previstos a les lletres a) i b) de l'article anterior, els/les diputats/des o grups parlamentaris fan avinent a la Mesa del Parlament el seu acord de demanar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de tres dies a partir de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament* de Catalunya del text aprovat per la Comissió corresponent i de les esmenes que es mantenen perquè siguin discutides en el Ple.

2. La Mesa del Parlament acorda l'admissibilitat o inadmissibilitat per motius formals de la sol·licitud i, si escau, la trameta al Consell en un termini de dos dies.

3. La sol·licitud de dictamen per part del Govern o del Síndic de Greuges es dirigeix directament al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de tres dies a partir de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* del text aprovat per la comissió corresponent i de les esmenes que es mantenen perquè siguin discutides en el Ple. Dins d'aquest termini de tres dies el/la sol·licitant de dictamen comunica al President/a del Parlament la petició formulada al Consell.

4. El Consell emet el dictamen en el termini d'un mes des de la recepció de la petició.

5. El procediment legislatiu corresponent resta suspès fins que no és emès el dictamen o transcorre el mes sense que el Consell l'hagi tramès a la Mesa del Parlament; vençut aquest termini el Parlament continua amb la tramitació del projecte o proposició de llei.

ARTICLE 16. CONVALIDACIONS DELS DECRETS LLEI

1. En el supòsit de la lletra c) de l'article 14, els/les diputats/des o els grups parlamentaris han de fer avinent a la Mesa del Parlament el seu acord de demanar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de dos dies a partir de la publicació en l'ordre del dia del Ple del Parlament del debat i votació per a la convalidació o derogació del decret llei.

2. La Mesa del Parlament acorda l'admissibilitat o inadmissibilitat per motius formals de la sol·licitud i, si escau, la trameta al Consell en un termini de dos dies.

3. La sol·licitud de dictamen per part del Síndic de Greuges es dirigeix directament al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de dos dies a partir de la publicació en l'ordre del dia del Ple del Parlament del debat i votació per a la convalidació o derogació del decret llei. En aquest mateix termini el Síndic comunica al President del Parlament la petició formulada al Consell.

4. El Consell emet el dictamen en el termini de dotze dies des de la recepció de la petició i el remet a la Mesa del Parlament.

5. El procediment per al debat i votació sobre la convalidació o derogació del decret llei resta suspès fins que no s'emeta el dictamen o transcorre el termini sense que el Consell l'hagi tramès a la Mesa del Parlament; vençut aquest termini, el Parlament continua amb la tramitació del decret llei.

ARTICLE 17. PROJECTES DE DECRET LEGISLATIU APROVATS PEL GOVERN

1. En el supòsit de la lletra d) de l'article 14, els subjectes legitimats han de fer avinent a la Mesa del Parlament el seu acord de demanar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de tres dies a partir de la publicació del text que resulta de la delegació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

2. La Mesa del Parlament acorda l'admissibilitat o inadmissibilitat de la sol·licitud i, si escau, el trameta al Consell en un termini de dos dies.

3. El Consell emet el dictamen en el termini de quinze dies des de la recepció de la petició i el remet a la Mesa del Parlament.

4. El termini durant el qual els grups parlamentaris i els membres del Parlament poden formular-hi objeccions i observacions resta suspès fins que no és emès el dictamen o transcorre el termini sense que el Consell l'hagi tramès a la Mesa del Parlament; vençut aquest termini, el Parlament continua amb la tramitació del decret legislatiu.

ARTICLE 18. AUTONOMIA LOCAL ESTATUTÀRIA

1. En el supòsit de la lletra e) de l'article 14, el municipi o la vegueria que sigui destinatari únic del projecte o proposició de llei o del text que resulta de la delegació legislativa disposa d'un termini de set dies, a partir de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* del text aprovat per la Comissió corresponent i de les esmenes que es mantenen perquè siguin defensades en el Ple, o de la publicació del text que resulta de la delegació legislativa en el *Butlletí Oficial del*

Parlament de Catalunya, per sol·licitar el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. Dins d'aquest termini ha de comunicar al President del Parlament la petició de dictamen formulada davant del Consell.

2. En el cas de que la sol·licitud correspongui a una pluralitat de municipis o vegueries, en primera instància, fan avinent al Consell de Garanties Estatutàries el seu acord de demanar dictamen un nombre de municipis o vegueries que representi com a mínim una vint-i-cinquena part dels existents i de la població oficial en l'àmbit territorial d'aplicació dels projectes o proposicions o del text que resulta de la delegació. Aquesta petició es presenta dins el termini de set dies a partir de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* dels textos als quals fa referència l'incís anterior. La sol·licitud inicial de dictamen ha de ser ratificada davant del Consell pel nombre de municipis o vegueries a què fa referència lletra e) de l'article 14, en el termini d'un mes des de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* dels textos esmentats en l'incís primer d'aquest article.

3. Per sol·licitar el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, el Consell de Governos Locals disposa d'un termini de set dies, a partir de la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* del text aprovat per la Comissió corresponent i de les esmenes que es mantenen perquè siguin defensades en el Ple, o de la publicació del text que resulta de la delegació legislativa en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. Dins d'aquest termini de set dies ha de comunicar al President del Parlament la decisió de sol·licitar el dictamen del Consell.

4. Els acords dels municipis i de les vegueries per tal de demanar dictamen al Consell s'adopten pel plenari de les corporacions respectives amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de l'entitat.

5. El Consell emet el dictamen en el termini de quinze dies des de la recepció de la petició i el remet a la Mesa del Parlament.

6. En el supòsit que la sol·licitud de dictamen es refereixi a un projecte de decret legislatiu, el termini durant el qual els grups parlamentaris i els/les diputats/des del Parlament poden formular-hi objeccions i observacions resta suspès fins que no és emès el dictamen o transcorre el termini per a la seva elaboració; vençut aquest termini, el Parlament continua amb la tramitació del projecte, la proposició o el text que resulta de la delegació.

ARTICLE 19. RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSAT PEL PARLAMENT

1. En el supòsit d'interposició de recurs d'inconstitucionalitat pel Parlament, els grups parlamentaris o els/les Diputats/des legitimats/des, han de fer avinent a la Mesa del Parlament el seu acord de demanar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de trenta dies a partir de la publicació de la llei o la disposició normativa amb força de llei contra la qual es pretén interposar recurs d'inconstitucionalitat.

2. Un cop rebudes les peticions la Mesa del Parlament acorda l'admissibilitat o inadmissibilitat de la sol·licitud i, si s'escau, tramet al Consell en un termini de dos dies.

3. El Consell emet el dictamen en el termini de trenta dies a comptar del dia de recepció de la petició. Un cop rebut el dictamen, el/la President/a del Parlament ordena publicar-ho en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. Si en el termini de tres dies d'haver-se publicat, les persones propositors, tres grups parlamentaris o una cinquena part dels Diputats/des, comuniquen al President/a del Parlament la pretensió d'interposar el recurs d'inconstitucionalitat, aquest/a convoca el Ple en un termini de cinc dies.

ARTICLE 20. RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT O CONFLICTE DE COMPETÈNCIA INTERPOSAT PEL GOVERN

1. Per poder interposar un recurs d'inconstitucionalitat o plantejar un conflicte de competència, el Govern ha de sol·licitar prèviament dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de trenta dies a partir de la publicació de la llei, disposició normativa amb força de llei, disposició, resolució o acte de l'Estat.

2. El Consell emet el dictamen en un termini de trenta dies a comptar de la recepció de la petició.

ARTICLE 21. CONFLICTE EN DEFENSA DE L'AUTONOMIA LOCAL CONSTITUCIONALMENT GARANTIDA

1. Les corporacions locals que han iniciat el procediment per plantejar un conflicte en defensa de l'autonomia local d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional, han de sol·licitar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en el termini que estableix la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional.

2. El Consell emet el dictamen en el termini que estableix la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional.

ARTICLE 22. SOL·LICITUD DEL DICTAMEN

1. La sol·licitud de dictamen es fa per escrit dirigit al President/a del Consell de Garanties Estatutàries, el/la qual en lliura rebut.

2. La sol·licitud ha de concretar els preceptes i, si escau, les esmenes que susciten dubtes d'inconstitucionalitat o d'antiestatutòria, els preceptes que s'estimen vulnerats, així com els motius en els que es fonamenta la petició de dictamen. Quan correspongui la sol·licitud ha de concretar, també, els arguments que permeten atribuir al dictamen del Consell el caràcter vinculant previst a l'article 76.4 de l'Estatut. La sol·licitud haurà d'acompanyar-se de la certificació de l'acord de demanar el dictamen o del compliment dels requisits per la seva petició, llevat del cas dels òrgans unipersonals.

3. El Consell pot ampliar l'objecte del dictamen a altres preceptes de la mateixa disposició i esmenes que tinguin relació directa amb els que consten en la petició.

ARTICLE 23. TRAMITACIÓ DE LA SOL·LICITUD

1. Rebuda la sol·licitud de dictamen, el Consell de Garanties Estatutàries es pronuncia sobre la seva admissió en el termini de tres dies i comunica la seva decisió a l'òrgan consultant de forma motivada. La inadmissió només pot ser acordada quan manquin la legitimació o d'altres requisits procedimentals establerts legalment.

2. En el supòsit de defectes formals esmenables s'atorga un termini de tres dies per esmenar-los. Transcorre-

gut aquest termini, el Consell adopta la seva decisió definitiva sobre l'admissió de la consulta formulada en un termini de dos dies.

3. En el supòsit en què s'atorgui un termini per subsanar els defectes advertits en la sol·licitud, el termini per a l'emissió del dictamen es compta des de la decisió definitiva sobre la seva admissió o inadmissió.

4. El/la President/a del Consell comunica al President/a de la institució o de l'òrgan que ho sol·liciti, segons escaigui, de forma immediata, l'admissió a tràmit de les sol·licituds presentades.

ARTICLE 24. DICTAMEN VINCULANT

1. Quan es tracti d'un dictamen vinculant, el Consell de Garanties Estatutàries, un cop admesa la sol·licitud de dictamen, emplaçarà a tots els grups parlamentaris que no l'hagin demanat i al Govern per tal de que en el termini de deu dies puguin fer arribar al Consell les seves al·legacions en relació als preceptes objecte de dictamen.

2. La part dispositiva dels dictàmens vinculants ha d'establir de forma precisa els preceptes o la part dels preceptes que es declaren contraris a la Constitució o a l'Estatut d'Autonomia, així com els arguments que permetin atribuir al dictamen el caràcter vinculant previst a l'article 76.4 de l'Estatut. En cap cas es poden oferir redaccions alternatives dels preceptes o part dels preceptes que es declaren contraris a la Constitució o a l'Estatut d'Autonomia.

3. La tramitació parlamentària del text dictaminat no podrà continuar sense que els preceptes declarats contraris a la Constitució o a l'Estatut hagin estat suprimits, substituïts o modificats.

ARTICLE 25. DICTAMEN SOBRE ESMENES TRANSACCIONALS

1. Les Comissions legislatives, per la majoria absoluta dels membres, poden demanar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en relació amb les esmenes transaccionals acordades per a resoldre els vicis d'inconstitucionalitat o antiestatutòria advertits per un dictamen previ del Consell.

2. El dictamen s'ha d'emetre en el termini de quinze dies a partir de la recepció de la petició. El procediment legislatiu corresponent resta suspès fins que no és emès el dictamen o transcorren els quinze dies sense que el Consell l'hagi tramès a la mesa del Parlament; vençut aquest termini, el Parlament continua amb la tramitació del projecte o proposició de llei.

3. El dictamen té com a objecte exclusiu examinar si les esmenes transaccionals respecten el contingut i conclusions del dictamen emès pel Consell en relació amb el mateix text normatiu.

ARTICLE 26. ACUMULACIÓ DE PROCEDIMENTS

El Consell de Garanties Estatutàries pot, a instància de part o d'ofici, en qualsevol moment, i prèvia audiència dels sol·licitants, acordar l'acumulació dels procediments que tinguin objectes connexes que justifiquin la unitat de tramitació i decisió. L'audiència es produirà en un termini no superior a tres dies.

CAPÍTOL QUART. FUNCIONAMENT

ARTICLE 27. QUÒRUM

La constitució del Consell de Garanties Estatutàries, així com les seves deliberacions i l'adopció d'acords, requereix la presència del President/a o del Vicepresident/a que el/la substitueixi i de, almenys, cinc dels altres membres del Consell.

ARTICLE 28. ACORDS

Els acords dels dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries es prenen per majoria absoluta dels membres del Consell.

ARTICLE 29. CONCLUSIONS I VOTS PARTICULARS

1. En les conclusions del dictamen s'expressa la decisió del Consell de Garanties Estatutàries, fent constar si s'adopta per majoria o per unanimitat. Les conclusions poden advertir també de la inconstitucionalitat global del dictamen de la comissió legislativa.

2. Els membres del Consell poden reflectir en un vot particular la opinió que han defensat en la deliberació, tant pel que fa a les conclusions com a la fonamentació del dictamen. En aquest cas, els/les Consellers/es ho fan saber verbalment en la mateixa sessió després de celebrar la votació. El vot particular anunciat es formalitza per escrit dirigit al President/a del Consell dintre els dos dies següents a la votació.

3. Els vots particulars acompanyen al dictamen. Excepcionalment, si en el moment de la formalització del vot particular hagués transcorregut el termini per entregar el dictamen, el vot particular es podrà incorporar amb posterioritat al text del dictamen.

ARTICLE 30. ASSISTÈNCIA I VOTACIÓ

Els membres del Consell tenen el dret i l'obligació d'assistir a les sessions, a les quals han d'haver estat citats reglamentàriament. Els membres del Consell no poden abstenir-se en les votacions dels dictàmens, llevat que concorrin causes legals d'abstenció.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. ELABORACIÓ DEL REGLAMENT D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

El Consell de Garanties Estatutàries aprova el seu reglament d'organització i funcionament en el termini de sis mesos des de la presa de possessió dels membres després de la constitució del Consell de Garanties Estatutàries.

SEGONA. NO APLICACIÓ DE L'ARTICLE 3 DE LA LLEI 14/2005, DE 27 DE SETEMBRE

L'article 3 de la Llei 14/2005, 27 de desembre, sobre la intervenció del Parlament de Catalunya en la designació de les autoritats i alts càrrecs de designació parlamentària i sobre els criteris i els procediments per avaluar-ne la idoneïtat, no és d'aplicació als membres del Consell de Garanties Estatutàries.

TERCERA. CÒMPUT DELS TERMINIS

Quan aquesta llei fa referència a terminis expressats en dies, s'entendran com a dies hàbils.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. NOMENAMENT DELS MEMBRES DEL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

1. Dins dels dos mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern i el Parlament han de proposar els membres del Consell de Garanties Estatutàries, i el/la President/a de la Generalitat els/les ha de nomenar.

2. Si en el moment de proposar els nomenaments no estigués constituït el Consell de Governos Locals, el Govern proposarà els tres membres que li correspon designar sense esperar la presentació de la terna prevista a l'article 2.2. En aquest cas, el procediment de designació previst en aquest darrer article s'aplicarà a la renovació que tingui lloc després de la constitució del Consell de Governos Locals.

SEGONA. MANTENIMENT PROVISIONAL EN EL CÀRREC DELS MEMBRES DEL CONSELL CONSULTIU

Les persones que són membres del Consell Consultiu en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei es mantenen en el càrrec fins que prenguin possessió els membres del Consell de Garanties Estatutàries.

TERCERA. PRIMERA RENOVACIÓ

En la primera reunió del Consell es realitzaran dos sorteigs, un entre els membres designats pel Govern i un altre entre els membres designats pel Parlament, establint-se l'ordre dels/les consellers/es que es renovaran per cadascuna de les procedències electives als sis, nou i dotze anys des de la seva presa de possessió.

QUARTA. CONTINUÏTAT DEL PERSONAL DEL CONSELL CONSULTIU

El personal al servei del Consell Consultiu es mantindrà en els seus llocs de treball com a personal al servei del Consell de Garanties Estatutàries amb els mateixos drets i deures.

CINQUENA. DEL REGLAMENT

El reglament del Consell Consultiu manté la seva vigència en tot allò que no contradigui aquesta llei fins que el Consell de Garanties Estatutàries aprovi el nou Reglament orgànic i de funcionament.

SISENA. DE LA SUBSTITUCIÓ

El Consell de Garanties Estatutàries substitueix el Consell Consultiu de la Generalitat en tot allò que no estigui previst en la present Llei, inclosos els seus drets i les seves obligacions en matèria de personal, contractes, convenis i titularitat dels seus béns.

SETENA. COMPTABILITAT AMB L'ESTATUT DE LLEIS I NORMES AMB RANG DE LLEI DICTADES AMB ANTERIORITAT A LA REFORMA ESTATUTÀRIA DE 2006.

1. D'acord amb la disposició transitòria primera de l'Estatut d'Autonomia, el Consell pot dictaminar respecte de la compatibilitat amb l'Estatut de les lleis i normes amb rang de llei dictades amb anterioritat a la reforma estatutària de 2006.

2. El dictamen s'ha de sol·licitar al Consell de Garanties Estatutàries en el termini de 2 anys des de l'entrada en

vigor de la Llei Orgànica 6/2006 de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, per part de dos grups parlamentaris, una desena de diputats, el Govern, i si la llei o norma amb rang de llei regula drets reconeguts per l'Estatut el Síndic de Greuges.

3. El Consell emet el dictamen en el termini d'un mes des de la recepció de la petició.

4. Si, transcorregut el termini previst en l'apartat anterior, el Consell no hagués emès el dictamen, s'entén que no té objeccions a fer al text de la llei o de la norma amb rang de llei.

5. El dictamen pot fer recomanacions al Parlament o al Govern perquè modifiquin o deroguin les normes que considerin incompatibles amb l'Estatut reformat el 2006.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga la Llei 1/1981, de 25 de febrer, del Consell Consultiu de la Generalitat.

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Memòria.
2. Primera versió de l'Avantprojecte de llei.
3. Llista de disposicions afectades i taula de vigències.
4. Tramesa de l'Avantprojecte de llei als departaments de la Generalitat.
5. Tramesa de l'Avantprojecte de llei al Gabinet Jurídic de la Generalitat.
6. Tramesa de l'Avantprojecte de llei al Síndic de Greuges.
7. Sol·licitud d'informe a l'Institut Català de les Dones.
8. Anàlisi cost benefici.
9. Informe departamental d'impacte de gènere.
10. Resposta dels departaments amb inclusió de les consideracions formulades a l'avantprojecte.
11. Tramesa de l'avantprojecte a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya.
12. Versió de l'avantprojecte en la que s'han introduït les esmenes departamentals acceptades.
13. Informe jurídic de l'Assessoria Jurídica.

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de Llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI**Proposició de llei de modificació dels articles 85 i 86 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya**

Tram. 202-00013/08

Esmenes a la totalitat

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.05.2007

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI, EL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, EL GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA ALTERNATIVA (REG. 10627)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els grups parlamentaris sotasignats, fent ús d'allò que determina l'article 104 del Reglament del Parlament, presenten una esmena a la totalitat de retorn de la Proposició de llei de modificació dels articles 85 i 86 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. (Núm. de Tram. 202-00013/08).

1

ESMENA NÚM. 1

A la totalitat

G. P. Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

De retorn de la Proposició de llei.

Palau del Parlament, 8 de maig de 2007

Miquel Iceta i Llorens, Portaveu GSOC-CPC; Joan Riudor i Martín, Portaveu ERC; Jaume Bosch i Mestres, Portaveu ICV-EUiA

ESMENA PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 10940)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 104 del Reglament del Parlament, presenta la següent:

Esmena a la totalitat a la Proposició de Llei de modificació dels articles 85 i 86 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (Tram. 202-00013/08).

1

ESMENA NÚM. 1

A la totalitat

G. P. de Convergència i Unió

De retorn de la Proposició de llei.

Palau del Parlament, 17 de maig de 2007

Felip Puig i Godes

Portaveu del G. P. de CiU

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS**3.10.25.** PROPOSTES DE RESOLUCIÓ**Proposta de resolució sobre un nou estudi de la inundabilitat**

Tram. 250-00235/08

Presentació: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 11012 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.05.2007

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Vendrell i Bayona, Portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Rafael Luna i Vivas, Joan Bertomeu i Bertomeu, Santi Rodríguez i Serra, diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb allò que preveuen els articles 145 i 146 del Reglament de la Cambra presenten la següent Proposta de resolució:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aplicació restrictiva de la Llei d'urbanisme de Catalunya en allò referent a la inundabilitat està limitant en excés el creixement urbanístic de les Terres de l'Ebre. La llei d'Urbanisme de Catalunya prohibeix en el seu article 9.2 que es pugui edificar en zones inundables.

El recent desenvolupament reglamentari de la llei d'urbanisme pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme de Catalunya estableix als efectes de l'aplicació de la directriu de preservació front als riscos d'inundació la lògica prohibició d'edificar en la zona fluvial i la zona de sistema hídric, així com també en la zona inundable per episodis extraordinaris.

El fet que la zona inundable per episodis extraordinaris estigui delimitada a partir de l'avinguda de període de retorn de 500 anys fa que molts terrenys susceptibles de poder servir per desenvolupar el creixement dels municipis, tant des del punt de vista d'ús residencial, com industrial, s'hagin de descartar per un hipotètic risc d'inundació. Aquest període de retorn de 500 anys implica que es tinguin com a referència inundacions produïdes en el passat, quan no existien les importants infraestructures hidràuliques construïdes en el darrer mig segle i en que les inundacions eren més habituals i extenses.

Avui dia, amb aquestes infraestructures, principalment les preses de Mequinensa, Riba-Roja i Flix, es possible fer una regulació dels cabals que baixen per l'Ebre, el que tècnicament se'n diu laminar l'avinguda, i evitar les inundacions.

Així, en aquest sentit, l'Ajuntament de Tortosa es va pronunciar recentment a favor de que la Generalitat de Catalunya revisi l'estudi Inuncat i es faci un nou estudi d'inundabilitat de Catalunya tenint en compte la situació diferenciada del règim hidràulic de la conca de l'Ebre respecte al règim de les conques internes. El règim hidràulic de la conca de l'Ebre és marcadament diferent, ja que en l'actualitat, les crescudes de l'Ebre es poden predir fins i tot amb dies d'antelació i en canvi el desbordament de les rieres costaneres es quasi impossible de predir.

Per aquests motius, els Grups Parlamentaris sotasignants, presenten la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a realitzar un nou estudi d'inundabilitat a Catalunya i en concret de les Terres de l'Ebre que tingui en compte la capacitat de les infraestructures hidràuliques construïdes en els darrers cinquanta anys per regular els cabals dels rius i evitar episodis d'inundacions i els danys a les persones i els bens.

Palau del Parlament, 21 de maig de 2007

Francesc Vendrell i Bayona, Rafel Luna i Vivas, Juan Bertomeu i Bertomeu, Santi Rodríguez i Serra

Proposta de resolució sobre la protecció dels terrenys afectats pel Pla parcial Muntanyans II, de Torredembarra (Tarragonès)

Tram. 250-00236/08

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 11084 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.05.2007

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, i Carles Pellicer i Punyed, diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que es preveu a l'article 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La degradació del litoral mediterrani en les últimes dècades ha resultat una constant que, en l'actualitat, provoca la preocupació d'amplis sectors de la ciutadania, tant per la degradació de l'entorn, com pel perjudici dels interessos turístics que poden suposar en un futur no gaire llunyà. El creixement desordenat i l'absència de valoració dels interessos ambientals han situat municipis sencers a la vora del col·lapse urbanístic.

És necessari incrementar la protecció dels espais que conserven les característiques pròpies del sistema costaner mediterrani i, concretament, la preservació d'aiguamolls, maresmes i platges naturals. Respecte de la zona coneguda com a «Muntanyans II», localitzada a Torredembarra (Tarragona), ocupa un espai de quinze hectàrees adjunt a l'Espai d'Interès Natural (PEIN) «Platja de Torredembarra i Creixell». Un espai amenaçat per un pla parcial que suposaria la urbanització de 550 habitatges, al costat d'un paratge que requereix especial protecció.

En conseqüència, es fa necessari preservar la zona coneguda com a «Muntanyans II» de la transformació urbanística projectada. La zona dels «Muntanyans» no pot ser concebut com un espai aïllat desconnectat del territori que l'envolta. Requereix una continuïtat biològica i física amb la finalitat de constituir una veritable xarxa que permeti protegir la riquesa inherent als mateixos.

La zona de l'espai «Muntanyans», per on passa un torrent (Torrent d'en Gibert), es troba formada per comunitats vegetals protegides de «Salicornar-cayissar» continuació natural del llac del «Saler» de l'Espai d'Interès Natural «Platja de Torredembarra i Creixell». Constitueix a més una zona utilitzada per al descans i alimentació de nombroses espècies d'aus com el «corriol camanegre» (*Charadrius alexandrinus*), així com erigir-se en zona de passada utilitzable per diversos mamífers i amfibis protegits. El fet de constituir un connector biològic connectant la zona de «Muntanyans» amb l'interior provoca un augment de possibilitats de supervivència, a mitjan i llarg termini, de l'Espai d'Interès Natural «Platja de Torredembarra i Creixell», de la Reserva Natural de fauna salvatge de la desembocadura del ric Gaia, de l'Espai d'Interès Natural de la Punta de la Móra-Tamarit i de la Reserva marina «Grapissar-Masia Blanca». És a dir, constitueix per si sola un espai digne de protecció legal però, al mateix temps i al ser l'hàbitat propi de diverses espècies protegides d'aus, resulta absolutament necessària la seva protecció vinculant-la amb els terrenys adjunts, permetent la configuració d'un espai que connecti l'espai protegit amb les zones rurals de l'interior.

Així mateix, i al marge dels valors ambientals, la zona afectada es troba qualificada com «Zona d'Alt risc d'inundació» pel Pla INUNCAT de la Generalitat de Catalunya. Es tracta doncs de prevenir els futurs danys mitjançant la utilització de les corresponents tècniques de prestació, de limitació i de foment que proporciona l'ordenament jurídic.

No es pot obviar la voluntat manifestada pel municipi de Torredembarra, de preservar l'espai. Una voluntat que s'ha traduït, d'una banda, en les nombroses activitats cíviques i populars en les quals han participat centenars de veïns reclamant la protecció efectiva de l'espai. I d'altra banda, l'Agenda 21 Local aprovada pel consistori va manifestar la mateixa voluntat de «recuperar la riera que prové de La Pobla de Montornès i desemboca en els Muntanyans» així com «augmentar la superfície i grau de protecció de l'espai d'interès natural a zones adjacents, millorant la seva connexió ecològica».

Sens dubte ens trobem davant una zona humida d'especial protecció, la qual ha de merèixer totes les atencions legals, polítiques i pressupostàries que siguin possibles,

a fi d'evitar qualsevol deterioració del medi. En aquest sentit, cal recordar que el Text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per Reial decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, preveu determinades actuacions sobre les zones humides i que el Reial decret 849/1986, en el seu article 278, recull que «al delimitar-se l'àmbit territorial d'una zona humida, podrà fixar-se un entorn natural o perímetre de protecció als efectes que es preveuen en aquesta norma...»

Ha estat l'Ajuntament de Torredembarra, qui mitjançant l'aprovació de la Moció aprovada el passat 22 de desembre de 2005, va manifestar la seva preocupació davant la possibilitat que l'aplicació del Pla Parcial 4b Platja Muntanyans de Torredembarra pugui afectar negativament a l'espai protegit tot provocant la consolidació de barreres urbanes entre els espais interiors i els del sistema costaner.

Existeixen motivacions jurídiques d'abast internacional (Tractat de Niça de 26 de febrer de 2001 i en vigor des de l'1 de febrer de 2003) que recomanen la protecció dels espais naturals i de les zones humides, així com motivacions jurídiques d'abast comunitari europeu i la Llei 12/1985, de 13 de juny d'espais naturals.

L'espai de «Muntanyans II» ha de merèixer, doncs, per part d'aquest Parlament, la màxima de les atencions a efecte de prendre mesures de caràcter urgent encaminades a protegir aquest espai natural.

És per aquest motiu que el Grup parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Iniciar els tràmits que corresponen per tal que els terrenys afectats en el Pla Parcial Muntanyans II de Torredembarra, siguin inclosos en l'Espai d'Interès Natural «Platja de Torredembarra i Creixell».
2. Valorar la inclusió de l'indret afectat com a connector biològic d'importància regional en l'àmbit d'afectació que descriu el futur Pla Territorial Sectorial de Connectors biològics que s'està redactant.
3. Dotar a les administracions públiques competents dels mecanismes legals, normatius i pressupostaris destinats a configurar un pla de protecció, preservació i prevenció de la zona dels Muntanyans situada en el municipi de Torredembarra (Tarragonès). Les esmentades mesures s'activaran de manera immediata amb la finalitat d'evitar que qualsevol eventualitat pugui afectar aquest espai i amb l'objectiu de facilitar qualsevol acord entre les parts afectades.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2007

Felip Puig i Godes   Carles Pellicer i Punyed
Portaveu del G. P. de CiU   Diputat del G. P. de CiU

3.10.45. PROCEDIMENTS RELATIUS A UN PLA O COMUNICAT DEL GOVERN

Projecte del Pla director de cooperació al desenvolupament 2007-2010

Tram. 259-00001/08

Presentació: Conseller, del Departament de la Vicepresidència

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.05.2007

A LA MESA DEL PARLAMENT

Us trameto un certificat de l'Acord adoptat en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya que ha tingut lloc el dia 22 de maig de 2007, d'aprovació del projecte de Pla director de cooperació al desenvolupament 2007-2010, així com una còpia de l'esmentada documentació.

Atentament,

Josep-Lluís Carod-Rovira
Barcelona, 23 de maig de 2007

Laia Bonet Rull, secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui s'ha aprovat, entre d'altres, l'acord pel qual s'aprova el projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2007-2010 i s'acorda la seva tramesa al Parlament.

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat, a Barcelona, el vint-i-dos de maig de dos mil set.

Barcelona, 22 de maig de 2007

Laia Bonet Rull
Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

ACORD

del Govern pel qual s'aprova el projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2007-2010 i s'acorda la seva tramesa al Parlament de Catalunya.

L'article 8 de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, estableix que l'Administració de la Generalitat ha d'elaborar amb una periodicitat quadriennal un pla director que estableixi les previsions de recursos i les prioritats geogràfiques i sectorials que s'hauran de respectar i concretar en els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

D'acord amb l'esmentada llei 26/2001, de 31 de desembre, el pla director, que ha d'ésser aprovat pel Parlament, ha de fixar les prioritats geogràfiques i secto-

rials del període, els objectius estratègics, els productes i els resultats que es pretenen obtenir, els mecanismes pels quals avaluarà el grau d'assoliment dels resultats esperats, i també els recursos humans, materials, econòmics o de gestió necessaris. El pla ha d'indicar també les línies de coordinació, col·laboració o cooperació amb altres agents públics o privats, bilaterals o multilaterals, necessaris o convenients per al reforçament dels objectius estratègics de la cooperació pública catalana.

El Pla director de cooperació per al desenvolupament 2007-2010, s'ha basat en un procés ampli d'estudi, informació, consulta, participació i en l'avaluació de l'experiència precedent. Així mateix, s'haurà de concretar en els plans anuals corresponents els quals són els instruments de programació de l'activitat de l'administració de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament i han de desenvolupar els objectius, les prioritats i els recursos establerts en el pla director.

Atès que l'article 8 de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament estableix que el conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors ha de presentar al Govern el projecte de pla director perquè sigui tramès al Parlament, per a la seva aprovació.

En conseqüència, el vicepresident proposa al Govern l'adopció del següent

ACORD:

I. Aprovar el projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2007-2010.

II. Acordar la seva tramesa al Parlament de Catalunya.

PROJECTE DE PLA DIRECTOR DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT 2007-2010

16 de maig de 2007

ÍNDEX

Resum executiu

1. Marc de referència
2. Missió, principis i valors
3. Prioritats sectorials
4. Prioritats geogràfiques
5. Modalitats d'actuació
6. Instruments
7. Els actors de la cooperació catalana
8. Capacitats de la Generalitat
9. Línies de treball relatives al principis d'informació, participació, coherència, coordinació i complementarietat
10. Planificació, seguiment i avaluació
11. Escenari econòmic

Acrònims

RESUM EXECUTIU

El present Pla director de cooperació al desenvolupament constitueix l'instrument principal de planificació estratègica de la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya en el període 2007-2010. El Pla fixa, d'acord amb la Llei de cooperació al desenvolupament, el marc de referència i les prioritats d'actuació sectorials i geogràfiques, fa referència a les modalitats, els instruments i els actors, determina les capacitats i els recursos necessaris i, finalment, estableix les línies directrius per al desplegament dels principis ordenadors i de bona gestió de la política de cooperació per al desenvolupament.

MISSIÓ, PRINCIPIS I VALORS

El Pla director parteix d'una concepció de la cooperació per al desenvolupament transformadora i multiplicadora dels esforços del sud, que té com a missió i finalitat últimes la promoció del desenvolupament humà sostenible, l'eradicació de la pobresa i la lluita contra les desigualtats.

D'acord amb aquesta missió, i seguint el que estableix la Llei de cooperació, el Pla recull un seguit de valors i principis ordenadors de la política de cooperació per al desenvolupament. Els valors fan referència a les raons últimes fonamentadores de les actuacions de desenvolupament, mentre que els principis s'associen als requeriments de la bona gestió pública, a la qualitat de l'ajut i al paper de la Generalitat com a òrgan regulador de la política de cooperació per al desenvolupament.

Adicionalment, el Pla es fa ressò i subscriu els principis adoptats en el marc de la Declaració de París sobre eficàcia de l'ajut i en relleva tres: el principi d'apropiació de les polítiques de cooperació per al desenvolupament per part dels països socis del sud, el principi d'alineació dels països i organismes donants amb les estratègies de desenvolupament del sud i el principi d'harmonització de les actuacions dels diferents donants.

PRIORITATS SECTORIALS

El Pla director estableix dos nivells diferenciats de priorització sectorial, els objectius transversals i les línies estratègiques.

Els objectius transversals es fonamenten en les condicions mínimes que s'han de donar en una determinada realitat per a que s'hi puguin produir processos de desenvolupament reeixits. En coherència, els objectius transversals han d'impregnar totes les fases de la política de cooperació per al desenvolupament i totes i cadascuna de les actuacions previstes. Aquests objectiu són:

1. Promoure el respecte integral i la consolidació dels drets humans, la governança i l'enfortiment del teixit social.
2. Promoure l'equitat entre les dones i els homes mitjançant l'aplicació de la perspectiva de gènere.
3. Promoure la sostenibilitat del desenvolupament en la seva triple dimensió: social, econòmica i ambiental.

Les línies estratègiques, al seu torn, estructuraren les prioritats d'intervenció sectorial de la cooperació catalana. Dues línies fan referència a les actuacions al sud (des-

envolupament i acció humanitària) i una tercera al treball al nord (educació i capacitats).

La línia estratègica de desenvolupament és la que concentra el volum més important d'actuacions i recursos, entre un 75 i un 78% del total. El gruix d'aquests recursos, el 80%, es destinarà a set objectius estratègics de desenvolupament, dos dels quals fan referència als drets socials bàsics –dret a la salut i a l'aigua i dret a l'educació; el tercer a les capacitats productives, l'ocupació i els drets laborals; tres objectius derivats dels objectius transversals –drets humans, governança democràtica i enfortiment del teixit social; apoderament de les dones i sostenibilitat mediambiental; i un darrer objectiu referit a la construcció de pau.

L'assignació mínima prevista per a cada objectiu és del 7% dels recursos de la línia de desenvolupament. A més, com a expressió de la voluntat de donar un impuls definitiu a les actuacions promotores dels drets humans, la governança democràtica i l'enfortiment del teixit social, i l'apoderament de les dones, el pla estableix una assignació de recursos a l'alça per a aquests dos objectius, amb l'establiment d'un mínim del 15% per al final de mandat del Pla.

Finalment, el Pla estableix que el 20% restant de la línia de desenvolupament s'haurà de destinar a altres objectius de desenvolupament àmpliament consensuats entre els actors del nord i del sud i alineats amb l'agenda internacional de desenvolupament. De manera complementària, i en aplicació dels compromisos assolits a la Cimera de Copenhaguen del 1995, un 20% dels recursos de la línia es destinaran als drets i serveis socials bàsics.

Pel que fa a la línia estratègica d'acció humanitària, el Pla preveu destinar-hi entre el 7 i el 10% del total de recursos, amb dos àmbits d'actuació diferenciats. D'una banda, satisfer les necessitats immediates de les poblacions afectades per catàstrofes d'origen natural o humà (35% dels recursos de la línia) i, de l'altra, pal·liar el sofriment de les poblacions afectades per crisis de llarga durada i ajudar a reduir la vulnerabilitat futura de les poblacions que han patit desastres naturals (65% dels recursos).

Aquestes dues línies estratègiques d'actuació al sud seran complementades i multiplicades per una tercera, orientada a la ciutadania catalana. La línia d'educació i capacitats, a la qual es destinaran entre el 13 i el 17% dels recursos, contempla dos objectius estratègics. El primer objectiu (que concentrarà dues tercers parts dels recursos) pretén impulsar l'educació per al desenvolupament i la sensibilització a Catalunya, en el convenciment que l'assoliment del desenvolupament humà sostenible exigeix, en paral·lel, l'educació i la conscienciació de la ciutadania dels països del nord. El segon objectiu estratègic es centra en millorar les capacitats dels agents catalans de la cooperació per al desenvolupament, incidint així en la millora de la qualitat de l'ajut.

PRIORITATS GEOGRÀFIQUES

La Llei considera geogràficament prioritaris els països i els pobles de la Mediterrània, especialment els del Magrib, els d'Amèrica Llatina i els de l'Àfrica subsahariana. Amb l'objectiu de millorar l'eficàcia i l'impacte de la

cooperació per al desenvolupament de la Generalitat, aquest Pla director defineix 10 països prioritaris (Marroc, Palestina, Moçambic, Senegal, Guatemala, Nicaragua, el Salvador, Bolívia, Colòmbia i Equador) i 7 països i territoris preferents (Algèria, Sàhara Occidental, Burkina Faso, Camerun Etiòpia, Brasil i Perú), que el 2010 hauran de concentrar, respectivament, el 60 i el 20% dels recursos de la línia estratègica de desenvolupament.

El 20% de recursos restant es destinarà a altres països susceptibles de rebre Ajut Oficial per al Desenvolupament, d'acord amb el Comitè d'Ajut al Desenvolupament de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE).

De manera complementària, i amb l'objectiu d'avançar en l'assoliment dels compromisos internacionals, el 20% com a mínim dels recursos de la línia estratègica de desenvolupament s'adreçarà als països considerats per les Nacions Unides com a «països menys desenvolupats».

MODALITATS, INSTRUMENTS I ACTORS

El Pla director preveu que el Govern de Catalunya canalitzi el seu ajut per mitjà de quatre modalitats d'actuació. Les tres primeres modalitats despleguen les diferents opcions de cooperació bilateral, mentre que la quarta es refereix a la cooperació multilateral:

– La cooperació bilateral d'iniciativa directa, referida a aquelles actuacions que assumeix directament l'Administració de la Generalitat.

– La cooperació bilateral en concertació amb d'altres agents, referida a aquelles actuacions que l'Administració de la Generalitat realitza (en alguna de les seves fases) de manera concertada amb d'altres actors.

– La cooperació bilateral a iniciativa d'altres actors, referida a aquelles actuacions que lideren en totes les fases del cicle del projecte o programa d'altres actors. Aquesta modalitat concentrarà almenys el 55% del total de recursos.

– La cooperació a través d'organitzacions multilaterals, relativa a la participació i la contribució de la Generalitat de Catalunya a les actuacions dels organismes públics multilaterals.

El Pla també dedica una secció als principals instruments de la cooperació per al desenvolupament, amb la voluntat de guiar-ne l'ús racional i, alhora, fer-se ressò de les recomanacions més recents sobre eficàcia de l'ajut vinculades als instruments de la cooperació per al desenvolupament.

Pel que fa la cooperació tècnica, el Pla manifesta la voluntat de transitar progressivament dels projectes puntuals cap a programes pluriennals i amb una major implicació dels països socis, recull els principals criteris per a que l'assistència tècnica no entri en contradicció amb els principis d'apropiació i d'alineació de l'ajut i contempla l'impuls d'una cooperació triangular no intrusiva i sensible a les particularitats.

En relació amb la cooperació econòmica i financera s'afirma la importància dels nous instruments d'ajut econòmic com el suport pressupostari i els fons globals i s'aposta per la cooperació financera amb les Nacions Unides i pels programes de microcrèdit.

Finalment, el pla destaca la importància del codesenvolupament com a instrument que permet gestionar de forma positiva la relació entre desenvolupament i migració i el seu potencial per a la cooperació per al desenvolupament catalana.

Pel que fa als actors de la cooperació catalana, el Pla es fa ressò de la riquesa i la pluralitat de les iniciatives i els actors involucrats en la cooperació per al desenvolupament a Catalunya i destaca el valor afegit de les Organitzacions no Governamentals, les organitzacions empresarials, les organitzacions sindicals, els ens locals i les universitats.

CAPACITATS DE LA GENERALITAT

D'acord amb la Llei de cooperació, el Pla director determina quins són els recursos humans, materials, econòmics i de gestió necessaris per al seu desplegament.

Pel que fa als recursos econòmics, el Pla proposa un escenari de fort creixement de l'Ajut Oficial per al Desenvolupament en termes absoluts i relatius, amb l'objectiu d'assolir, el 2010, la xifra de 130 milions d'euros, el que representaria el 0,059% de PIB de Catalunya.

En coherència amb aquest creixement i amb l'objectiu de garantir el compliment de les directrius marcades, el Pla preveu reforçar l'estructura organitzativa i els equips humans de la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària (DGCDAH) i de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD). Aquest reforç podrà incloure, quan s'estimi oportú i sigui possible, l'establiment de mecanismes estables de representació i d'interlocució de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya als països socis del sud.

D'altra banda, amb l'objectiu de consolidar l'assistència especialitzada procedent dels diferents departaments i dels organismes de la Generalitat, de les universitats, dels centres de recerca i d'altres persones professionals, es preveu impulsar intercanvis i espais de treball conjunt entre aquests i el personal tècnic de l'ACCD i de la DGCDAH.

DESPLEGAMENT DELS PRINCIPIS ORDENADORS

Per la seva importància, el Pla director defineix les principals línies d'actuació i mecanismes per a garantir un desplegament efectiu dels principis ordenadors d'informació i transparència, participació, coherència, coordinació i complementarietat.

Pel que fa al principi d'informació i transparència, l'objectiu és garantir la producció i la difusió d'informació regular, oportuna, comprensible i precisa sobre la política de cooperació per al desenvolupament. Una de les principals fites en aquest sentit és la posada en marxa d'un portal sobre Ajut Oficial per al Desenvolupament a Catalunya.

En relació amb el principi de participació, la Generalitat prestarà tot el suport tècnic i administratiu necessari al Consell de Cooperació al Desenvolupament i a les seves comissions, en tant que òrgan principal de participació del conjunt d'agents en la política de cooperació per al desenvolupament.

Per a garantir i reforçar la coherència de l'actuació de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació per al desenvolupament es vol impulsar el treball de la Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament, reforçar els mecanismes d'informació i intercanvi mitjançant una comunitat d'interès en aquest àmbit i potenciar la col·laboració i les sinèrgies entre la DGCDAH i l'ACCD i els departaments i organismes de la Generalitat.

Finalment, en relació amb el principi de coordinació i complementarietat es planteja millorar l'agilitat i la representativitat de la Comissió de Coordinació amb els Ens locals i impulsar mecanismes de col·laboració amb les administracions locals i supralocals, les cooperacions espanyola i autonòmiques i la comunitat internacional de donants.

PLANIFICACIÓ, SEGUIMENT I AVALUACIÓ

El reforç de la planificació, el seguiment i l'avaluació està íntimament lligat al principi de la bona gestió de les polítiques públiques i a l'eficàcia i la qualitat de l'ajut. És per això que el Pla dedica una atenció especial a aquest objectiu.

En l'àmbit de la planificació, el Pla preveu enfortir la identificació de necessitats i prioritats i la formulació d'estratègies, plans i programes a través, entre altres, de l'elaboració de directrius de bones pràctiques i manuals d'usos, i d'estratègies sectorials i geogràfiques pluriennals.

En l'àmbit del seguiment de polítiques i programes es pretén reforçar les capacitats de recopilació i anàlisi de dades, millorar el seguiment de les actuacions sobre el terreny, i incorporar de manera efectiva els resultats del seguiment a la planificació i l'execució.

Finalment, el Pla pretén consolidar l'avaluació com un instrument que permeti extreure lliçons i incorporar-les al procés de presa de decisions a través de, entre altres, la definició d'una estratègia d'avaluació de la política pública de cooperació per al desenvolupament, la planificació anual de les avaluacions, la promoció de la cultura de l'avaluació entre els actors de la cooperació catalana i la realització d'avaluacions conjuntes amb altres administracions i organismes donants.

1. MARC DE REFERÈNCIA

El present Pla director de cooperació al desenvolupament 2007-2010 deriva del previst a la Llei 26/2001, de cooperació al desenvolupament, aprovada per unanimitat pel Parlament de Catalunya. Concretament, a l'exposició de motius s'afirma que «avui no es pot construir un projecte nacional creïble ni una societat democràtica avançada sense participar activament i decididament en la construcció d'un ordre internacional més just i solidari».

Cinc anys més tard, i malgrat alguns canvis en positiu en el marc de la cooperació internacional per al desenvolupament, l'afirmació és encara tant o més vàlida, donada la persistent vigència d'importants desequilibris en les relacions nord-sud i la situació de pobresa i exclusió a la que viu sotmesa la majoria de la població mundial.

Al balanç positiu internacional cal situar-hi almenys quatre elements, directament relacionats amb el desenvolupament i la cooperació per al desenvolupament.

Primer, l'assoliment d'un consens generalitzat sobre la concepció del desenvolupament com un procés multidimensional, orientat bàsicament a millorar capacitats i a fer possibles polítiques socials justes i eficaces, és a dir, polítiques que s'adrecin a eliminar la desigualtat i la pobresa, polítiques que, segons estableix la declaració del dret al desenvolupament de les Nacions Unides, han de respectar els diversos models culturals i les capacitats decisòries dels països del sud.

Segon, l'establiment d'una doble agenda internacional de desenvolupament, consensuada pels actors del nord i del sud: una de mínims i en absolut exhaustiva, continguda en la Declaració dels Objectius del Mil·lenni; i una ampliada, producte de la suma dels diversos compromisos i acords de les conferències mundials sectorials celebrades des dels anys vuitanta fins a l'actualitat.

Tercer, l'elaboració d'un programa pluriennal, consensuat també entre actors del sud i del nord, relatiu a la millora de la cooperació i l'ajut per al desenvolupament i articulats entorn de la Declaració de París i els principis d'apropiació, responsabilitat mútua, alineació, harmonització i gestió orientada a resultats.

Quart, l'articulació arreu del món d'espais, moviments i xarxes portadores d'agendes innovadores que proposen alternatives als discursos dominats en l'arquitectura financera internacional. Aquests espais, moviments i xarxes s'han visibilitzat als fòrums i trobades altermundistes mundials, europeus o regionals i, a més, han tingut una nodrida presència de la societat civil i també de les administracions públiques catalanes.

Per contra, altres dinàmiques del període mereixen una valoració negativa. Primer, la persistència i a voltes increment de la desigualtat, l'exclusió social i la inequitat a moltes zones del planeta. Malgrat la millora d'alguns dels components de l'Índex de Desenvolupament Humà, com l'expectativa de vida en néixer, i els resultats globalment positius del creixement econòmic, es constata que sense redistribució no és possible el desenvolupament. Una conseqüència negativa d'aquest fet és l'horitzó poc positiu d'assoliment de la totalitat o bona part dels Objectius del Mil·lenni, per a l'any 2015.

Segon, la persistència d'unes regles internacionals, en especial les que afecten les relacions nord-sud, encara injustes i poc solidàries, imposades pel nord, i, en especial, la rêmora que suposa el deute extern, les transaccions econòmiques especulatives, el manteniment dels paradisos fiscals, i els subsidis i normes de comerç injustos per al desenvolupament de les societats del sud.

Aquest fet s'ha vist agreujat per la tendència a la militarització i la securització derivada de l'impacte dels atemptats de l'11 de setembre del 2001, tendència que fins i tot ha començat a afectar l'ajut i la cooperació d'alguns països i actors.

Tercer, la presència de força conflictes armats i d'esclats de violència, en especial a l'Àfrica, Orient Mitjà i Àsia, conflictes sovint vinculats a situacions d'injustícia i d'asimetria social perllongades.

Pel que fa al marc català, també s'han produït alguns canvis importants. Primer, Catalunya ha aprovat un nou Estatut d'autonomia que inclou, entre els principis rectors, la cooperació per al foment de la pau i la cooperació per al desenvolupament, ambdues interrelacionades i vinculades justament a la construcció d'un ordre social més just i solidari. Això reforça el paper, missió i objectius de la cooperació catalana per al desenvolupament.

Segon, partint de la consideració del desenvolupament com un bé públic global prevista a la Llei, durant els darrers cinc anys s'ha bastit el nucli d'aquesta política pública de cooperació per al desenvolupament, parcialment autònoma de les altres polítiques públiques i complementària i impulsora de les iniciatives cíviues. A més, el Pla director de cooperació al desenvolupament 2003-2006, la seva revisió i els tres plans anuals aprovats i implementats durant el darrer cicle de planificació, han mostrat que era possible posar en el centre de l'activitat un conjunt de principis ordenadors, i, sobretot, els principis de la planificació i de la coordinació de tota l'activitat de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat.

Tercer, el desplegament normatiu, institucional i organitzatiu de la cooperació catalana per al desenvolupament, junt amb les capacitats de concertació, d'assessorament i d'acompanyament dels diversos òrgans previstos a la Llei (rectors, de coordinació, assessors, etc.), tot i susceptibles de ser millorats, permeten pensar que es pot produir un salt qualitatiu i quantitatiu de la cooperació per al desenvolupament en el període 2007-2010.

En suma, el marc internacional i català demanden que aquest Pla director opti per una concepció transformadora i multiplicadora de la cooperació per al desenvolupament, que té com a missió bàsica la promoció del desenvolupament humà sostenible, l'eradicació de la pobresa i la lluita contra les desigualtats.

2. MISSIÓ, PRINCIPIS I VALORS

L'Informe de Desenvolupament Humà de les Nacions Unides de 2005 apunta que, en comparació amb la dècada dels anys noranta, la població dels països en desenvolupament gaudeix avui d'una salut més bona, d'una educació millor i està menys empobrida, però que tanmateix no hi ha gaires motius de satisfacció. La raó és que les fortes desigualtats no permeten avançar de manera sostinguda en l'eradicació de la pobresa i la generació inclusiva de benestar entre el conjunt de la població. Les desigualtats entre els països més rics i els més pobres s'han incrementat, i, a l'interior dels països més empobrits, també les societats han esdevingut més desiguals.

Tampoc no s'ha avançat prou en la gestió i resolució d'algunes de les transformacions negatives associades a la globalització, que impliquen nous reptes i amenaces a la seguretat humana: atur i marginació, criminalitat internacional, tràfic de persones i d'armes, terrorisme, sida i noves epidèmies, escalfament de l'atmosfera, etcètera.

Les desigualtats, l'exclusió, els efectes perversos de la globalització i els reptes i amenaces a la seguretat de les

persones, conformen l'agenda i els principals reptes de la cooperació per al desenvolupament. L'impuls d'una cooperació transformadora, multiplicadora dels esforços del sud i que contribueixi a neutralitzar aquests fenòmens negatius i alhora promoure el desenvolupament humà sostenible, esdevé la missió central de la cooperació catalana.

2.1. LA MISSIÓ I ELS VALORS DE LA COOPERACIÓ CATALANA

La Llei de cooperació al desenvolupament i aquest Pla director parteixen d'una concepció integral del desenvolupament humà, segons la qual el desenvolupament humà ve definit pel conjunt d'oportunitats d'elecció, és a dir, per les llibertats de les que efectivament disposa la persona. El desenvolupament humà, per tant, esdevé la capacitat d'una persona per escollir la seva manera de viure.

A. La missió

En coherència, la missió i finalitat últimes de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya, entesa des d'una perspectiva transformadora i multiplicadora dels esforços del sud, és la promoció del desenvolupament humà sostenible, l'eradicació de la pobresa i la lluita contra les desigualtats.

Promoure el desenvolupament humà vol dir posar l'èmfasi en les persones i maldar per millorar les seves capacitats, concebudes des d'una perspectiva integral que abasta les dimensions política, social, econòmica, cultural i ambiental.

Maldar per eradicar la pobresa, per tant, no vol dir lluitar simplement per satisfer les necessitats materials o per superar els dèficits en la distribució de la renda, sinó, bàsicament, treballar per ampliar els drets, les oportunitats i les capacitats de la població més desfavorida. En paraules d'Amartya Sen, la pobresa significa absència de capacitats, i per tant, d'opcions de les persones.

Per últim, es fa necessari combatre les causes que provoquen les desigualtats, que dificulten els esforços en pro del desenvolupament humà i l'eradicació de la pobresa. Aquest combat esdevé un requisit imprescindible, atès que la situació de pobresa i exclusió a la que estan sotmesos els sectors més desfavorits de la població al sud s'explica en bona part per una distribució desigual dels recursos ambientals, econòmics, socials, polítics i culturals. Aquesta distribució desigual no només dificulta la cohesió social sinó que a més tendeix a perpetuar-se per mitjà de les estructures de poder.

El Pla director esdevé el principal instrument tècnic del que disposa la cooperació catalana per a ampliar les oportunitats i les capacitats de la població més desfavorida en les dimensions democràtica, econòmica, cultural, social i ambiental, amb el benentès que això significarà combatre les estructures de reproducció de les desigualtats i d'exclusió al sud i contribuir a construir un ordre internacional més just.

Tanmateix, assolir aquest objectiu no serà possible sense el compromís cívic de la ciutadania i les institucions i organitzacions de Catalunya, fet que explica que la missió del Pla es concreti en actuacions al sud (línies estratègiques de desenvolupament i d'acció humanità-

ria) i també en l'aposta ferma per l'educació pel desenvolupament al nord i l'enfortiment d'una societat civil catalana amb capacitat de transformació social i ben preparada per contribuir al desenvolupament (línia estratègica d'educació i capacitats).

B. Els valors

D'acord amb la missió de la cooperació catalana, i seguint el que estableix la Llei de cooperació al desenvolupament, els valors que orienten aquest Pla director i que han d'impregnar el conjunt d'actuacions en matèria de cooperació per al desenvolupament són:

- a) L'acceptació que les protagonistes i destinatàries últimes de la política pública de cooperació per al desenvolupament són les persones.
  - b) El foment de la pau, la justícia, la igualtat i l'equitat en les relacions entre persones, pobles, cultures, nacions i estats.
  - c) La promoció i la defensa dels drets humans i de les llibertats fonamentals, indivisibles i interdependents.
  - d) El reconeixement del dret dels pobles a la defensa i a la promoció de la cultura, la llengua i la identitat pròpies.
  - e) La defensa i la promoció de les persones i els col·lectius més desfavorits o dels que pateixen discriminacions polítiques o econòmiques per raó de gènere, ètnia, cultura o religió.
- El Pla director amplia aquest valor més enllà del previst a la Llei per incorporar-hi, a més, la defensa i la promoció de les persones i els col·lectius que pateixen discriminacions per raó de la seva opció sexual o per raó de la seva discapacitat.
- f) El reconeixement dels drets econòmics, laborals i socials, del treball, l'empresa i el bon govern com a fonaments d'un desenvolupament econòmic durador, equitatiu i sostenible que incideixi també en la redistribució de la riquesa i en la justícia social.

2.2. EL COMPROMÍS AMB LA QUALITAT DE LA COOPERACIÓ: PRINCIPIS RECTORS DE LA COOPERACIÓ CATALANA

2.2.1. La Llei de cooperació

La Llei de cooperació al desenvolupament desplega els principis que han de guiar la política de cooperació per al desenvolupament catalana per tal que aquesta esdevingui una cooperació eficaç, de qualitat i ben gestionada.

Un primer grup de principis estan directament associats als requeriments de la bona gestió pública. Concretament, la Llei estableix que la política de cooperació per al desenvolupament s'ha de sotmetre als principis de transparència, informació i participació dels agents de cooperació en l'activitat pública en aquest àmbit. Els principis de planificació, control, seguiment i avaluació que estableix la Llei també tenen la mateixa voluntat de maldar perquè la política de cooperació per al desenvolupament esdevingui una política pública de qualitat. Les seccions nou i deu d'aquest pla s'encarreguen de desplegar aquests principis.

Un segon grup de principis són els relatius al paper de la Generalitat com a òrgan regulador de la política pública de cooperació per al desenvolupament: vetllar per

la coordinació de tota l'activitat de l'Administració, garantir la coherència de les actuacions i buscar la col·laboració i la complementarietat de les polítiques i actuacions de cooperació per al desenvolupament en els diferents àmbits. A aquest grup cal afegir-hi el principi de la transversalitat, que comporta una cultura organitzativa en què les diferents àrees de les administracions coordinen i desenvolupen programes i actuacions a partir d'un marc normatiu comú i de línies estratègiques i plans consensuats. Aquests principis es despleguen abastament a la secció tercera (pel que fa al principi de transversalitat) i a la secció novena.

Finalment, la Llei de cooperació detalla i desplega un darrer grup de principis directament associats a la qualitat de l'ajut, relacionats amb l'eficàcia, l'eficiència, la responsabilització, l'apropiació i la liberalitat, principis que han estat desenvolupats i ampliat per la Declaració de París.

2.2.2. La Declaració de París

En els darrers anys, i especialment a partir de la Cimera sobre Finançament del Desenvolupament de Monterrey del 2002, la comunitat internacional del desenvolupament ha debatut amb intensitat la qüestió de l'eficàcia de l'ajut, que ha d'anar lligada necessàriament a l'increment dels fluxes d'Ajut Oficial per al Desenvolupament (AOD).

Aquest debat ha cristallitzat en la ja esmentada Declaració de París, subscripta el 2005 pels països del nord i del sud i per diversos organismes internacionals i organitzacions de la societat civil, que estableix, entre d'altres, tres principis bàsics per millorar l'eficàcia de l'ajut: l'apropiació, l'alineació i l'harmonització. El que es busca amb l'aplicació d'aquests principis és garantir que l'ajut s'orienti a satisfer les necessitats i les prioritats definides pels mateixos beneficiaris i beneficiàries i a desplegar les capacitats dels països socis del sud per a desenvolupar, implementar i retre comptes a la ciutadania de les polítiques que emprenguin. A més, maldar per l'harmonització de l'ajut busca també quotes de transparència més grans, reclamada cada cop més per una ciutadania a voltes escèptica, i sobretot més eficàcia i qualitat.

La Generalitat de Catalunya, mitjançant aquest Pla, es fa ressò i adopta aquestes recomanacions, que ja estaven contingudes en l'esperit de la Llei. Aquest Pla, per tant, estableix com a principis rectors que han de guiar la política pública de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya els principis d'apropiació, alineació, i harmonització de l'ajut i de la cooperació per al desenvolupament.

Concretament, els esmentats principis rectors es defineixen de la forma següent:

a) El principi d'apropiació estableix la corresponsabilitat dels països del sud, que ara es denominen països socis. El principi posa l'accent en el fet que són els països i els actors del sud els que han d'assumir la iniciativa en el disseny, l'elaboració i l'execució de les estratègies i les polítiques de desenvolupament.

Per a garantir l'acompliment d'aquest principi rector, la cooperació catalana maldarà per enfortir les capacitats

dels països socis per a liderar les seves estratègies i polítiques de desenvolupament.

b) El principi d'alineació estableix quina ha de ser la relació entre l'administració o entitat donant i el país soci, deixant clar que els donants han d'afegir-se, amb el seu suport tècnic i/o econòmic, a les estratègies i polítiques nacionals de desenvolupament, fent ús de les institucions i procediments del país soci.

Per a garantir l'acompliment d'aquest principi, la cooperació catalana establirà una relació d'associació amb els actors dels països socis en la identificació de necessitats i l'establiment de prioritats, en el respecte dels principis i valors del Pla director, i adequarà, sempre que sigui possible, la seva estratègia d'actuació a les estratègies i polítiques nacionals.

c) El principi d'harmonització regula les relacions entre els donants, precisant que cal evitar la dispersió i la falta de complementarietat entre els diferents actors i les seves diverses actuacions. La simplificació de procediments, la cerca de la complementarietat, els incentius a l'acció coordinada, esdevenen tasques prioritàries per a l'acompliment d'aquest principi.

Per tant, la cooperació catalana, essent conscient que forma part de la comunitat internacional del desenvolupament, coordinarà la seva estratègia d'actuació amb la resta d'agents i administracions nacionals i internacionals, bilaterals i multilaterals i maldarà per crear sinèrgies i espais de col·laboració amb aquests agents, sempre que estiguin en consonància amb els objectius d'aquest Pla director. En aquest context, el Pla director considera i és coherent amb els principis i valors fixats per la Llei de cooperació espanyola i expressa la voluntat de coordinació i col·laboració amb la cooperació estatal i les cooperacions autonòmiques i locals.

3. PRIORITATS SECTORIALS

Un Pla director pensat com instrument real per a planificar una política pública de qualitat i alhora com a instrument per al seguiment, control i rendiment de comptes ha de posar el seu màxim èmfasi en les finalitats, en allò que vol aconseguir a mitjà i llarg termini. Altra ment dit, en les prioritats estratègiques en els diferents sectors d'intervenció al sud i al nord.

Aquest Pla director estableix dos nivells diferenciats de priorització sectorial, els objectius transversals i les línies estratègiques. Els objectius transversals, autèntica columna vertebral del Pla, informen totes i cadascuna de les actuacions, i deriven directament de la missió, els principis i els valors que, tot seguint la Llei de cooperació al desenvolupament i els compromisos internacionals, donen sentit i són senyal d'identitat de la cooperació catalana.

Les línies estratègiques, al seu torn, impliquen finalitats i objectius que no es poden assolir en un únic cicle de planejament de quatre anys. Això ha permès considerar la necessària continuïtat entre el primer Pla director i el present. Concretament, les línies estratègiques, per emprar la terminologia introduïda arran de la revisió del Pla director 2003-2006 (aprovada pel Parlament l'any 2005), són tres, les mateixes que en l'anterior Pla:

1. Contribuir al desenvolupament dels països i la població del sud, d'acord amb les prioritats sectorials i estratègiques que el Pla determina (Línia estratègica de desenvolupament).

2. Fer front, mitjançant l'acció humanitària, a catàstrofes d'origen natural i humà (Línia estratègica d'acció humanitària).

3. Millorar la formació i les capacitats dels actors de la cooperació catalana, així com el coneixement, el compromís i l'empatia de la ciutadania (Línia estratègica d'educació i capacitats).

Cada línia estratègica es divideix i concreta en objectius estratègics sectorials, pensats per a realitzar-se durant els quatre anys de vigència del Pla. Els objectius estratègics, al seu torn, es concreten en objectius específics que, finalment, donen lloc a uns resultats, susceptibles de ser mesurats i avaluats mitjançant criteris de seguiment i control i indicadors, qualitatius i quantitatius.

3.1. OBJECTIUS TRANSVERSALS

El present Pla director s'ha reclamat d'una concepció del desenvolupament com a procés multidimensional i d'una consideració transformadora de la cooperació per al desenvolupament. Ambdues visions situen com a finalitat última de les seves actuacions l'eradicació de la pobresa, entesa com absència de capacitats i de titularitats i no com a simple estat de necessitat.

Existeixen una sèrie de condicions necessàries per a l'assoliment d'aquesta finalitat, prèvies als objectius sectorials. Aquest Pla director es fa ressò d'aquests requisits mínims, en reconeix la importància i els fa operatius mitjançant l'establiment de tres objectius transversals que impregnaran el conjunt de la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat. Concretament, en l'àmbit social (respecte integral i consolidació dels drets humans, la governança i l'enfortiment del teixit social), en l'àmbit relacional (equitat entre les dones i els homes) i en la durada en el temps i sustentabilitat material de l'esforç (sostenibilitat social, econòmica i ambiental).

Els objectius transversals tenen en el present Pla un tractament singular i innovador, adreçat a fer-los realment aplicables, previsibles i avaluables per mitjà de regulacions, enfortiment de capacitats i actuacions concretes en cadascun dels àmbits.

Concretament, els objectius transversals, en el cicle de planificació, hauran de:

a. Quedar reflectits en el Pla director i, sobretot, en els Plans anuals, en els resultats de totes les línies estratègiques (desenvolupament, acció humanitària i educació i capacitats).

b. Tenir tots ells, per assegurar-ne un impacte multiplicador, un tractament concret, en forma d'objectiu estratègic sectorial, en la línia estratègica de desenvolupament.

c. Impregnar el conjunt de les actuacions que es deriven de les línies estratègiques i dels objectius estratègics. Per fer-ho viable, es treballarà amb dos instruments:

1. Un document operatiu de directrius o manual d'ús, acordat el primer any de vigència del Pla (vegeu la secció deu, Planificació, seguiment i avaluació), que farà

operatius cadascun dels objectius i permetrà mesurar el seu impacte real en les diverses actuacions i resultats. Aquest document establirà l'obligatorietat de tractar els objectius transversals i la forma de fer-ho en els quatre grans àmbits de treball de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya: interlocució i diàleg polític amb els actors del sud; planificació, seguiment i avaluació de la política de cooperació; fases del cicle del projecte o programa; i organització i institucionalització de la cooperació.

La proposta de document sorgirà d'un grup de treball conjunt entre la Generalitat i els actors de la cooperació per al desenvolupament i considerarà el document ja elaborat per la Federació Catalana d'Organitzacions no Governamentals per al Desenvolupament (FCONGD) en el marc del procés d'elaboració d'aquest Pla director. El Consell de cooperació serà l'òrgan de seguiment d'aquest grup de treball.

2. Mitjançant requisits, normes o limitacions explícites en l'execució del Pla (Plans anuals, criteris i directrius, estratègies, convocatòries, convenis...), que garanteixin que totes les actuacions contemplin els objectius transversals.

D'acord amb la dimensió i el potencial de la cooperació catalana, i per garantir que aquest enfocament sigui realment aplicable, es fixen els tres objectius transversals següents:

Objectiu transversal 1: Promoure el respecte integral i la consolidació dels drets humans, la governança i l'enfortiment del teixit social.

El desenvolupament exigeix unes condicions de partida mínimes. La generació sostinguda i equitativa de benestar requereix, en primer terme, un entorn sense conflicte armat i, en segon terme, les capacitats sociopolítiques per adreçar positivament els reptes que planteja el desenvolupament. L'enfortiment d'aquestes capacitats requerirà l'apoderament dels actors més desfavorits i haurà de redundar, entre d'altres, en l'acompliment efectiu de tots els drets humans.

El concepte de governança democràtica resumeix bé aquestes capacitats ja que fa referència al sistema d'institucions, actors i processos que determinen l'acció col·lectiva.

Per tal d'enfortir les capacitats d'acció col·lectiva conduents a quotes més grans de benestar caldrà millorar el rendiment de les institucions per a proveir béns públics de manera equitativa, caldrà enfortir les capacitats del teixit social per a garantir el control democràtic i la participació i representació inclusiva en els espais de decisió, i caldrà, en definitiva, generar ciutadania crítica, conscient dels seus drets i amb capacitats per a exigir-los. Millorar les condicions de governança democràtica, a més, suposarà enfortir els espais d'interacció entre els actors socials, econòmics i polítics.

La incorporació de la promoció del respecte i la consolidació dels drets humans com a objectiu transversal parteix d'un marc conceptual i normatiu universal que es basa en estàndards codificats en diversos instruments jurídics internacionals. Adoptar aquest objectiu transversal implica que qualsevol actuació de desenvolupa-

ment té un potencial de transformació de les relacions de poder ja que s'inscriu en un sistema de drets i exigibilitat i es basa en una estratègia d'apoderament dels actors més desfavorits.

Promoure aquestes condicions de partida, de manera global o posant l'èmfasi en alguna de les seves dimensions, serà obligació de qualsevol actuació de cooperació per al desenvolupament, per garantir l'eradicació de la pobresa i, mitjançant la implementació de polítiques socials justes, el desenvolupament humà.

A més, el Pla director dóna a aquest objectiu transversal un tracte concret per a convertir-lo en l'objectiu estratègic de la línia de desenvolupament, concretament en l'objectiu de «Drets humans, governança democràtica i enfortiment del teixit social» (vegeu la secció 3.2).

Objectiu transversal 2: Promoure l'equitat entre les dones i els homes mitjançant l'aplicació de la perspectiva de gènere.

El concepte de desenvolupament humà del que parteix aquest Pla director i que col·loca la persona al centre del desenvolupament comporta un compromís amb la promoció de l'equitat entre les dones i els homes i un repte per a la política de cooperació per al desenvolupament, que ha d'assegurar les condicions per a que aquesta es faci efectiva.

Per aconseguir-ho, el Pla director planteja adoptar dues estratègies complementàries que obliguen, d'una banda, a integrar la perspectiva de gènere en totes les actuacions de cooperació i, de l'altra, a dur a terme actuacions específiques dirigides a apoderar les dones.

Aquest objectiu transversal respon a la primera estratègia. La integració de la perspectiva de gènere es farà en el marc de l'enfocament de «gènere en desenvolupament». Aquest enfocament pressuposa que cap actuació és neutral en termes de gènere, és a dir que impacta de manera diferent en els homes i en les dones. Per tant, es consideraran sempre les diferències i les desigualtats que existeixen entre les dones i els homes en una societat determinada (en els seus rols i responsabilitats, necessitats i interessos, accés i control dels recursos i del poder) amb l'objectiu d'establir mecanismes que tendixin a reduir les desigualtats en tots els àmbits i aconseguir un sistema sexe-gènere més equitatiu, just i solidari.

De manera complementària, el Pla director singularitza com a objectiu estratègic de la línia de desenvolupament l'«Apoderament de les dones», per a garantir l'increment de les seves capacitats i autonomia (vegeu la secció 3.2).

Objectiu transversal 3: Promoure la sostenibilitat del desenvolupament en la seva triple dimensió: social, econòmica i ambiental.

Existeix una tercera condició mínima de partida: garantir la suficient durada temporal i la sustentabilitat material, en especial ecològica, dels esforços de desenvolupament. Altrament dit, cal promoure, mitjançant la cooperació per al desenvolupament, les condicions de sostenibilitat social, econòmica i ambiental del desenvolupament.

El concepte de desenvolupament sostenible entès com el desenvolupament que, tot satisfent les necessitats presents, no compromet les capacitats de les generacions futures per satisfer les seves pròpies necessitats ha estat ampliat, a partir de les Cimeres de Rio el 1992 i de Johannesburg el 2002, incorporant la dimensió social, econòmica i ambiental al desenvolupament sostenible.

És en aquest sentit que el Pla director planteja aquest objectiu transversal i, per tant, promoure la sostenibilitat, en especial la social i l'ambiental, serà obligació de qualsevol actuació de cooperació per al desenvolupament i, en coherència, s'hauran de constatar resultats en avaluar-ne l'impacte.

Finalment, el Pla director singularitza un subcomponent de l'objectiu transversal per a convertir-lo en objectiu estratègic de la línia de desenvolupament, concretament en l'objectiu de «Sostenibilitat mediambiental» (vegeu la secció 3.2), amb dos components clars, la protecció dels recursos naturals i els ecosistemes i la sustentabilitat.

3.2. LÍNIES ESTRATÈGIQUES

Com ja s'ha dit, les línies estratègiques del Pla són tres, a les quals es destinarà l'assignació de recursos següent:

1. Línia estratègica de desenvolupament: 75-78% dels recursos.
2. Línia estratègica d'acció humanitària: 7-10% dels recursos.
3. Línia estratègica d'educació i capacitats: 13-17% dels recursos.

A. Línia estratègica de desenvolupament

La línia estratègica de desenvolupament rebrà entre un 75% i un 78% de la totalitat de recursos del Pla. Un 80% d'aquests recursos caldrà destinar-los a set objectius estratègics de desenvolupament. Els dos primers fan referència als drets socials bàsics, el tercer a les capacitats productives, l'ocupació i els drets laborals, els tres següents a la singularització dels objectius transversals i el darrer a la construcció de pau. La distribució d'aquests recursos es farà d'acord amb l'assignació següent:

Dret a la salut i a l'aigua: 7% dels recursos, com a mínim, de la línia estratègica de desenvolupament.

Dret a l'educació: 7% dels recursos, com a mínim, de la línia estratègica de desenvolupament.

Capacitats productives, ocupació i drets laborals: 7% dels recursos, com a mínim, de la línia estratègica de desenvolupament.

Drets humans, governança democràtica i enfortiment del teixit social: 7% dels recursos, com a mínim, amb l'objectiu d'assolir, el 2010, el 15% com a mínim de la línia estratègica de desenvolupament.

Apoderament de les dones: 7% dels recursos, com a mínim, amb l'objectiu d'assolir, el 2010, el 15% com a mínim de la línia estratègica de desenvolupament.

Sostenibilitat mediambiental: 7% dels recursos, com a mínim, de la línia estratègica de desenvolupament.

Construcció de pau: 7% dels recursos, com a mínim, de la línia estratègica de desenvolupament.

El 20% restant de la línia de desenvolupament s'haurà de dedicar a altres objectius de desenvolupament en els països del sud, sobre els que existeixi un ampli consens entre els diversos actors del nord i del sud i que estiguin alineats amb l'agenda internacional de desenvolupament.

De manera complementària i d'acord amb els compromisos del Programa d'Acció de la Cimera sobre Desenvolupament Social de Copenhague del 1995, es destinarà un 20% dels recursos de la línia estratègica de desenvolupament als drets i serveis socials bàsics definits posteriorment al Consens d'Oslo del 1996: educació bàsica, atenció primària de salut, població, salut reproductiva, programes de nutrició, aigua potable i sanejament.

A.1. Objectiu estratègic del dret a la salut i a l'aigua

1. Millorar la cobertura, la qualitat i l'ús dels sistemes de salut públics o amb vocació de servei públic, especialment en l'atenció primària, afavorint l'accés dels sectors de la població amb menys oportunitats.

El dret a gaudir del nivell més alt possible de salut física, mental i social no només és un dret fonamental sinó que és una condició bàsica per poder enfortir i millorar altres capacitats estretament lligades al desenvolupament humà. Aquest Pla director comparteix els plantejaments de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) quan afirma que els sistemes de salut basats en l'Atenció Primària de Salut són els més adequats per fer front als problemes que afecten la salut mundial i més concretament la manca de cobertura i equitat.

Per contribuir a què les poblacions més desfavorides puguin fer efectiu aquest dret, assumint el compromís de la Declaració d'Alma Ata del 1978, es donarà prioritat a l'atenció primària de salut com a eix central del sistema de salut dels països del sud. La raó és la seva proximitat a les comunitats i als seus problemes de salut, especialment en els àmbits prioritzats i per afavorir l'accés als serveis de salut de les poblacions més desfavorides.

A més, en consonància amb els objectius transversals, els Objectius del Mil·lenni, els Programes d'Acció de les conferències internacionals sobre Població i Desenvolupament (El Caire el 1994) i sobre la Dona (Beijing el 1995), i amb les propostes de l'OMS recollides en els Informes del 2000 i del 2003 sobre les millores de les actuacions en els sistemes de salut i com forjar un nou futur a escala mundial, el Pla director es centra en les àrees de la salut sexual i reproductiva, la salut materna i infantil, i la lluita contra les principals malalties infeccioses greus, especialment el VIH/SIDA, la malària i la tuberculosi, però també les malalties de transmissió sexual (MTS) i les malalties oblidades. Finalment, aquest Pla director considera l'accés a l'aigua potable i al sanejament bàsic com un component fonamental de qualitat de la seva estratègia orientada a millorar la salut de les poblacions més desfavorides.

Catalunya, amb el seu singular sistema sanitari i la seva experiència demostrada en certs sectors sanitaris (gestió dels serveis de salut i desenvolupament de l'atenció primària, formació, Investigació i Desenvolupament (I+D) aplicada i participació dels ens locals), pot contribuir a la millora dels sistemes sanitaris dels països

socis del sud, en les diferents modalitats i instruments previstos per aquest Pla director.

En totes les actuacions es prestarà una atenció especial als grups més vulnerables, així com a reduir les desigualtats de gènere sobretot pel que fa a l'exercici dels drets sexuals i reproductius i a la lluita contra les principals malalties infeccioses, impulsant uns sistemes locals de salut basats en la qualitat, l'equitat i l'eficiència

Concretament, aquest objectiu estratègic de la línia de desenvolupament s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

- Objectiu específic 1.1. Enfortir els sistemes públics de salut, especialment l'atenció primària i els sistemes locals de salut.

- Resultat 1.1.1. Haver contribuït a augmentar les capacitats locals de gestió, formació i recerca en salut, així com les prestacions de serveis de salut als usuaris i usuàries.

- Resultat 1.1.2. Haver contribuït a millorar l'accés als medicaments essencials de qualitat, la seva distribució i la seva correcta utilització.

- Resultat 1.1.3. Haver contribuït a enfortir les capacitats organitzatives de la comunitat sanitària en sentit ampli.

- Objectiu específic 1.2. Millorar la salut sexual i reproductiva i reduir la morbimortalitat materna i infantil, especialment de les poblacions més desfavorides.

- Resultat 1.2.1. Haver potenciat l'existència, el funcionament, l'accés i l'ús dels serveis bàsics de salut sexual i reproductiva amb vocació de servei públic dirigits als homes i les dones amb una atenció especial als i les adolescents i als problemes de salut sexual que generen més mortalitat.

- Resultat 1.2.2. Haver contribuït a la millora de la salut materno-infantil en totes les fases del cicle de l'embaràs, part i puerperi assegurant uns serveis de control, prevenció i atenció adequats.

- Resultat 1.2.3. Haver contribuït a la millora de la salut infantil, especialment dels i les menors de cinc anys, assegurant el control i la prevenció de malalties tot seguint l'estratègia AIMPI (Atenció Integral de les Malalties Prevalents en la Infància) impulsada per l'OMS.

- Resultat 1.2.4. Haver contribuït a abordar les pràctiques tradicionals i convencionals perjudicials per a la salut i la sexualitat de les dones i les menors.

- Objectiu específic 1.3. Contribuir a la lluita contra les principals malalties infeccioses greus, especialment el VIH/SIDA, la malària i la tuberculosi, però també les MTS i les malalties oblidades.

- Resultat 1.3.1. Haver contribuït al reforç de les capacitats de recerca, gestió i vigilància dels sistemes de salut pel que fa a l'atenció a aquestes malalties.

- Resultat 1.3.2. Haver contribuït a augmentar el control, la prevenció i el tractament adequat de les malalties infeccioses greus prioritzades i de les malalties oblidades.

- Objectiu específic 1.4. Contribuir a la millora en l'accés de les poblacions més desfavorides a l'aigua potable i als serveis de sanejament bàsics.

– Resultat 1.4.1. Haver contribuït al reforç de les capacitats locals en matèria de gestió i millora d'aigua i sanejament.

– Resultat 1.4.2. Haver contribuït a la millora en l'accés sostenible a l'aigua en quantitat i qualitat suficient i als serveis de sanejament bàsics, garantint l'equitat entre les dones i els homes.

A.2. Objectiu estratègic del dret a l'educació

2. Millorar la cobertura, la qualitat i les capacitats dels sistemes educatius públics o amb vocació de servei públic per satisfer les necessitats bàsiques d'aprenentatge dels sectors de la població amb menys oportunitats, tot potenciant l'educació intercultural multilingüe.

Des de meitats del segle xx, en el marc de la Declaració Universal dels Drets Humans, es reconeix i es proclama que tota persona té dret a l'educació. L'educació, en tant que dret fonamental esdevé un fi, i, alhora, una condició indispensable, que no suficient, per al desenvolupament. Altrament dit, l'educació forma part de les necessitats socials bàsiques, un dels compromisos de la declaració de Copenhaguen i de l'agenda internacional de desenvolupament, i és alhora un element bàsic de l'enfocament de capacitats, en ser-ne un prerrequisit.

A més, la Declaració Mundial de 1990 sobre Educació per a Tothom de Jomtien reconeix i reivindica la contribució de l'educació en l'assoliment d'un món més segur, més sa, més pròsper i ambientalment més pur. Certament, la millora en els nivells educatius de la població ha demostrat tenir un impacte rellevant en la generació de benestar, per la via de: la millora de la capacitat per a prevenir malalties, l'adopció de pautes de salut sexual i reproductiva beneficioses, la protecció i conservació de l'entorn, l'increment d'oportunitats laborals i de capacitats productives i la important contribució en la construcció d'una ciutadania crítica capaç de vetllar pel bon funcionament de la democràcia.

Amb l'adopció de l'agenda dels Objectius del Mil·lenni, l'educació primària universal i l'eliminació de les desigualtats de gènere en tots els nivells educatius passen a definir el sostre mínim de la cooperació internacional en l'àmbit de l'educació. No obstant, l'agenda resultant de Jomtien, referendada pels objectius del Marc d'Acció de Dakar, és més ambiciosa en la definició de fites, atès que no oblidava que l'educació superior, entesa com a nivell que assegura la formació dels i les formadors/es i docents, té també un paper cabdal per a garantir l'adquisició de les capacitats que necessiten les persones responsables de la formació primària i secundària.

D'altra banda, s'ha anat estenent una concepció consensuada d'educació que posa l'accent en la importància d'atendre les necessitats bàsiques d'aprenentatge de cada persona (nens i nenes, persones joves i dones i homes) amb el benentès que aquestes, i la manera de satisfer-les, varia d'acord amb les peculiaritats socioeconòmiques i culturals de cada realitat. L'adaptabilitat a la realitat intercultural, i la incorporació de les llengües locals dins el sistema educatiu esdevenen, des d'aquest plantejament, pedres angulars de la cooperació per al desenvolupament, en especial de la cooperació catalana.

Per últim, convé esmentar que els darrers compromisos internacionals adreçats a millorar l'harmonització i l'ali-

neament de l'ajut i de la cooperació per al desenvolupament han posat en primer pla l'enfortiment de les capacitats dels actors públics i privats dels països socis en l'assoliment d'aquestes fites educatives. Per tant, la cooperació catalana s'alinea amb aquest enfocament integral, orientat a l'apropiació i enfortiment de les capacitats del sud, per la qual cosa maldrà per enfortir els sistemes públics d'educació i les capacitats del conjunt d'actors locals en els processos de definició i execució de Plans Nacionals d'Educació i d'altres estratègies educatives orientades a garantir una educació bàsica inclusiva i de qualitat.

Concretament, aquest objectiu estratègic de la línia de desenvolupament s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

- Objectiu específic 2.1. Enfortir els sistemes públics d'educació que garanteixin un accés equitatiu a un ensenyament primari i secundari de qualitat, amb una atenció especial a l'escolarització de les nenes i les adolescents.

- Resultat 2.1.1. Haver contribuït a garantir una escolarització primària universal i inclusiva, flexible i adaptable a les dinàmiques i les especificitats locals.

- Resultat 2.1.2. Haver contribuït a combatre les altes taxes d'abandonament i absentisme escolar entre la població més desfavorida, i especialment en l'ensenyament primari.

- Resultat 2.1.3. Haver contribuït a suprimir les disparitats i les discriminacions de gènere en l'ensenyament primari i secundari, fent front als principals obstacles a l'accés de les nenes i les adolescents a l'educació, amb especial atenció a la protecció de les nenes contra la violència de gènere a l'escola.

- Resultat 2.1.4. Haver promogut una incorporació efectiva de la perspectiva de gènere en les polítiques educatives.

- Resultat 2.1.5. Haver millorat les capacitats dels i les docents i la dotació de recursos de les escoles, prestant especial atenció a la capacitat de formar formadors/es i docents d'educació superior.

- Resultat 2.1.6. Haver contribuït a millorar les capacitats organitzatives de la comunitat educativa.

- Objectiu específic 2.2. Satisfer les necessitats bàsiques d'aprenentatge de les persones adultes, promovent la seva alfabetització, facilitant-les l'accés equitatiu a l'educació bàsica i la formació permanent, i donant resposta a les seves necessitats de formació professional.

- Resultat 2.2.1. Haver contribuït a promoure l'alfabetització de les persones adultes, especialment de les dones i, sempre que sigui possible, en la llengua materna.

- Resultat 2.2.2. Haver contribuït a garantir un accés equitatiu a l'educació bàsica i la formació permanent de les persones adultes.

- Resultat 2.2.3. Haver contribuït a donar resposta, des de l'educació formal i la no formal, a les necessitats de formació tècnica i professional dels col·lectius amb més problemes d'inserció laboral.

- Objectiu específic 2.3. Contribuir a l'enfortiment de les identitats culturals a partir de l'educació intercultural i, si escau, l'educació bilingüe/plurilingüe.

– Resultat 2.3.1. Haver contribuït a incorporar l'educació intercultural i, si escau, el bilingüisme/plurilingüisme, en el sistema d'educació pública o amb vocació de servei públic i en tots els nivells d'ensenyament.

– Resultat 2.3.2. Haver millorat les capacitats dels i les docents en aquests àmbits i la dotació de recursos didàctics en les llengües autòctones.

A.3. Objectiu estratègic de capacitats productives, ocupació i drets laborals.

3. Promoure i enfortir les capacitats productives i comercials orientades al desenvolupament humà sostenible, ampliar les oportunitats d'ocupació dels sectors més desfavorits i promoure el respecte dels drets laborals d'acord amb els estàndards internacionals.

El creixement econòmic i la millora de les capacitats productives i ocupacionals són factors cabdals, encara que no suficients, per al desenvolupament i per aconseguir que les poblacions i les persones més desfavorides assolixin un nivell de vida adequat i l'exercici del dret al treball en condicions dignes, i del dret a una alimentació adequada. Altrament dit, el creixement econòmic per si sol no garanteix el desenvolupament humà en no assegurar-se una distribució equitativa, en especial quan les oportunitats i les capacitats de partida de les persones són molt asimètriques i injustes.

Les capacitats productives i ocupacionals no es poden deslligar del dret a l'alimentació. El Pacte Internacional per als Drets Econòmics, Socials i Culturals (DESC) compromet els Estats a adoptar mesures per fer efectiu el dret a una alimentació adequada i reconeix la importància de la cooperació internacional en aquest àmbit. Aquest Pla director emmarca el dret a l'alimentació en el concepte més ampli de sobirania alimentària, que han adoptat i desenvolupat diverses Organitzacions no Governamentals per al Desenvolupament (ONGD) i moviments socials. A més, alguns informes, com ara el de Social Watch del 2006, es fan ressò d'aquest concepte que té a veure amb la capacitat d'un poble, un país o una comunitat d'alimentar-se per mitja del control sobre el procés de producció dels aliments.

La sobirania alimentària es refereix al dret dels pobles a definir les seves polítiques agràries en un marc de desenvolupament sostenible, amb un èmfasi en l'enfortiment de les capacitats de les poblacions que es dediquen a l'agricultura familiar, la ramaderia i la pesca artesanal, i de les comunitats indígenes. Inclou polítiques i estratègies de producció, distribució i consum d'aliments, d'accés i control dels recursos necessaris per a la producció però també de regulació comercial internacional. D'aquesta manera esdevé una de les estratègies per promoure el desenvolupament humà i eradicar la pobresa ja que d'acord amb el Fons Internacional de Desenvolupament Agrícola (FIDA, 2001),¹ el 75% de les famílies que viuen en situació de pobresa i que pateixen fam en el món són rurals.

D'altra banda, aprofitant la trajectòria i experiència de Catalunya en la promoció de la petita i mitjana empresa, incloent-hi el cooperativisme, i les experiències d'eco-

nomia social i comerç just, s'ha optat també per promoure i reforçar el teixit productiu i empresarial i per assegurar que el creixement econòmic es tradueix en una reducció de la pobresa i en un desenvolupament humà sostenible, amb la promoció de marcs i espais regulatoris transparents que facilitin un entorn favorable al teixit empresarial, i a la creació d'ocupació adreçada especialment a les dones i a les persones joves.

Finalment, aquest Pla director reconeix el vincle entre l'ocupació, les capacitats productives i els drets laborals. Tots aquests aspectes estan inclosos en el Pacte Internacional per als DESC que ja s'ha citat més amunt. La creació i enfortiment del teixit productiu i empresarial no es traduirà en un desenvolupament humà sostenible si no s'assegura el respecte als drets humans, laborals i ambientals d'acord amb els estàndards internacionals. Igualment, i per complementar aquesta estratègia s'ha prioritzat el reforç de les capacitats d'acció col·lectiva per a l'exercici i l'exigibilitat dels drets laborals per part dels treballadors i les treballadores, liderades pels sindicats.

Concretament, aquest objectiu estratègic s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

- Objectiu específic 3.1. Promoure el dret a la sobirania alimentària de les poblacions dels països del sud, en un marc de desenvolupament sostenible.

- Resultat 3.1.1. Haver contribuït a la millora en l'accés i el control dels recursos productius a partir dels quals s'obtenen els aliments (terra, aigua, boscos, llavors, animals, sistemes pesquers i riberencs, etc.) per part dels petits productors/es, camperols/es, ramaders/es, pescadors/es i persones indígenes, especialment de les dones.

- Resultat 3.1.2. Haver promogut la recuperació o la creació sostenibles del teixit productiu bàsic (agrícola, pecuari i pesquer), especialment en l'àmbit local.

- Resultat 3.1.3. Haver contribuït a millorar l'accés als crèdits, als coneixements i les tècniques associades als sistemes de producció i adaptades a l'entorn per part dels petits productors/es, camperols/es, ramaders/es, pescadors/es i persones indígenes, especialment de les dones.

- Resultat 3.1.4. Haver contribuït a l'establiment d'un marc polític favorable al desenvolupament d'un medi rural viable econòmicament i social, que doni suport a l'agricultura familiar camperola i afavoreixi i reguli un comerç local, nacional i internacional sobre la base de l'equitat.

- Objectiu específic 3.2. Promoure i millorar les capacitats productives i comercials amb un èmfasi especial en el sectors més desfavorits.

- Resultat 3.2.1. Haver contribuït a la diversificació i la millora de les alternatives de generació d'ingressos de les persones emprenedores (petits productors/es, els/les comerciants, i altres), especialment de les dones, amb un èmfasi en els agents que busquen objectius socials, tot enfortint el teixit econòmic i empresarial (micro, petites i mitjanes empreses).

- Resultat 3.2.2. Haver contribuït a la millora en l'accés al crèdit, a la innovació tecnològica adaptada a l'en-

1. Informe sobre la pobresa rural, 2001 que cita dades de l'Informe del Banc Mundial 2000/2001.

turn i a altres recursos de suport i de promoció de la producció i el comerç.

– Resultat 3.2.3. Haver contribuït al desenvolupament de polítiques públiques de promoció econòmica, especialment a escala local i subestatal, orientades a impulsar i acompanyar les micro, petites i mitjanes empreses.

• Objectiu específic 3.3. Enfortir les capacitats organitzatives i d'incidència política de les persones emprenedores (petits productors/es, comerciants, i altres) orientades al desenvolupament sostenible, a aprofitar les oportunitats del comerç nacional i internacional i a protegir-se dels seus impactes negatius.

– Resultat 3.3.1. Haver facilitat la creació i/o consolidació d'associacions gremials, associacions econòmiques de persones productores, transformadores i comercialitzadores, associacions empresarials, cooperatives i altres fórmules col·lectives, especialment en el sectors més desfavorits, amb capacitats de negociació per a la defensa d'interessos comuns i per a la prestació de serveis als seus associats, orientats al desenvolupament humà en un clima de participació, diàleg i concertació.

• Objectiu específic 3.4. Ampliar les oportunitats d'ocupació dels sectors més desfavorits, especialment de les dones i les persones joves.

– Resultat 3.4.1. Haver contribuït a la creació de vincles i associacions entre els centres de formació ocupacional i les associacions d'empresaris, els col·legis professionals, etc., assegurant la participació de les dones i de les persones joves en els programes d'inserció laboral.

• Objectiu específic 3.5. Promoure els drets laborals d'acord amb els estàndards internacionals i els codis laborals de cada país.

– Resultat 3.5.1. Haver contribuït a la millora i el respecte dels drets laborals dels treballadors i les treballadores, especialment de les dones, segons els estàndards de l'Organització Internacional del Treball (OIT) i del Pacte Internacional dels DESC, així com a l'eradicació de l'exploració laboral infantil.

– Resultat 3.5.2. Haver contribuït a la millora de les capacitats sindicals i de representació dels interessos dels treballadors i les treballadores assalariats i per compte propi per a la solució de conflictes laborals, amb una atenció especial a la participació de les dones i de les persones joves.

A.4. Objectiu estratègic de drets humans, governança democràtica i enfortiment del teixit social

4. Afavorir, en el marc de la promoció de la governança democràtica, la inclusió i la transparència en la presa de decisions pública, la garantia i l'exercici efectiu de tots els drets humans i l'apoderament dels actors i del teixit social amb més capacitat transformadora.

Des de la dècada dels noranta, la promoció de la governança democràtica i del bon govern han anat guanyant terreny en l'agenda de cooperació per al desenvolupament. La seva irrupció s'explica, entre altres motius, pel fracàs de les receptes d'estabilització macroeconòmica del consens de Washington i també per l'adopció d'una nova concepció del desenvolupament menys utilitarista i més basada en les llibertats i les oportunitats de realització vital de la persona.

A més, en aquesta època, a resultes del que s'ha anomenat la tercera onada de democratització, es multiplica el nombre de règims democràtics al món i moltes societats del sud passen de ser governades per règims autoritaris a incorporar models de convivència parcialment democràtica. Tanmateix, els nous règims democràtics, lluny d'esdevenir fonts de generació automàtica de benestar, mostren fortes limitacions en la lluita contra la pobresa, en l'apoderament dels diversos actors i en la garantia del compliment efectiu dels drets humans.

Amb aquest teló de fons, la comunitat internacional de cooperació per al desenvolupament, amb un fort lideratge del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, assumeix que la governança democràtica—entesa com el conjunt de regles formals i informals que, d'acord amb els principis democràtics, regulen l'espai on l'estat i els actors socials i econòmics interactuen per a prendre decisions— té un fort impacte en la generació de desenvolupament, l'exercici efectiu dels drets humans i també, i molt important, sobre l'eficàcia de l'ajut.

La Llei catalana de cooperació al desenvolupament es fa ressò d'aquesta realitat i fixa entre els seus valors la promoció i la defensa dels drets humans i les llibertats fonamentals, i considera la democràcia i el bon govern com a fonaments del desenvolupament humà. Estableix, també, que una de les finalitats de la cooperació per al desenvolupament catalana ha de ser el suport als processos de democratització, assegurant el reforçament de les institucions i les capacitats d'acció col·lectiva necessàries per al bon govern i la durabilitat del desenvolupament humà. Aquestes capacitats, a més, no poden construir-se en el vacuum, fet que obliga a atendre a les peculiaritats del context i als cicles polítics de cada realitat.

La Llei opta per una interpretació integral del que ha de ser la promoció de la governança democràtica: enfortiment de les regles de joc, formals i informals, que regulen l'espai de la presa de decisions públiques; construcció de capacitats de la ciutadania; enfortiment del teixit social; i apoderament dels sectors més desfavorits per a que puguin incidir en la definició d'agendes i polítiques públiques.

Catalunya té una forta tradició en la generació d'espais de concertació política i social, molt protagonitzats per una societat civil vigorosa i proactiva. A més de la força del les xarxes ciutadanes, cal remarcar el profitós treball en municipalisme liderat pels ajuntaments i les diputacions. La cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya ha d'aprofitar i potenciar aquestes capacitats i buscar complementarietats amb el teixit social català en el treball en aquest àmbit.

Aquest Pla director, en coherència amb el que estableix la Llei i amb el que s'ha exposat més amunt, desenvolupa aquest objectiu estratègic de la línia de desenvolupament mitjançant els objectius específics següents:

• Objectiu específic 4.1. Promoure, defensar i difondre el reconeixement, l'exigibilitat i l'exercici efectiu dels drets humans, amb especial atenció als drets col·lectius i als DESC.

– Resultat 4.1.1. Haver contribuït a apoderar els diversos actors, en especial els no governamentals, i a gene-

rar ciutadania crítica, plenament conscient dels drets de què és dipositària i amb capacitat per exigir-ne el compliment efectiu.

– Resultat 4.1.2. Haver contribuït a crear un estat de dret capaç de garantir l'exercici efectiu dels drets humans i de resoldre els conflictes en el marc d'un ordenament jurídic que garanteixi el principi de legalitat i seguretat jurídica, i l'accés equitatiu a una justícia independent.

– Resultat 4.1.3. Haver contribuït a crear les condicions i els instruments que permetin l'exercici dels drets culturals, amb especial atenció a les llengües i les cultures autòctones.

• Objectiu específic 4.2. Millorar la participació, la representativitat i el control democràtic en els espais de presa de decisions públiques i en l'elaboració, la implementació i l'avaluació de polítiques públiques socialment justes i eficaces.

– Resultat 4.2.1. Haver contribuït a millorar la representació, la inclusió i la participació dels sectors més desfavorits en els espais de concertació i de governança i en les institucions polítiques democràtiques.

– Resultat 4.2.2. Haver incrementat i enfortit els espais, mecanismes i procediments de control democràtic, de lluita contra la corrupció i de transparència en el funcionament de les institucions i la gestió dels recursos públics i haver creat consciència de ciutadania entre la població.

– Resultat 4.2.3. Haver contribuït a apropar els espais de presa de decisions públiques a la ciutadania amb el desenvolupament o suport a instruments que permetin un bon acompanyament als processos de descentralització política, administrativa i fiscal.

– Resultat 4.2.4. Haver millorat els espais de participació i concertació del procés de planejament, implementació i avaluació de les polítiques públiques, les estratègies de desenvolupament sostenible, els plans i els programes.

• Objectiu específic 4.3. Enfortir les capacitats d'incidència política dels sectors tradicionalment exclosos dels espais de presa de decisions públiques, mitjançant el suport a lideratges i processos polítics i socials renovadors, i la promoció de fórmules d'acció col·lectiva amb capacitat de transformació social.

– Resultat 4.3.1. Haver millorat les capacitats per identificar i combatre els principals obstacles a l'emergència de nous lideratges polítics i socials democràtics.

– Resultat 4.3.2. Haver contribuït a enfortir i generar lideratges democràtics renovadors amb capacitat de transformació social, amb especial atenció a les persones joves, les dones i les persones indígenes.

– Resultat 4.3.3. Haver enfortit les capacitats d'acció col·lectiva dels sectors tradicionalment exclosos i la seva capacitat d'intervenir en la configuració i prioritització d'agendes polítiques.

– Resultat 4.3.4. Haver promogut espais de concertació i diàleg en entorns complexos i que involucren múltiples actors i interessos.

– Resultat 4.3.5. Haver promogut, en coordinació amb d'altres objectius estratègics del present Pla, fórmules i instruments de negociació, mediació i resolució i/o transformació de conflictes.

• Objectiu específic 4.4. Acompanyar els processos de descentralització i articulació política del territori, i enfortir institucionalment els diferents nivells de governs locals i subestats per apropar els espais de presa de decisions a la ciutadania i millorar la provisió i la gestió de serveis públics.

– Resultat 4.4.1. Haver donat suport als processos de descentralització política, administrativa i fiscal.

– Resultat 4.4.2. Haver contribuït a fer més democràtica i participativa l'elaboració dels plans de desenvolupament local, els pressupostos, les estratègies, etc.

– Resultat 4.4.3. Haver promogut una gestió municipal participativa i transparent.

A.5. Objectiu estratègic d'apoderament de les dones

5. Augmentar les capacitats i l'autonomia de les dones, reconèixer, visibilitzar i promoure la seva participació equitativa, real i efectiva en els processos de desenvolupament humà, particularment en tots els àmbits de la vida pública, la presa de decisions i l'economia, defensar i promoure tots els drets de les dones i combatre la violència contra les dones.

L'equitat entre les dones i els homes és, tal com proclamen les Nacions Unides i la Unió Europea, una qüestió de drets humans i de justícia social. L'equitat és, a més, fonamental per a assolir el desenvolupament humà sostenible i combatre la pobresa al món.

Per a impulsar efectivament l'equitat entre les dones i els homes és necessari aplicar una doble estratègia. D'una banda, cal integrar l'objectiu d'equitat de gènere en totes les polítiques i actuacions de desenvolupament, estratègia que aquest Pla contempla mitjançant l'objectiu transversal dedicat a l'equitat de gènere. De l'altra, és necessari impulsar actuacions específiques o positives per a l'apoderament de les dones, que potenciïn les capacitats i el protagonisme de les dones en els processos de desenvolupament i adrecin els seus interessos estratègics de manera àmplia.

Aquesta és la finalitat del present objectiu estratègic del Pla director, orientat a l'apoderament de les dones i que es centra en quatre dels àmbits d'intervenció identificats com a prioritaris per la Declaració i la Plataforma d'Acció adoptades a la Quarta Conferència Mundial de les Nacions Unides sobre la Dona l'any 1995: els drets humans de les dones, la violència contra les dones, l'exercici del poder i l'adopció de decisions per part de les dones i l'autonomia i les capacitats econòmiques de les dones.

Les actuacions que s'impulsin en relació amb aquests àmbits prestaran una atenció especial als grups de dones en situació de vulnerabilitat actual o potencial més gran, com són les nenes, les adolescents, les dones grans, les dones indígenes, les dones pertanyents a col·lectius minoritzats per raó de raça o d'opció sexual, les dones rurals, i les dones emigrants.

D'altra banda, considerant que l'assoliment de l'equitat no és una qüestió exclusivament de dones, sinó que

demanda necessàriament transformar les relacions econòmiques, socials, polítiques i culturals entre els homes i les dones, es vetllarà per involucrar i motivar els homes i els adolescents en la definició i execució de les estratègies i actuacions a favor de l'equitat i de l'apoderament de les dones.

Concretament, aquest objectiu estratègic de la línia de desenvolupament s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

- Objectiu específic 5.1. Promoure i defensar l'exercici dels drets humans per part de les dones en condicions d'igualtat i de no discriminació.

- Resultat 5.1.1. Haver contribuït a garantir la igualtat i la no discriminació de les dones davant la llei i en la pràctica quotidiana.

- Resultat 5.1.2. Haver fomentat la millora del coneixement de les dones dels seus drets humans i dels mecanismes i instruments de provisió i exigibilitat dels mateixos.

- Objectiu específic 5.2. Contribuir a la prevenció i l'eradicació de la violència física, sexual, psicològica i social contra les dones.

- Resultat 5.2.1. Haver impulsat mesures estratègiques integrades per a prevenir i eliminar la violència contra les dones i el femicidi com manifestació extrema d'aquesta.

- Resultat 5.2.2 Haver contribuït a conèixer millor les causes i les conseqüències de la violència contra les dones i de l'efectivitat de les mesures preventives en relació amb aquesta.

- Objectiu estratègic 5.3. Visibilitzar i promoure la representació i la participació paritàries i estables de les dones en les estructures de poder i en la presa de decisions en tots els nivells i en tots els àmbits.

- Resultat 5.3.1. Haver enfortit les polítiques i les institucions nacionals d'igualtat de gènere i les organitzacions i xarxes de dones i feministes.

- Resultat 5.3.2. Haver augmentat la capacitat de les dones per a accedir i participar en la presa de decisions i en el lideratge, amb una especial atenció als àmbits local i comunitari.

- Resultat 5.3.3. Haver impulsat la recerca quantitativa i qualitativa sobre la participació de les dones en les estructures de poder i en la presa de decisions.

- Objectiu específic 5.4. Promoure l'autonomia econòmica de les dones i el seu accés equitatiu i participació plena en l'economia.

- Resultat 5.4.1. Haver contribuït a garantir i facilitar l'accés equitatiu de les dones als recursos econòmics, productius i comercials.

- Resultat 5.4.2. Haver contribuït a garantir i facilitar l'accés equitatiu de les dones a l'ocupació i a eliminar totes les formes de discriminació de les dones en el treball.

- Resultat 5.4.3. Haver contribuït al reconeixement i a la visibilització de la participació no remunerada de les dones en l'economia.

A.6. Objectiu estratègic de sostenibilitat mediambiental

6. Millorar les capacitats i titularitats dels actors del sud per assegurar un accés, ús i control sostenible dels recursos naturals i la protecció i conservació dels ecosistemes, així com un accés equitatiu als seus actius ambientals, en especial, l'accés a la terra.

La sostenibilitat és una condició imprescindible per a tots els objectius de desenvolupament. En el cas de la sostenibilitat ambiental ho és en un doble sentit: per assegurar la sustentabilitat material dels recursos naturals, tot evitant superar la capacitat de càrrega dels ecosistemes; i per garantir l'apropiació dels procediments, capacitats i titularitats que permeten garantir-ne l'accés equitatiu, la conservació i l'ús sostenible dels mateixos.

D'aquesta manera, tot seguint les recomanacions, convencions i compromisos sorgits de la Cimera de la Terra (Rio de Janeiro, 1992) i de la Conferència Rio + 10 (Johannesburg, 2002), el que estableix l'objectiu 7 de la Declaració del Mil·lenni, així com les bones pràctiques internacionals, el Pla director posa l'accent en la sostenibilitat ambiental orientada a la reducció de la pobresa mitjançant la construcció de capacitats.

Per fer-ho es treballarà combinant actuacions en tres grans àmbits: contribuir directament a una millor gestió ambiental en temes crítics, en especial de l'aigua, el sòl o l'energia; millorar les capacitats generals per a la gestió institucional de les prioritats ambientals del país, el municipi o la comunitat; i contribuir a la disminució dels riscos ambientals i les vulnerabilitats socials, en especial en qüestions relacionades amb l'adaptació al canvi climàtic, l'estalvi i l'eficiència energètica, la gestió integrada de l'aigua, la degradació del sòl, la protecció i conservació de la biodiversitat, la gestió de residus i la gestió integrada de zones costaneres. Es col·laborarà molt especialment amb els actors del sud en l'elaboració de les seves estratègies nacionals de desenvolupament sostenible.

Concretament, aquest objectiu estratègic s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

- Objectiu específic 6.1. Reforçar i millorar les capacitats locals per a gestionar els recursos naturals i acurar les vulnerabilitats ambientals de manera integral, amb un èmfasi particular en la millora de les condicions de vida de les persones i sectors més desfavorits i en les situacions amb alt risc de conductes violentes.

- Resultat 6.1.1. Haver contribuït a què els actors del sud disposin i hagin fet seus instruments d'informació, d'anàlisi i d'intervenció en problemes ambientals.

- Resultat 6.1.2. Haver contribuït a donar suport als processos, dirigits pel mateix país, per fer front a escala local, nacional i global a les seves prioritats i vulnerabilitats ambientals.

- Objectiu específic 6.2. Contribuir directament a gestionar i paliar els principals problemes i vulnerabilitats ambientals de les zones i països prioritaris i preferents.

- Resultat 6.2.1. Haver contribuït a la millora de la situació de vulnerabilitat i a la disminució de riscos ambientals en els països esmentats, especialment pel que fa a l'estalvi i l'eficiència energètica, la gestió integrada de l'aigua, la degradació del sòl, la conservació i pro-

tecció de la biodiversitat, l'adaptació al canvi climàtic, la gestió de residus, i la gestió integrada de zones costaneres.

– Resultat 6.2.2. Haver donat suport a iniciatives, de manera singular o coordinada amb d'altres actors, per millorar el subministrament, la gestió i la qualitat de l'aigua, prestant especial atenció als col·lectius especialment desfavorits i a les necessitats i interessos de les dones.

• Objectiu específic 6.3. Afavorir, com a part de la lluita contra la pobresa, l'accés, ús i control dels actius i recursos ambientals, en termes d'equitat, per part dels col·lectius més desfavorits.

– Resultat 6.3.1. Haver donat suport a iniciatives adreçades a reforçar l'apoderament i l'apropiació d'instruments que ajudin els sectors més desfavorits a accedir de manera equitativa als recursos i actius ambientals.

– Resultat 6.3.2. Haver donat suport, de manera singular o amb actuacions coordinades, a l'establiment de manera consensuada i participativa d'estratègies nacionals, regionals i locals de desenvolupament sostenible i/o als instruments o actuacions que se'n puguin derivar.

– Resultat 6.3.3. Haver donat suport a la participació dels actors del sud en organitzacions multilaterals, xarxes i organismes regionals o internacionals que fomentin i defensin l'accés equitatiu als actius ambientals, així com la participació en acords i tractats internacionals amb aquestes finalitats, amb una atenció especial a les organitzacions i xarxes de dones.

A.7. Objectiu estratègic de construcció de pau

7. Millorar les capacitats dels actors del sud per prevenir i gestionar les conductes violentes en els conflictes, contribuir als processos de transformació dels conflictes violents i afavorir la construcció de la pau tot transformant els conflictes que afecten negativament els processos de desenvolupament.

L'objectiu estratègic de construcció de pau es justifica per un triple motiu: els principis i els valors presents en l'esfera internacional i en la catalana; l'evolució dels fets i de l'agenda internacional; i la coherència amb la pràctica ja consolidada a Catalunya.

Pel que fa als valors i als principis rectors, ja fa temps que la comunitat internacional ha fet de la cultura de la pau i la resolució no violenta dels conflictes un principi rector que inspira les seves polítiques de justícia, solidaritat, desenvolupament i pau. A Catalunya, la Llei de cooperació al desenvolupament, la Llei de Foment de la Pau i més recentment el nou Estatut d'autonomia han recollit aquest principi internacional en forma d'obligació explícita: la «Generalitat ha de promoure la cultura de la pau i accions de foment de la pau al món» (Estatut, articles 4 i 51).

Quant a l'evolució dels fets i de l'agenda internacional, fa més d'una dècada que s'observa una convergència entre les agendes de pau, de seguretat i de desenvolupament, evolució vinculada a la naturalesa actual dels conflictes armats, majoritàriament interns i d'arrels socials, a vegades vinculats a la propietat, l'accés o l'ús de recursos naturals. Això explica que, en el context de

considerar el desenvolupament com ampliació progressiva de les capacitats i opcions de les persones, es contempli també com a prerrequisit i alhora component del desenvolupament la necessitat d'estar lliures d'amenaques per a la seguretat com la pobresa, la injustícia o la desigualtat extrema.

Respecte de la coherència amb la pràctica ja consolidada, hi ha prou amb esmentar que la construcció de pau és un objectiu estratègic sectorial des de la revisió del Pla director anterior, que segons, ha manifestat el Consell Català de Foment de la Pau, s'ha de complementar amb altres polítiques i actuacions, com la creació de l'Institut Català Internacional per a la Pau, un projecte de llei que el Consell va dictaminar favorablement.

En el context del Pla director, el concepte de construcció de pau abasta tots els processos, actuacions, instruments i recursos per convertir els conflictes violents i/o amb risc de generar violència en situacions de pau estable, justa i duradora. La intervenció, però, varia d'acord amb el moment d'intervenció en el cicle de les conductes en el conflicte. Concretament, la construcció de la pau i la recerca de la seguretat humana es pot produir en quatre àmbits d'intervenció, no excloents: la prevenció de conductes violentes en els conflictes; la gestió d'emergències i de conflictes violents explícits, un àmbit vinculat amb l'acció humanitària; la rehabilitació i la reconstrucció postconflicte armat; i la transformació del conflicte. Naturalment, els principis establerts a la Llei de cooperació, i en especial el de coherència, són també aplicables a l'objectiu estratègic de construcció de pau.

Concretament, aquest objectiu estratègic s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

• Objectiu específic 7.1. Reforçar i millorar les capacitats per a prevenir l'aparició de conductes violentes en els conflictes, amb un particular èmfasi en els que presenten grans asimetries sociopolítiques entre els actors i els que incideixen negativament en minories ètniques o culturals.

– Resultat 7.1.1. Haver contribuït al millor coneixement i apropiació de les formes i instruments per analitzar i intervenir en conflictes, amb un èmfasi especial en les zones geogràfiques prioritàries i en els col·lectius tradicionalment exclosos o desfavorits.

– Resultat 7.1.2. Haver contribuït a la capacitació dels diversos actors, de manera singular o amb actuacions coordinades, en prevenció de conflictes violents, en especial en conflictes vinculats a causes socials, ètnicopolítiques i ambientals.

– Resultat 7.1.3. Haver incrementat, en especial en les zones geogràfiques prioritàries, les capacitats i la participació de les dones en la prevenció de conflictes violents.

• Objectiu específic 7.2. Contribuir a la solució de conflictes armats, particularment donant suport a processos de negociació i de pau i als esforços i processos de reconstrucció postconflicte armat.

– Resultats 7.2.1. Haver donat suport a iniciatives adreçades a promoure la solució pacífica de conflictes armats, en especial en les zones geogràfiques prioritàries i amb tot tipus d'instruments, institucionals i informals.

– Resultat 7.2.2. Haver donat suport a processos de negociació, mediació i de creació de confiança, sols o en coordinació amb d'altres actors, mitjançant diverses formes de contactes i de relació entre les parts (trobades, seminaris o jornades, participació en plataformes o grups d'amics...).

– Resultat 7.2.3. Haver donat suport i acompanyament a la participació d'actors locals i regionals, en especial actors civils, en els processos de resolució de conflictes armats, processos de pau o processos de reconstrucció postconflicte armat.

– Resultat 7.2.4. Haver incrementat, en especial en les zones geogràfiques prioritàries, les capacitats i la participació de les dones en els processos de pau i de reconstrucció postconflicte armat.

• Objectiu específic 7.3. Reforçar les capacitats locals per a construir la pau i transformar els conflictes, en especial els vinculats amb causes socials, etnopolítiques i ambientals.

– Resultat 7.3.1. Haver donat suport a iniciatives adreçades a reforçar les capacitats locals per a construir la pau i transformar els conflictes, en especial en les zones geogràfiques prioritàries.

– Resultat 7.3.2. Haver donat suport a iniciatives per millorar els instruments a disposició dels actors locals en l'àmbit de construcció de pau i de transformació de conflictes.

– Resultat 7.3.3. Haver donat suport, de manera singular o amb actuacions coordinades amb d'altres actors, a processos de transformació de conflictes concrets.

– Resultat 7.3.4. Haver incrementat la participació d'actors locals i regionals, en especial actors civils, en els processos de transformació de conflictes i de construcció de pau, amb un particular èmfasi en la participació plena de les dones.

B. Línia estratègica d'acció humanitària

La Llei de cooperació al desenvolupament estableix a l'article 4 que una de les finalitats de l'activitat de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació per al desenvolupament és la contribució a prevenir i solucionar les situacions d'emergència. En coherència, el Pla director anterior, 2003-2006, ja establí l'ajut humanitari general i l'ajut humanitari d'emergència com un objectiu estratègic de la cooperació catalana. A més, durant els darrers anys s'ha avançat molt, en especial amb la creació formal del Comitè Català d'Ajut Humanitari d'Emergència el 2005, que ja actuava de manera informal des del 2004. La tasca del Comitè ha facilitat que la solidaritat catalana davant de situacions d'emergència es desplegui de manera més eficaç i coordinada, tot afavorint les diverses iniciatives socials, combinant el respecte a l'autonomia decisòria de cada actor i el principi de complementarietat.

En els darrers anys s'observa un doble fenomen: un increment quantitatiu de les crisis provocades per catàstrofes d'origen natural i humà que exigeixen una resposta humanitària i un increment de la complexitat i l'impacte humà d'aquestes crisis. L'increment es deu en molts casos a un augment de la vulnerabilitat de les

poblacions (el nivell de risc que afronta una família o una persona a perdre la vida, els seus béns i propietats i el seu sistema de subsistència davant d'una possible catàstrofe) a causa de la persistència i/o increment de l'exclusió social i la injustícia.

Aquest increment en la complexitat requereix també un augment de la complexitat de la resposta humanitària i, per tant, una clara coordinació amb les actuacions de desenvolupament. Per això, s'estableix l'objectiu estratègic següent:

B.1 Objectiu estratègic d'acció humanitària

1. Ajudar a prevenir i paliar el sofriment de les persones afectades per catàstrofes d'origen natural o humà, a restablir els seus drets fonamentals i la seva dignitat humana, i reduir la seva vulnerabilitat davant les catàstrofes.

Aquest Pla director considera com acció humanitària qualsevol actuació d'ajuda a les víctimes de diferents tipus de desastres. Concretament, aquesta actuació s'orientarà a prevenir i paliar el seu sofriment, garantir la seva subsistència, atendre les seves necessitats immediates, restablir i protegir els seus drets fonamentals i la seva dignitat humana i reduir la seva vulnerabilitat davant les catàstrofes naturals. Aquest enfocament inclou l'ajut proporcionat per satisfer les necessitats immediates conseqüència de crisis sobtades, tot reaccionant en un període no superior a un any, però també les accions planificades per paliar el sofriment i restablir els drets fonamentals i la dignitat de les persones afectades per crisis de llarga durada o cròniques. Pot incorporar, a més, accions de testimoniatge, denúncia i defensa del dret internacional humanitari. D'aquesta manera l'ajut deixa de ser únicament reactiu i s'introdueixen, quan és possible, elements de planificació que permeten incrementar l'impacte i la qualitat de les intervencions.

Per afavorir això, aquest Pla director destinarà un 35% dels recursos de la línia d'acció humanitària a satisfer les necessitats immediates de les poblacions afectades per catàstrofes d'origen natural o humà (vegeu l'objectiu 1.1) i el 65% restant a paliar el sofriment de les poblacions afectades per crisis de llarga durada i ajudar a reduir la vulnerabilitat futura de les poblacions que han patit desastres naturals (vegeu els objectius 1.2 i 1.3).

La cooperació per al desenvolupament catalana s'adhereix al consens internacional en matèria de bones pràctiques pel que fa a les donacions humanitàries iniciat a la Reunió d'Estocolm el 2003 (Good Humanitarian Donorship), que es concreta en 23 principis i bones pràctiques. Aquests principis, que seran publicats i difosos, es refereixen als objectius de l'acció humanitària, als principis que la guien, al respecte al dret internacional humanitari, a la legislació sobre refugiats i als drets humans. A més incorporen bones pràctiques pel que fa al finançament, la gestió i la responsabilitat de les administracions i entitats donants.

Així doncs, la cooperació catalana en matèria d'acció humanitària es regeix pels principis d'humanitat, neutralitat, imparcialitat, independència i universalitat i pel respecte al dret internacional humanitari i a la resta del marc jurídic vinculat. En conseqüència, l'orientació de l'ajut es basarà en les necessitats de les persones afec-

tades i, en cap cas, en altres criteris o interessos, i les actuacions seran proporcionals a les necessitats d'acord a una anàlisi prèvia. A més, tal com preveu la Llei catalana de cooperació al desenvolupament, es vetllarà per a que l'ajut humanitari es coordini amb el dels altres donants i sigui coherent amb les prioritats establertes per la planificació estratègica global.

Cal senyalar que aquesta concepció de l'acció humanitària es relaciona amb els objectius transversals i també amb la línia estratègica de desenvolupament, centrada en el foment de les capacitats. En aquest sentit l'enfortiment de les capacitats de les poblacions que han patit desastres naturals per reduir-ne la vulnerabilitat futura és un àmbit de treball bàsic, a cavall entre l'acció humanitària i el desenvolupament, que evidencia el compromís amb una concepció de l'ajut que afavoreixi la recuperació i el desenvolupament a mitjà termini.

A més, l'aplicació dels principis transversals d'aquest Pla director a la línia estratègica d'acció humanitària posarà èmfasi en: la governabilitat i l'enfortiment del teixit social, impulsant la participació de la població sempre que sigui possible en les diverses fases de la resposta; la sostenibilitat, afavorint la recuperació o el desenvolupament sostenible a mitjà termini; i l'equitat entre les dones i els homes, atenent a les necessitats especials de les dones en les catàstrofes i vetllant per a que les actuacions humanitàries no empitjorin la seva posició.

Concretament, aquest objectiu estratègic s'assolirà mitjançant els objectius específics següents:

- Objectiu específic 1.1. Satisfer les necessitats immediates de les poblacions afectades per catàstrofes d'origen natural o humà restablint els seus drets fonamentals i la seva dignitat humana, amb un èmfasi especial en els col·lectius especialment vulnerables.

- Resultat 1.1.1. Haver contribuït a la detecció de necessitats immediates i a l'assistència bàsica d'emergència després d'una crisi sobtada.

- Resultat 1.1.2. Haver contribuït a la reconstrucció d'equipaments bàsics i a la rehabilitació i la reactivació socio-econòmica en la fase post-emergència.

- Objectiu específic 1.2. Palliar el sofriment de les poblacions afectades per crisis de llarga durada restablint els seus drets fonamentals i la seva dignitat humana, amb una atenció especial a l'Àfrica Subsahariana.

- Resultat 1.2.1. Haver contribuït a la detecció de necessitats i a l'assistència bàsica d'emergència en situacions de crisi estructural.

- Resultat 1.2.2. Haver contribuït a l'assistència, la repatriació i la reintegració de persones refugiades i desplaçades

- Resultat 1.2.3. Haver promogut accions de testimoniatge, denúncia i defensa del dret internacional humanitari.

- Objectiu específic 1.3. Ajudar a reduir la vulnerabilitat futura de les poblacions que han patit desastres naturals (preparació, mitigació i prevenció).

- Resultat 1.3.1. Haver facilitat la creació i/o consolidació de capacitats de les poblacions que han patit desastres naturals en relació amb la preparació, la mitigació i la prevenció.

C. Línia estratègica d'educació i capacitats

La Llei de cooperació al desenvolupament estableix a l'article 4 que l'activitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals en matèria de cooperació i solidaritat internacional s'ha d'orientar tant al desenvolupament humà com a l'educació i al compromís cívic de la ciutadania de Catalunya en aquest àmbit.

Aquestes dues finalitats estan íntimament lligades. Existeix un vincle clar entre el desenvolupament, objectiu estructural, i la cooperació per al desenvolupament, ajut conjuntural, facilitador de la tasca de més llarg termini. Així, l'assoliment del desenvolupament humà sostenible de les persones, l'eradicació de la pobresa i el suport a l'adquisició de capacitats exigeix, en paral·lel, l'educació i la conscienciació de la ciutadania dels països del nord en relació amb els reptes del desenvolupament i les relacions nord-sud en un món cada cop més globalitzat. Els reptes del desenvolupament impliquen canvis d'estructures, del sistema internacional, quelcom impossible sense l'empatia i la complicitat de la ciutadania catalana. Per això es manté que a una concepció radical del desenvolupament, centrat en l'ampliació de les opcions i de les capacitats de les persones i de les comunitats, li correspon una concepció també radical, transformadora i orientada a la recerca de la qualitat de la cooperació per al desenvolupament.

Altrament dit, les dues línies estratègiques orientades a l'actuació al sud (desenvolupament i acció humanitària) necessiten ser complementades i multiplicades per una tercera, el focus de la qual és justament la sensibilització, la formació i l'educació i la millora del coneixement de la ciutadania catalana.

A més, per a que l'ajut sigui eficaç, és a dir contribueixi positivament a la tasca de desenvolupament, ha de combinar els recursos suficients amb la qualitat i la coherència de les actuacions dels diversos actors. Per això, tot seguint les recomanacions internacionals, s'ha optat per continuar i reforçar el procés iniciat per l'anterior Pla director de millora de les capacitats dels agents catalans públics i privats de la cooperació catalana per al desenvolupament.

En coherència amb l'anterior, s'estableixen dos objectius estratègics, dedicats respectivament a l'educació per al desenvolupament i la sensibilització i a la millora de les capacitats. Al voltant de dues terceres parts dels recursos assignats a aquesta línia estratègica s'adreçaràn a finançar actuacions d'educació i sensibilització. Això respon a la voluntat, expressada en aquest Pla director, d'impulsar de manera decidida l'educació per al desenvolupament a Catalunya.

C.1. Objectiu estratègic d'educació i sensibilització

1. Fomentar el coneixement i el compromís cívic de la ciutadania de Catalunya amb el desenvolupament humà sostenible i la cooperació per al desenvolupament, incrementant l'abast, la qualitat i la coherència de les accions d'educació i sensibilització.

L'educació per al desenvolupament ha estat definida per la Confederació d'Organitzacions No Governamentals Europees per a l'Assistència i el Desenvolupament (CONCORD) com un procés d'aprenentatge actiu, ba-

sat en els valors de solidaritat, equitat, inclusió i cooperació, que permet a les persones anar més enllà del coneixement bàsic sobre les prioritats internacionals del desenvolupament i del desenvolupament humà sostenible, mitjançant la comprensió de les causes i els efectes de les qüestions globals. D'aquesta manera, es pot assolir la finalitat última de la tasca de sensibilització i educació per al desenvolupament: promoure la implicació, la participació personal i l'acció informada de la ciutadania.

Catalunya disposa d'una tradició important de treball en educació en valors, i més en concret en educació per al desenvolupament, fruit de la riquesa i del compromís solidari del seu teixit associatiu i de l'experiència i treball de la comunitat educativa catalana, un capital de gran valor per a la tasca futura. Aquest reconeixement, tanmateix, no impedeix senyalar algunes disfuncions: una tendència a la dispersió en les conceptualitzacions i les actuacions dels diferents actors; poca coordinació en tots els àmbits; i, sobretot, una manca generalitzada de seguiment de l'opinió pública i d'avaluació de l'impacte de les actuacions fetes, elements que han redundat en una disminució de la capacitat d'incidència en la població i en el territori.

A escala europea, en els darrers anys s'ha avançat molt en el reconeixement de l'educació per al desenvolupament i ja es disposa de diversos documents de recomanacions i de declaracions acordades en les diverses conferències celebrades en relació amb aquest tema. A més, la Unió Europea està treballant en l'elaboració d'una estratègia d'educació per al desenvolupament i sensibilització a Europa que sens dubte serà un element de referència per a Catalunya.

El nou cicle de planificació que aquest pla inicia representa una oportunitat per a redefinir i reorientar l'educació per al desenvolupament a Catalunya en el seu conjunt i en cadascun dels àmbits d'intervenció (educació formal, no formal i informal, inclosa la sensibilització), i abordar els problemes de fons que estan en la base de les disfuncions que hi ha hagut fins ara, amb l'objectiu de millorar-ne l'abast, la qualitat, l'impacte i la coherència. Això significa incidir en la concertació i la coordinació, en la planificació a llarg termini, la formació i la capacitat, la disponibilitat i la qualitat dels recursos i la recerca, el desenvolupament conceptual i metodològic i l'avaluació. Temàticament, es pretén incorporar efectivament a l'educació per al desenvolupament algunes dimensions poc presents: les relacions nord-sud; la visió específica i crítica del sud; l'equitat dones - homes; la perspectiva intercultural i la sostenibilitat ambiental, així com altres temàtiques específiques que es prioritzaran anualment.

Això es concreta en els següents objectius específics i resultats:

- Objectiu específic 1.1. Reforçar la planificació concertada i la coordinació dels diferents agents involucrats en l'educació per al desenvolupament a Catalunya

- Resultat 1.1.1. Haver constituït una taula de planificació, concertació i coordinació estable conformada pels principals agents implicats en l'educació per al desenvolupament a Catalunya (administracions de cooperació i educació, universitats, comunitat educativa en un

sentit ampli, ONGD i altres organitzacions de la societat civil, mitjans de comunicació etc.) i establert el seu programa de reunions, treballs i resultats.

- Resultat 1.1.2. Haver elaborat una estratègia conjunta d'educació per al desenvolupament pluriennal que compregui els àmbits educatius formal, no formal i informal, així com les tasques de sensibilització.

- Objectiu específic 1.2. Impulsar l'educació per al desenvolupament en l'educació formal (educació infantil, primària, secundària i universitària), no formal i informal, millorant la qualitat, la coherència i la capacitat d'incidència de les actuacions en el conjunt de la població i del territori.

- Resultat 1.2.1. Haver contribuït a la presència estructurada, de manera transversal i específica, de l'educació per al desenvolupament en el currículum educatiu a Catalunya, amb especial atenció a la dimensió de les relacions nord-sud, la visió dels pobles i les persones del sud, la perspectiva de gènere, l'impacte ambiental i la perspectiva intercultural.

- Resultat 1.2.2. Haver millorat la capacitat i la formació i els recursos a disposició dels i les docents, de la comunitat educativa i dels i les professionals de les ONGD i de les associacions de la societat civil per a fer front a les necessitats del treball en educació per al desenvolupament.

- Resultat 1.2.3. Haver millorat l'oferta i la qualitat dels recursos i serveis pedagògics d'educació per al desenvolupament i el coneixement i accés a aquests per part dels diversos agents involucrats.

- Resultat 1.2.4. Haver millorat la concertació i el treball coordinat entre els diferents agents actius en aquest àmbit en el conjunt del territori i haver impulsat l'enfortiment de xarxes d'educació per al desenvolupament nord-nord i nord-sud.

- Resultat 1.2.5. Haver millorat la concertació i el treball coordinat amb les associacions educatives i haver impulsat més participació en l'educació per al desenvolupament de les associacions infantils i juvenils, els centres de persones adultes, els centres d'esplai i de lleure, els sindicats, les associacions de persones immigrades, etc..

- Objectiu específic 1.3. Impulsar la sensibilització social en relació amb les diverses temàtiques relacionades amb el desenvolupament, les relacions nord-sud i la cooperació per al desenvolupament,² temàtiques que es prioritzaran anualment en els Plans anuals de cooperació, mitjançant el suport als diferents actors de l'educació informal.

- Resultat 1.3.1. Haver impulsat institucionalment campanyes d'educació i sensibilització en relació amb el desenvolupament i la cooperació per al desenvolupament.

- Resultat 1.3.2. Haver donat suport a campanyes d'educació i sensibilització en relació amb el desenvolupa-

2. Els principis rectors i els objectius transversals i estratègics del Pla director, els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, el comerç just i el consum responsable, la banca ètica, el deute extern i el deute ecològic, la petjada ecològica del nord vers el sud, els processos de reforma del comerç i les institucions internacionals, la responsabilitat social de l'empresa i la sobirania i seguretat alimentàries.

ment i la cooperació per al desenvolupament mitjançant instruments específics i adaptats a l'educació per al desenvolupament.

– Resultat 1.3.3. Haver aconseguit més i millor informació, coneixement, formació, comprensió i implicació en l'educació per al desenvolupament dels mitjans i dels i les professionals de la comunicació, en especial del sector públic.

• Objectiu específic 1.4. Impulsar la recerca i el desenvolupament conceptual i metodològic de l'educació per al desenvolupament i dels instruments i eines per implementar-la als diferents àmbits (formal, no formal i informal).

– Resultat 1.4.1. Haver millorat el coneixement sobre el grau d'informació, les percepcions i l'opinió de la ciutadania de Catalunya en relació amb el desenvolupament i la cooperació per al desenvolupament, tot disposant de dades fiables i públiques de manera periòdica.

– Resultat 1.4.2. Haver promogut recerca i innovació concertades en relació amb el contingut, la metodologia i els actors de l'educació per al desenvolupament i, posteriorment, haver promogut la transferència i divulgació dels resultats obtinguts.

– Resultat 1.4.3. Haver millorat el disseny, la sistematització i l'avaluació de l'impacte de les estratègies i actuacions d'educació per al desenvolupament i sensibilització dutes a terme a Catalunya.

C.2. Objectiu estratègic de capacitats

2. Millorar les capacitats dels agents de cooperació per al desenvolupament públics i privats de Catalunya.

Com ja s'ha dit, una política de cooperació per al desenvolupament de qualitat, en línia amb els compromisos internacionals en la matèria, implica continuar enfortint les capacitats individuals i col·lectives dels agents de la cooperació catalana. Per tal d'aconseguir-ho, s'opta per millorar la formació i la capacitació teòrica i pràctica, per impulsar la investigació i la recerca aplicada útil per a l'activitat de les administracions públiques i dels agents de cooperació i, finalment, per reforçar les capacitats institucionals i d'incidència dels diversos agents de la cooperació catalana.

Pel que fa a la formació i la capacitació, es partirà d'un diagnòstic participatiu de les necessitats, del qual es derivarà l'elaboració d'un Pla de formació i capacitació pluriennal. El Pla haurà de definir com millorar i racionalitzar l'oferta formativa, teòrica i pràctica, incidint en la millora de la qualitat i la recerca de sinèrgies entre els actors locals i del món associatiu i les universitats i els centres de recerca especialitzats, tot aprofitant el Pla ja elaborat per les universitats catalanes.

En l'àmbit de la recerca, l'objectiu és doble. D'una banda, continuar impulsant la recerca sobre la situació dels països del sud, les relacions nord-sud, els estudis i la pràctica sobre el desenvolupament i la cooperació per al desenvolupament, amb una atenció especial a la recerca aplicable (bones pràctiques, estudis d'impacte, transversalització d'objectius i principis, etc) i la recerca col·laborativa entre les administracions públiques, les universitats, els centres de recerca i les Organitzacions

no Governamentals (ONG), tant del nord com del sud. De l'altra, millorar la difusió i la socialització dels resultats de la recerca, amb l'objectiu que aquesta tingui la màxima incidència possible sobre la millora de la qualitat de la cooperació dels agents públics i privats.

Finalment, es preveu una línia de treball dirigida al reforç institucional dels agents de cooperació públics i privats, que posarà l'èmfasi en qüestions específiques com són el planejament estratègic i la gestió del cicle del projecte i del programa, les noves tendències del desenvolupament i de la cooperació per al desenvolupament, l'avaluació, les capacitats relacionals i comunicatives i la integració institucional dels objectius transversals del Pla director per part dels agents públics i privats de la cooperació per al desenvolupament.

Quant a la manera de fer-ho, es potenciarà al màxim l'economia d'escala i, per tant, la concertació i sinèrgies entre els actors, en especial entre la comunitat educativa i universitària i les ONGD i els actors de la societat civil.

• Objectiu específic 2.1. Millorar la formació i la capacitació dels voluntaris i les voluntàries, els i les cooperants i professionals i dels agents de la cooperació per al desenvolupament catalana amb especial incidència en el que permeti implementar els principis rector, els valors i els objectius transversals i estratègics del Pla director.

– Resultat 2.1.1. Haver establert un pla pluriennal de formació teòrica i pràctica a partir d'un diagnòstic participatiu, en els àmbits del desenvolupament, de la cooperació per al desenvolupament i de l'educació per al desenvolupament.

– Resultat 2.1.2. Haver millorat l'oferta i la qualitat de la formació i la capacitació teòrica en els àmbits del desenvolupament, de la cooperació per al desenvolupament i de l'educació per al desenvolupament.

– Resultat 2.1.3. Haver millorat l'oferta i la qualitat de la formació i la capacitació pràctica en els àmbits del desenvolupament, de la cooperació per al desenvolupament i de l'educació per al desenvolupament.

• Objectiu específic 2.2. Impulsar la investigació i la recerca aplicada o aplicable en el camp del desenvolupament, de la cooperació per al desenvolupament i l'educació per al desenvolupament.

– Resultat 2.2.1. Haver generat i posat a l'abast dels i les professionals i dels agents públics i privats de la cooperació catalana més i millor recerca i coneixement sobre els estudis i la pràctica del desenvolupament, de la cooperació per al desenvolupament i de l'educació per al desenvolupament.

– Resultat 2.2.2 Haver impulsat mecanismes de relació i de treball conjunt de les ONG, les universitats i altres institucions especialitzades, així com la sistematització, la transferència i l'intercanvi de coneixements amb els centres dels països del sud i les xarxes de coneixement.

• Objectiu específic 2.3. Reforçar les capacitats institucionals i la capacitat d'incidència dels agents públics i privats de la cooperació per al desenvolupament catalana.

– Resultat 2.3.1. Haver contribuït a millorar les capacitats dels agents públics i privats de la cooperació per al

desenvolupament catalana en totes les fases del cicle del projecte/ programa, amb una incidència especial en l'avaluació i, en el cas de l'educació per al desenvolupament, en la formulació de continguts cognoscitius, procedimentals i valoratius.

– Resultat 2.3.2. Haver contribuït a millorar la capacitat de treball en xarxa i de comunicació dels agents públics i privats de la cooperació per al desenvolupament catalana.

– Resultat 2.3.3. Haver contribuït a la millora de la capacitat dels actors públics i privats de la cooperació per al desenvolupament catalana en el treball de promoció del respecte integral dels drets humans, de la governança i de l'enfortiment del teixit social.

– Resultat 2.3.4. Haver contribuït a la institucionalització de la perspectiva de gènere per part dels agents públics i privats de la cooperació per al desenvolupament catalana.

– Resultat 2.3.5. Haver contribuït a la institucionalització de la perspectiva de sostenibilitat del desenvolupament per part dels actors privats i públics de la cooperació per al desenvolupament catalana.

4. PRIORITATS GEOGRÀFIQUES

La Llei de cooperació al desenvolupament estableix que el Pla director ha de fixar les prioritats geogràfiques per a cada cicle de planificació, considerant que determinades zones geogràfiques són genèricament prioritàries. Concretament, la Llei considera geogràficament prioritàris els països i els pobles de la Mediterrània, especialment els del Magrib, els d'Amèrica Llatina i els de l'Àfrica subsahariana, així com altres països amb els quals Catalunya ha tingut o té especials relacions de caràcter històric, social, econòmic, cultural i migratori.

Atès que la prioritització que fa la Llei és àmplia i que durant la revisió del Pla director 2003-2006 es va insistir en la necessitat de continuar la concentració i la focalització geogràfica, ja iniciada en els Plans anuals 2004, 2005 i 2006, per a millorar l'eficàcia i l'impacte de la cooperació per al desenvolupament catalana, s'han identificat 10 països prioritàris i 7 països i territoris preferents per a la línia estratègica de desenvolupament.

Els criteris, inspirats en la Llei, que s'han emprat per a seleccionar els països i elaborar la proposta són:

1. Les necessitats dels països. S'han prioritzat els països més desfavorits (països amb nivells de desenvolupament humà baix o mitjà-baix, forta incidència de la pobresa i presència de grans desigualtats i exclusió social), així com, en determinats casos, criteris addicionals, com un endeutament elevat i l'existència de conflicte armat o de situacions de tensió i risc susceptibles de generar violència.

2. Les capacitats endògenes dels països - estar en condicions de rebre cooperació i de multiplicar-ne el resultat, i el seu grau de compromís explícit amb el desenvolupament de les seves poblacions.

3. L'equilibri entre el nombre de països de les diverses zones i àrees geogràfiques, així com la recerca de sinèrgies subregionals a l'interior de cada àrea.

4. Les capacitats comprovades de la cooperació catalana, mesurades en termes de fluxos d'AOD durant els darrers anys, presència dels diferents actors i incidència i capacitats sectorials demostrades o potencials.

5. El pes de la immigració a Catalunya i les potencialitats d'engegar línies de treball en codesenvolupament.

6. La continuïtat i la coherència amb les prioritats geogràfiques del Pla director 2003-2006, com a criteri subsidiari als anteriors.

Considerant la importància de les dinàmiques regionals a Amèrica Central, la regió andina, la Mediterrània i l'Àfrica occidental, en el disseny, l'execució i l'avaluació de les intervencions en els països prioritàris i preferents es cercarà, sempre que sigui possible, l'establiment de sinèrgies regionals.

Finalment, convé recordar que la consideració de país prioritàri o preferent només reflecteix un compromís de focalització i concentració de recursos i esforços, per facilitar la planificació. No implica, per tant, ni impossibilitat de treballar, ni d'esmerçar recursos ni encara menys impossibilitat de fer tasca d'incidència política o de seguiment i suport en zones o països sensibles per a la societat catalana. En aquest sentit, convé mantenir la incidència política i el seguiment i el suport en països o zones en situació de postconflicte bèl·lic (en especial els Balcans o Timor oriental), sotmeses a bloqueig (Cuba) o amb situacions de greu vulneració dels drets humans.

4.1. ELS PAÏSOS PRIORITARIS

Els països prioritàris concentraran el gruix dels recursos i de les actuacions de la Generalitat de Catalunya en la línia estratègica de desenvolupament, amb una aposta de treball a llarg termini, de dos o més cicles de planificació. Es tracta de països que presenten una alineació sòlida amb el conjunt de criteris de prioritització geogràfica exposats i en els quals, a més, existeix la possibilitat de treballar en diversos sectors d'intervenció o objectius estratègics (tot i que, per motius d'eficàcia, es buscarà la focalització en dos o tres sectors prioritàris per país), treball que es pot fer mitjançant una pluralitat d'actors i fent ús de diferents instruments i modalitats de cooperació.

Considerant la seva importància estratègica en el marc de l'actual Pla director, a l'inici del període d'aplicació del Pla es valorarà la necessitat i l'oportunitat d'elaborar estratègies d'intervenció pluriennal per a alguns o tots els països prioritàris.

Àrees geogràfiques prioritàries/Països prioritàris:

– Mediterrània: Marroc, Palestina.

– Àfrica subsahariana: Moçambic, Senegal.

– Amèrica Central i el Carib: Guatemala, Nicaragua, el Salvador.

– Amèrica del Sud: Bolívia, Colòmbia, Equador.

4.2. ELS PAÏSOS I TERRITORIS PREFERENTS

Els països i territoris preferents representen un segon nivell de prioritització geogràfica, amb una aposta de treball a mitjà termini, d'un cicle de planificació com a

mínim. Són països i territoris que presenten un nivell d'alineació important amb el conjunt de criteris de prioritització geogràfica exposats i en els quals existeix la possibilitat de treballar en determinats sectors d'intervenció o objectius estratègics, mitjançant alguns actors i fent ús de determinats instruments o modalitats de cooperació. Es tracta doncs de països i territoris que presenten un grau de compliment dels criteris de prioritització geogràfica quantitativa i qualitativa esmentats significatiu però menor que en el cas dels països prioritaris.

Àrees geogràfiques prioritàries/ Països i territoris preferents:

- Mediterrània: Algèria,* Sàhara occidental.
- Àfrica subsahariana: Burkina Faso, Camerun, Etiòpia.
- Amèrica del Sud: Brasil,** Perú.

4.3. ASSIGNACIÓ RECURSOS

D'acord amb la prioritització geogràfica anterior, es proposa assolir, el 2010, la distribució de recursos següent:

- Països prioritaris: 60% de la línia estratègica de desenvolupament.
- Països i territoris preferents: 20% de la línia estratègica de desenvolupament.

El 20% de recursos restant es destinarà a altres països susceptibles de rebre AOD, d'acord amb el Comitè d'Ajut al Desenvolupament (CAD) de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE).

De manera complementària, i amb l'objectiu d'avançar en l'assoliment dels compromisos internacionals, el 20% com a mínim del total de recursos de la línia estratègica de desenvolupament haurà d'anar adreçat als països considerats per les Nacions Unides com a «països menys desenvolupats/avançats».

5. MODALITATS D'ACTUACIÓ

La cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya, segons preveu la Llei de cooperació al desenvolupament, es pot implementar bilateralment i multilateralment.

A efectes de claredat, i d'acord amb la pràctica de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya en els darrers anys, es proposa desplegar la cooperació bilateral de tres formes diferents, d'acord amb la participació de la Generalitat i de la resta dels actors de la cooperació catalana en el cicle del projecte/programa de cadascuna de les actuacions.

D'aquesta manera, el Pla director contempla quatre modalitats d'actuació, que s'han d'entendre com a instruments flexibles i, en molts casos, complementaris:

1. Cooperació per al desenvolupament bilateral d'iniciativa directa de la Generalitat de Catalunya.

* A Algèria es prioritzarà sectorialment el treball en drets humans, governança democràtica, enfortiment del teixit social, construcció de pau i apoderament de les dones.

** Considerant l'extensió del Brasil i les importants desigualtats en la distribució de la riquesa al país, es prioritzaran geogràficament els Estats del país amb percentatges més alts de pobresa i nivells de desenvolupament humà més baixos.

2. Cooperació per al desenvolupament bilateral de la Generalitat de Catalunya en concertació amb d'altres agents.

3. Cooperació per al desenvolupament bilateral a iniciativa d'altres actors, en especial les ONGD i les entitats privades no lucratives.

4. Cooperació per al desenvolupament multilateral.

Naturalment, i en coherència amb els valors i els principis de la Llei i la Declaració de París, totes les actuacions que es facin en els països del sud s'han d'alinejar amb les prioritats de desenvolupament d'aquests, sigui quina sigui la modalitat d'actuació mitjançant la qual es duguin a terme.

1. Cooperació per al desenvolupament bilateral d'iniciativa directa de la Generalitat de Catalunya

Per cooperació per al desenvolupament bilateral d'iniciativa directa de la Generalitat de Catalunya s'entén qualsevol actuació que, segons el previst al Pla director i als Plans anuals, assumeixi directament l'Administració de la Generalitat.

Des del punt de vista del cicle del projecte o programa (identificació, elaboració i formulació, planificació de les fases, execució, seguiment i avaluació dels resultats i de l'impacte), la responsabilitat decisòria de totes aquestes fases serà de la Generalitat, tot i que alguna podrà ser executada totalment o parcialment per altres actors. Naturalment, i en coherència amb els compromisos internacionals sobre l'eficàcia de l'ajut, la iniciativa no podrà ser totalment autònoma, és a dir, sense considerar l'opinió dels actors del sud.

2. Cooperació per al desenvolupament bilateral de la Generalitat de Catalunya en concertació amb d'altres agents

Per cooperació per al desenvolupament bilateral de la Generalitat de Catalunya concertada amb d'altres agents, s'entén qualsevol actuació de la Generalitat de Catalunya en què alguna o diverses de les fases bàsiques del cicle del programa o del projecte (identificació, elaboració i formulació, planificació de les fases, execució, seguiment i avaluació dels resultats i de l'impacte) es faci de manera concertada amb d'altres actors. És a dir, sense que la responsabilitat completa de l'actuació sigui exclusivament atribuïble a la Generalitat, tot i que aquesta en sigui la responsable última.

Els actors amb els que es podran concertar les actuacions seran: Estats i autoritats no centrals i xarxes locals del nord i del sud (municipis i ens locals, regions i comunitats autònomes, xarxes i agrupacions d'ens locals), universitats, actors privats no lucratiu i ONGD, del nord i del sud, xarxes internacionals, consultores i empreses del nord i del sud.

Pel que fa al procediment de concertació, es farà mitjançant mecanismes que assegurin la transparència, la concurrència i la igualtat de condicions per als diversos actors.

3. Cooperació per al desenvolupament bilateral a iniciativa d'altres actors de la cooperació catalana, en especial les ONGD i les entitats privades no lucratives

Per cooperació per al desenvolupament bilateral a iniciativa d'altres actors, s'entén qualsevol actuació que,

del punt de vista del cicle del projecte o programa (identificació, elaboració i formulació, planificació de les fases, execució, seguiment i avaluació dels resultats i de l'impacte), sigui responsabilitat en totes i cadascuna de les fases d'agents que no pertanyen a l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquestes actuacions, en executar-se totalment o parcialment amb fons de procedència pública, estaran sotmeses al previst en el present Pla director i en la normativa legal vigent.

Aquesta modalitat busca assegurar l'enfortiment de la tasca compromesa i transformadora de les organitzacions de la societat civil i de les entitats d'educació superior de Catalunya, atès que a través d'elles es pot fomentar l'apoderament de les persones i de les comunitats del sud. És per això que es prioritzaran les actuacions de les universitats, els centres de recerca catalans, les administracions locals i les xarxes d'ens locals i, molt especialment, de les ONGD i les entitats privades no lucratives catalanes.

L'assignació de recursos a través d'aquesta modalitat es farà, principalment, mitjançant convocatòries públiques, amb criteris de concurrència, transparència i igualtat d'oportunitats. Es podrà prescindir d'aquest requeriment en els casos en què es justifiqui degudament la necessitat de no concurrència.

4. Cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya a través d'organitzacions multilaterals

Per cooperació per al desenvolupament a través d'organitzacions multilaterals s'entén la participació i la contribució de la Generalitat de Catalunya, mitjançant les diverses fórmules que existeixen, a les actuacions dels diversos organismes públics multilaterals d'àmbit universal, regional o subregional, especialitzats en la promoció del desenvolupament, bé directament o bé per mitjà de Fons Globals, Programes, Campanyes, Fons fiduciaris, etcètera.

El suport a la cooperació multilateral és complementari al procés d'apropiació i corresponsabilitat dels països del sud impulsat per la Declaració de París, atès que la cooperació multilateral presenta alguns avantatges com: a) el fet d'estar més al marge dels interessos i pressions particulars dels donants; b) basar-se en criteris tècnics, el que permet igualar la relació donant-soci; c) disposar d'estàndards i pautes ben establerts, en especial amb temporalitat llarga; i d) garantir millor la participació del país soci en el procés de presa de decisions.

D'aquí doncs que una concepció transformadora de la cooperació per al desenvolupament l'hagi de tenir ben present. Caldrà establir prioritats i criteris explícits que serveixin de guia per a l'elecció dels organismes i programes, així com per a l'assignació de fons, i informar el Consell de Cooperació respecte a això. L'aportació o participació en actuacions i fons d'organismes multilaterals haurà de respondre al previst pel present Pla director i pels respectius Plans anuals, per assegurar la coherència i la rendició de comptes.

5. Finançament

Ateses les capacitats actuals dels agents de la cooperació per al desenvolupament catalana, es destinarà almenys un 55% del total dels recursos a la modalitat de cooperació bilateral a iniciativa d'altres actors de la coo-

peració catalana. A més, la modalitat a iniciativa d'altres actors i la modalitat de cooperació concertada podran rebre, durant la totalitat del període cobert pel Pla director, entre el 65% i el 80% del total dels recursos, sense que el percentatge dels fons gestionats per les ONG sigui inferior a la mitja percentual que la Generalitat els hi ha assignat en el període 2004-2006.

6. INSTRUMENTS

Els instruments de què disposa la cooperació catalana per al desenvolupament s'han anat ampliant i diversificant els darrers anys, en paral·lel a l'augment dels recursos i la progressiva consolidació d'una política pública de cooperació per al desenvolupament.

El present Pla director vol esdevenir una guia útil per a fer un ús racional d'aquests instruments, i alhora fer-se ressò de les recomanacions més recents que apunten cap a una aposta per instruments que resolguin més satisfactòriament el problema de la coordinació entre administracions i entitats donants, la corresponsabilitat amb els països socis i l'eficàcia de l'ajut. La Llei de cooperació al desenvolupament estableix en el seu articulat que les actuacions de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació per al desenvolupament s'instrumenten per mitjà de: a) La cooperació tècnica; b) La cooperació econòmica i financera; c) L'ajut humanitari general i l'ajut humanitari d'emergència; d) L'educació i la sensibilització socials per al desenvolupament; i e) La generació de fons especials de cooperació i altres instruments.

Des del Pla director anterior, l'ajut humanitari i l'educació per al desenvolupament es defineixen com a línies estratègiques, raó per la qual el mateix Pla només parlava de la cooperació tècnica i de la cooperació financera com a instruments de cooperació. Amb la voluntat de donar continuïtat al que preveia l'anterior pla, aquest Pla director diferencia dos grans grups d'instruments: un més referit a l'acompanyament de processos, la capacitació, l'intercanvi, la provisió d'assistència tècnica i la transmissió de coneixements; i un altre relatiu a l'aportació econòmica o financera.

De manera complementària al que estableix la Llei, aquest Pla afegeix un tercer instrument no previst en el moment d'elaboració de la Llei, el codesenvolupament, per la seva singularitat i el potencial que se li pressuposa. Finalment, aquest Pla director, posa un èmfasi especial en els nous instruments de la cooperació i hi dedica el darrer apartat.

6.1. COOPERACIÓ TÈCNICA

Per cooperació tècnica, i seguint la definició de la Llei, s'entén el conjunt d'instruments de cooperació que porten associat algun element d'acompanyament, intercanvi, transferència de maneres de fer, o de capacitació, orientat a millorar les capacitats de les persones, les organitzacions i els marcs institucionals.

Les principals intervencions de la cooperació catalana en aquest àmbit són els projectes i els programes de cooperació cofinançats per la Generalitat de Catalunya i liderats i executats, majoritàriament, per la societat civil catalana, amb un pes específic de les ONGD.

En el marc del present Pla director es vol continuar apostant per aquest tipus d'instruments amb la voluntat de transitar progressivament d'una lògica basada en intervencions puntuals d'abast reduït cap a una lògica basada en programes pluriennals i amb una translació més evident de responsabilitats al país soci.

A banda dels projectes i programes, les actuacions d'assistència tècnica esdevenen el segon pilar d'aquest grup d'instruments de cooperació, entesos com una manera d'enfortir les capacitats de les persones i les organitzacions dels països socis, d'acord amb les prioritats i els procediments que preveu el Pla. Aquesta pot brindar-se per mitjà de les diferents modalitats, amb un pes específic de les cooperacions directa i concertada.

L'experiència d'autogovern, amb l'assumpció de nombroses competències materials i la corresponent elaboració de polítiques públiques per a executar-les, ha fet que Catalunya disposi d'un potencial de bones pràctiques i de coneixements tècnics en àmbits rellevants per al desenvolupament i considerats estratègics pel present Pla (vegeu secció tercera): salut, educació, promoció de la capacitat productiva i comercial i de l'ocupació, governança i governabilitat, medi ambient, cultura, educació plurilingüe, defensa i protecció dels drets humans, etcètera.

Els ens locals, per la seva banda, tenen una reconeguda tradició de treball en l'àmbit del desenvolupament institucional, l'enfortiment municipal i l'acompanyament de processos de desenvolupament en l'àmbit local. Aquestes competències provades esdevenen un important actiu per a la cooperació tècnica que es pot brindar des de Catalunya.

Per la seva banda, les organitzacions empresarials catalanes esdevenen actors de desenvolupament destacats en la transferència de coneixements tècnics en àmbits rellevants per al desenvolupament en tant que transmissors de la capacitat emprenedora i d'innovació del sector empresarial català.

Existeix un ampli consens, al que s'acull aquest Pla director, en torn dels criteris que han d'acompanyar una assistència tècnica que no entri en contradicció amb els principis d'apropiació i alineació de l'ajut. Entre d'altres: a) donar resposta a les demandes del país soci i no a l'oferta del país cooperant, b) brindar l'assistència tècnica només quan no existeixen capacitats pròpies o persones prou formades al país soci, c) garantir l'apropiació de l'assistència tècnica, d) oferir-la de manera coordinada entre els diferents donants.

Finalment, la cooperació triangular esdevé una opció a impulsar en l'àmbit de la cooperació tècnica, especialment quan es vetlla per a que aquesta no esdevingui intrusiva i que sigui suficientment sensible a les particularitats. Per cooperació triangular, aquest Pla entén la cooperació sud-sud que es dona per mitjà de l'associació del donant amb un país soci (normalment de desenvolupament mitjà) per a dur a terme intervencions en un altre país soci.

6.2. COOPERACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA

La Llei preveu un segon grup d'instruments, la cooperació econòmica i financera. Entre els instruments de cooperació econòmica, la Llei contempla les aportacions a projectes d'inversió per al desenvolupament amb

la finalitat de millorar el capital físic dels països socis, i l'ajut econòmic a determinats sectors d'aquests països.

Pel que fa a l'ajut econòmic a països socis, aquest s'haurà d'emmarcar en els principis d'eficàcia de l'ajut i es desplegarà en el marc del que convencionalment s'anomena nous instruments de la cooperació, o instruments programàtics. L'apartat 6.3 desenvolupa amb més detall l'aplicació d'aquests instruments.

Per instruments de cooperació financera, la Llei entén les contribucions oficials a organismes internacionals, les donacions, l'atorgament de crèdits destinats a programes i projectes de desenvolupament social bàsic, l'atorgament de crèdits concessius i tota altra mesura destinada a millorar l'accés dels països beneficiaris al capital financer. L'aplicació d'aquests instruments tindrà en compte preferentment les potencialitats de la realitat catalana i del conjunt dels seus actors de desenvolupament, sempre i quan no sigui en detriment de les potencialitats dels països socis del sud.

Pel que fa a les contribucions oficials a organismes internacionals, es consideraran especialment els del sistema de les Nacions Unides. L'aposta per les Nacions Unides es justifica pel fet que els objectius de les Nacions Unides –el manteniment de la pau i la seguretat, les relacions pacífiques entre els països, la protecció i el respecte dels drets humans, i, en general, el suport a la cooperació en els àmbits social, econòmic, ambiental, cultural i humanitari– coincideixen amb els objectius de la Llei de cooperació i del present Pla.

Naturalment, els acords i els procediments de col·laboració estaran condicionats als principis, objectius, prioritats i procediments previstos al Pla, als avantatges comparatius de Catalunya i a la normativa vigent.

A més, en el marc del present Pla director es vol donar continuïtat a altres intervencions de cooperació financera que tenen una certa tradició de treball des de Catalunya com són els programes de microcrèdit.

6.3. ELS NOUS ENFOCAMENTS I ELS INSTRUMENTS RELACIONATS AMB LA QUALITAT DE L'AJUT

L'assumpció, ja comentada, dels compromisos de la Declaració de París sobre l'eficàcia de l'ajut implica apostar per potenciar, de manera progressiva i complementària a la resta d'instruments, els instruments que tinguin un enfocament programàtic. Aquests nous instruments, entre els que destaquen el suport pressupostari i els fons globals, pretenen evitar els problemes associats a les intervencions puntuals i d'abast limitat, i amb poques complementarietats amb els sistemes públics dels països socis.

L'aplicació progressiva d'aquests nous instruments hauria de redundar, entre d'altres, a: a) contribuir a fer més previsible i sostenible l'ajut; b) disminuir el nombre d'agents executors i per tant els costos de transacció; c) incrementar la capacitat de diàleg i d'interlocució amb els països socis; d) enfortir les capacitats dels sistemes públics dels països socis per a adreçar els seus reptes de desenvolupament.

La cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya té una experiència recent i limitada en l'ús d'aquests instruments però que ha estat positiva pel que fa a la millora de la capacitat d'interlocució amb els

països socis i la coordinació amb la resta de donants. Aquest és el cas del suport pressupostari al sector salut a Moçambic.

Conseqüentment, la cooperació catalana impulsarà aquest tipus d'instruments en aquells països i sectors prioritaris que s'estimi pertinent, especialment en els àmbits descentralitzats.

Aquest suport cal condicionar-lo al desplegament de les estratègies de reducció de la pobresa i acompanyar-lo d'instàncies de diàleg polític amb el país soci. A més, quan es tracti d'un suport sectorial, caldrà prioritzar els sectors on el paper de l'estat com a agent finançador, i no només com a agent regulador, sigui destacat. Aquest és el cas de sectors com la salut, l'educació, l'aigua i el sanejament.

Els fons globals esdevenen un altre tipus d'iniciativa que ha registrat un impacte agregat molt significatiu en els darrers anys i del que la cooperació catalana n'ha participat en petita mesura. Es tracta de modalitats financeres que tracten d'atraure fons privats que complementin l'AOD. El Fons Global de Lluita contra la Malària, la Tuberculosi i la Sida o l'Aliança global per a les Vacunes i les Immunitzacions són exemples ben coneguts d'aquests instruments.

6.4. CODESENVOLUPAMENT

L'expressió «codesenvolupament» s'ha emprat els darrers anys de formes molt diferents. Actualment, i en el context d'aquest Pla, el concepte s'usa per designar tot tipus de polítiques i actuacions adreçades a gestionar de manera positiva la relació entre el desenvolupament i la migració, el que significa treballar - prèviament o paral·lelament - els aspectes i les polítiques d'integració i ciutadania.

El codesenvolupament, doncs, serà un instrument de la cooperació per al desenvolupament catalana per a:

- Mostrar el caràcter indissociable de les migracions, del desenvolupament i de la cooperació per al desenvolupament.
- Potenciar la participació voluntària en accions de desenvolupament i de cooperació per al desenvolupament de les persones immigrades. Aquestes accions no hauran de centrar-se en el control fronterer, ni en l'enviament de remeses o en fomentar la dimensió de retorn als països d'origen, sinó en fer de les persones immigrades actors de desenvolupament al sud i ponts entre comunitats i societats.
- Promoure, d'acord amb el Pla de Ciutadania i Immigració de la Generalitat de Catalunya, la integració de les persones immigrades, atès que no podem demanar que inverteixin el seu temps lliure i part dels seus recursos en atendre projectes i iniciatives per a combatre problemes d'exclusió social als seus països i comunitats, sense garantir aquí els seus drets polítics, socials i econòmics.
- Tenir present la dimensió de coneixement tècnic dels països i comunitats d'origen que poden tenir les persones immigrades, per sumar la seva aportació a les capacitats dels diferents actors de la cooperació catalana.
- Promoure el contacte i el treball conjunt dels agents de la cooperació catalana, del món municipal, dels or-

ganismes de defensa i protecció dels drets humans i de les associacions de persones immigrades, per facilitar sinergies i en especial impulsar programes pluriennals de codesenvolupament en els municipis i les entitats municipalistes.

En suma, l'instrument de codesenvolupament, a partir de l'Estratègia que s'elaborarà com a resultat de la discussió del Llibre Verd del codesenvolupament un cop aprovat el Pla director, buscarà fomentar la integració positiva de les persones immigrades a la nostra societat sense que això impliqui la desvinculació dels seus orígens, per una banda i, per l'altra, afavorir la conversió de les persones immigrades en actors de desenvolupament i de millora de les seves comunitats i països d'origen.

7. ELS ACTORS DE LA COOPERACIÓ CATALANA

La cooperació per al desenvolupament catalana es caracteritza per la pluralitat d'iniciatives cíviqües de solidaritat i cooperació, raó per la qual el model de cooperació català vol ésser obert, participatiu i integrador de totes les iniciatives socials, i alhora respectuós amb les diferents sensibilitats i idees. D'aquí doncs que es parteixi del reconeixement de la riquesa que es deriva d'aquesta pluralitat d'actors.

En referir-nos a partir d'ara als actors de la cooperació catalana distingirem entre els actors de la Generalitat de Catalunya, obligats pel present Pla (departaments, Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD), a més d'algunes entitats, instituts i/o organismes participats), que es tracten a la secció 8, i els actors públics i privats jurídicament autònoms de la Generalitat de Catalunya que es tracten en aquesta secció (ONG, organitzacions empresarials, organitzacions sindicals, universitats, administracions i xarxes locals, etcètera).

En coherència, des del convenciment que la generació de sinèrgies, la complementarietat i la concentració en les actuacions esdevenen condicions de primer ordre d'una cooperació eficaç i de qualitat, el Pla director aposta per reforçar la pluralitat mitjançant la creació de xarxes, plataformes i espais de coordinació i concertació entre els agents catalans i també amb els seus homòlegs internacionals.

A continuació es desenvolupa un detall del mapa d'actors de la cooperació catalana, que, sense voluntat de ser exhaustiu, vol emfatitzar-ne el valor afegit en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament.

7.1. LES ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS

A Catalunya hi ha una gran varietat d'ONG, moltes d'elles vinculades al desenvolupament i a la solidaritat internacional, com a reflex de la riquesa social catalana i el compromís de la ciutadania amb la solidaritat i el desenvolupament de les persones i els pobles del sud.

La importància de les ONG, conjuntament amb els moviments socials, ha estat i és cabdal en la generació de discursos i el treball d'incidència política sobre la solidaritat internacional i l'estat injust de les relacions nord-sud, la ja emblemàtica reivindicació del 0,7% del

PIB per a finançar l'AOD, o la sensibilització i la conscienciació de la ciutadania respecte a les condicions de vida de les societats més empobrides. A més, en força casos han assolit un grau de capacitats i d'experiència sobre el terreny que resulta molt útil per a la resta d'actors. Aquests fets les situen al centre de qualsevol estratègia de cooperació per al desenvolupament i d'aquesta manera ho recull aquest Pla director en aplicació del principi de complementarietat previst a la Llei.

L'aplicació de la Llei de cooperació al desenvolupament ha fet possible que, en executar-se l'anterior pla director, s'hagi avançat en la racionalització i la millora dels mecanismes de relació de les ONG amb l'Administració pública. Això ha estat possible gràcies al desenvolupament d'un registre oficial d'ONGD, a la millora dels mecanismes d'atorgament de subvencions, a la interlocució amb les entitats de segon nivell que agrupen les ONG i a la creació i la consolidació d'espais per a garantir la participació del tercer sector en la definició dels plans i les estratègies de la cooperació catalana.

Aquest Pla director vol avançar en la mateixa direcció i, per tant, contribuir a enfortir i optimitzar el rol de les ONG i la seva relació amb l'Administració per mitjà de:

- El suport a la innovació i el desenvolupament de noves capacitats i instruments.
- La promoció de les xarxes internacionals d'ONG, amb especial atenció a les xarxes nord-sud.
- L'impuls a la coordinació del sector per mitjà del suport a les federacions, coordinadores, xarxes i plataformes.
- La consolidació dels espais de participació del sector en l'elaboració, l'implementació i l'avaluació de plans i estratègies de cooperació per al desenvolupament.
- La consolidació de mecanismes de finançament flexibles i adequats a la realitat i les necessitats del desenvolupament i les capacitats del sector, amb un particular èmfasi en les modalitats programàtiques pluriennals.

7.2. LES ORGANITZACIONS EMPRESARIALS

Un dels elements que han contribuït al desenvolupament català ha estat el seu esperit emprenedor. El sector empresarial ha esdevingut un actor clau en la creació de riquesa i progrés a Catalunya, en generar un model de creixement basat en un teixit econòmic format essencialment per petites i mitjanes empreses. L'empresa catalana –incloent-hi les organitzacions de l'economia social i el món cooperatiu– s'ha vist acompanyada en aquest procés per les seves entitats de suport –associacions empresarials, cambres de comerç i patronals, que han desenvolupat un important saber fer en la prestació de diversos serveis de representació, formació, informació, etc.

Aquest model de suport a l'activitat emprenedora ja està sent transferit a entitats similars dels països socis del sud per mitjà de la participació activa de les associacions empresarials catalanes en projectes de cooperació per al desenvolupament.

Aquest Pla director vol contribuir a perfilar i consolidar el paper de les organitzacions empresarials en la cooperació per al desenvolupament i en la sensibilització, per mitjà de:

– L'adequació de les modalitats de subvenció als requeriments d'un ajut de qualitat i coherent amb els diferents instruments de cooperació per al desenvolupament susceptibles de ser desenvolupats per les organitzacions empresarials.

– El foment del paper del cooperativisme i de totes les fórmules organitzatives pròpies de l'economia social com un actiu de la cooperació per al desenvolupament.

– El foment a la incorporació de la responsabilitat social i ambiental de l'empresa entre les organitzacions empresarials catalanes, així com l'anàlisi i la sensibilització en aquest àmbit.

7.3. LES ORGANITZACIONS SINDICALS

Les organitzacions sindicals són agents clau de la cooperació per al desenvolupament, atès que la seva raó de ser originària es fonamenta en els principis de justícia i de solidaritat, de transformació social, de defensa dels drets humans i d'enfortiment democràtic. L'àmbit d'actuació natural de les organitzacions sindicals està directament emparentat amb la generació de condicions de desenvolupament i es concentra en la generació d'espais de concertació i participació i, particularment, en la defensa, promoció i compliment integral dels drets humans laborals, drets recollits en els convenis i les recomanacions de l'OIT i en la majoria de constitucions i ordenaments jurídics dels països socis.

En els darrers anys, les organitzacions sindicals catalanes han anat consolidant línies d'actuació que esdevenen estratègiques en el marc d'aquest Pla director, en el terreny de l'apoderament d'actors, la creació de ciutadania crítica i plenament conscient dels seus drets, l'enfortiment d'organitzacions sindicals i de l'economia social i les estratègies d'incidència política en l'àmbit dels drets laborals, entre d'altres.

Aquest Pla director vol contribuir a consolidar el paper del conjunt de les organitzacions sindicals en tant que agents de desenvolupament per mitjà de:

- L'establiment de modalitats de subvenció adequades a les diferents tipologies d'actuacions i a les peculiaritats dels diferents agents.
- La promoció de les xarxes internacionals d'agents sindicals amb especial atenció a les xarxes nord-sud.
- L'impuls a les actuacions coordinades amb d'altres agents rellevants en l'àmbit de la promoció i el respecte integral dels drets humans de segona generació.

7.4. ELS ENS LOCALS

Els ens locals –que inclouen els governs locals i també les associacions i xarxes de governs locals– són actors rellevants en l'àmbit de la cooperació catalana pel que fa al volum econòmic que destinen però molt especialment per l'especificitat de les accions que duen a terme. Aquestes accions les gestionen d'una manera directa, concertada amb els diferents agents del seu territori, i/o per mitjà de xarxes d'ens locals, principalment del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

Als països del sud, participen en projectes de cooperació per al desenvolupament amb l'objectiu de fomentar el municipalisme i el desenvolupament local, a través d'agermanaments, mancomunitats de municipis,

partenariats, treball en xarxa, etc. Pel seu coneixement del món local aporten un valor afegit en l'àmbit de la definició, l'elaboració i la implementació de les polítiques municipals als països del sud, per mitjà de l'acompanyament en els processos, del suport tècnic i econòmic, i de l'intercanvi d'informació, d'experiències i bones pràctiques, en l'àmbit de les seves competències.

A Catalunya, els ens locals fan una tasca important de sensibilització a la ciutadania del seu territori sobre les causes de les desigualtats en el desenvolupament.

Aquest Pla director vol contribuir a enfortir i optimitzar el rol dels ens locals en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament, per mitjà del foment de la coordinació de les actuacions i generant sinergies amb altres actors de la cooperació, en el marc de les polítiques públiques.

7.5. LES UNIVERSITATS

Durant els darrers anys les universitats han esdevingut actors bàsics del sistema internacional de desenvolupament i de cooperació per al desenvolupament, al nord i al sud, en ser l'educació un element bàsic en la formació del capital humà i el desenvolupament de les capacitats. La Llei de cooperació i l'anterior Pla director van reconèixer i potenciar aquest paper, com han palesat els tres Plans anuals anteriors i el Pla d'Actuació biennal en matèria de cooperació per al desenvolupament de les universitats públiques, acordat conjuntament amb l'ACCD. En coherència, els anys 2005 i 2006 es va introduir un nou instrument, una convocatòria de subvencions adreçada a les universitats públiques catalanes, amb l'objecte de coordinar i impulsar les accions de sensibilització, formació, investigació i recerca de les universitats en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament.

L'experiència de les universitats catalanes en matèria de desenvolupament i de cooperació per al desenvolupament ja és doncs dilatada, tant com actors de cooperació per al desenvolupament específics com en el terreny de les aliances i sinergies amb d'altres actors (ONGD i societat civil, empreses i teixit emprenedor, entre d'altres).

Per tant, aquest Pla director vol contribuir a enfortir el paper de les universitats, dels seus òrgans de coordinació i del departament de la Generalitat competent en la matèria, per mitjà de:

- La millora de la capacitat dels diferents actors universitaris en temes de desenvolupament i de cooperació per al desenvolupament.

- L'increment i la millora de les activitats de cooperació per al desenvolupament de cadascuna de les universitats, particularment les que es fan en contacte directe amb els actors i les contraparts del sud i en el marc de les activitats de docència, recerca i transferència de coneixements considerades –segons els estàndards internacionals– cooperació per al desenvolupament.

- El foment del treball en xarxa i les sinergies entre les universitats, en el marc de la docència, la recerca i la sensibilització, atès el seu paper cabdal en el foment de les capacitats de la resta d'actors, privats i públics, de la cooperació catalana.

- La promoció del treball conjunt i la cooperació entre les universitats i altres actors de la cooperació per al desenvolupament catalana, especialment, ONGD, empreses, sindicats i organitzacions empresarials, entitats juvenils i ens locals, per tal d'enfortir i reforçar les seves capacitats i ajudar-se mútuament.

- L'adequació dels instruments i modalitats d'ajut i subvenció a les necessitats del sector.

7.6. ALTRES AGENTS

Catalunya té altres agents, a banda dels que s'han detallat més amunt, que ja sigui per la seva significació, pel que representen o per la seva expertesa reconeguda en determinats àmbits, esdevenen col·laboradors potencials del Govern en la seva acció de cooperació per al desenvolupament. Aquest és el cas d'institucions públiques catalanes com el Síndic de Greuges, de les organitzacions professionals agràries, dels col·legis professionals, del moviment associatiu juvenil, dels centres d'esplai o d'altres entitats emblemàtiques catalanes i de les fundacions dedicades al Tercer i Quart Món. També cal fer un esment especial, com s'ha senyalat en la secció sisena en parlar de codesenvolupament, al paper cabdal de les organitzacions i associacions de persones immigrades.

8. CAPACITATS DE LA GENERALITAT

Una política pública de cooperació per al desenvolupament de qualitat i capaç de respondre als reptes que planteja aquest Pla director exigeix que l'Administració de la Generalitat de Catalunya disposi de recursos econòmics (vegeu secció onzena, Escenari econòmic) i financers adequats i, també, de recursos humans amb les capacitats necessàries per a planificar, implementar, gestionar, donar seguiment i avaluar la política de cooperació per al desenvolupament. Els dos darrers requeriments són objecte d'aquesta secció.

8.1. RECURSOS FINANCERS

Per tal d'assegurar l'assoliment dels objectius marcats i la coherència entre les diverses actuacions, el departament de la Vicepresidència, per mitjà de la DGCDAAH, vetllarà perquè tots els recursos de la Generalitat de Catalunya en matèria de cooperació per al desenvolupament se sotmetin a les directius d'aquest pla, amb independència de l'agent executor i de la modalitat d'intervenció.

En coherència, els plans anuals hauran d'incorporar les previsions de despesa de l'ACCD i dels departaments i organismes de la Generalitat relacionades amb les actuacions de cooperació per al desenvolupament.

Al seu torn, aquestes previsions s'hauran d'incorporar en les dotacions dels pressupostos de la Generalitat de l'any respectiu, amb una partida específica, en el cas de l'ACCD, per a l'ajut humanitari d'emergència, d'acord amb el que estableix la Llei de cooperació al desenvolupament.

8.2. RECURSOS HUMANS

Pel que fa als recursos humans, la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Cata-

lunya es sustenta en tres pilars complementaris. El primer pilar el constitueix el personal de la DGCDAA i de l'ACCD; el segon està conformat per les persones expertes en els diversos àmbits sectorials rellevants en matèria de cooperació de què disposen els departaments de la Generalitat; i el tercer comprèn el vinculat a les universitats, centres de recerca, organitzacions especialitzades i, en general, persones expertes i professionals de Catalunya en matèria de desenvolupament i de cooperació per al desenvolupament.

El personal de la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària i de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

En coherència amb el creixement dels recursos financers de la cooperació catalana, i amb l'objectiu de garantir el compliment de les directrius marcades pel Pla director, es proposa reforçar l'estructura organitzativa i consolidar els equips humans de la DGCDAA i de l'ACCD, així com desenvolupar el potencial de les persones que els integren mitjançant la formació continuada en temes específics.

A més, quan s'estimi oportú i sigui possible, s'establiran mecanismes estables de representació i d'interlocució de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya als països socis del sud. Això contribuirà a millorar l'adequació de la cooperació catalana a les necessitats i les prioritats de desenvolupament dels països del sud.

Les persones especialistes dels departaments

Els departaments de la Generalitat de Catalunya disposen de persones expertes amb coneixements contrastats sobre els continguts dels objectius sectorials establerts en aquest Pla que representen un actiu important per a la cooperació catalana.

Amb l'objectiu de guanyar en eficàcia i qualitat, s'impulsaran els intercanvis i el treball conjunt entre el personal tècnic de la DGCDAA i de l'ACCD i el personal professional dels departaments. Això permetrà que aquest darrer pugui proporcionar assistència especialitzada a partir de la identificació dels focus d'interès, de les necessitats i dels recursos disponibles. S'incentivaran, quan es consideri necessari, grups de treball específics ad hoc de caràcter geogràfic o sectorial.

A més, i de comú acord amb les universitats i les persones expertes en desenvolupament i cooperació per al desenvolupament, es vetllarà per millorar la formació i la capacitat de les persones expertes.

Les persones expertes de les universitats i els centres de recerca i les persones professionals del desenvolupament i de la cooperació catalana

Catalunya disposa d'un nombre significatiu de centres i grups de recerca i estudi, molt d'ells en les universitats catalanes, així com de persones professionals i expertes actives en l'àmbit del desenvolupament i de la cooperació per al desenvolupament. Alguns d'aquests organismes i centres, especialitzats geogràficament i sectorialment, estan a més directament vinculats a la Generalitat o participats per aquesta.

Aquest tercer pilar collabora amb la Generalitat proporcionant-li assessorament, fent estudis tècnics, fent avaluacions en profunditat, fent recerca aplicada o formació continuada, entre d'altres. Especialment important és, respecte a això, el Pla d'Actuació biennal elaborat per les universitats públiques catalanes i l'ACCD.

En el marc de l'Estratègia d'educació per al desenvolupament prevista en el Pla, s'analitzaran i es faran propostes sobre les contribucions i la participació de les universitats i dels centres i organismes esmentats en la recerca aplicada i aplicable sobre el desenvolupament i la cooperació per al desenvolupament i s'afavoriran els intercanvis amb altres actors de la cooperació catalana per millorar les sinergies i la qualitat de les intervencions.

9. LÍNIES DE TREBALL RELATIVES AL PRINCIPIS D'INFORMACIÓ, PARTICIPACIÓ, COHERÈNCIA, COORDINACIÓ I COMPLEMENTARIETAT

D'acord amb la Llei, la cooperació al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya es regeix per un seguit de principis ordenadors, entre els quals hi ha els principis d'informació i transparència, participació, coherència, coordinació i complementarietat.

El desplegament d'aquests principis requereix un seguit d'actuacions, assignades a determinats agents i actors, que els Plans anuals han de concretar. El Pla director, al seu torn, determina les grans línies de treball que han de guiar aquest desplegament.

9.1. INFORMACIÓ I TRANSPARÈNCIA

La informació i la transparència són, en les polítiques públiques, mitjans fonamentals de garantia del control democràtic de les institucions per part de la ciutadania, així com de coneixement de l'acció de Govern i facilitació de la participació ciutadana en la presa de decisions públiques.

La política pública de cooperació per al desenvolupament també està subjecta a aquests principis, el que exigeix que l'Administració de la Generalitat de Catalunya expliciti objectius específics i mecanismes concrets per fer-los realitat.

En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya es fixa com a objectiu principal per al període maldar per garantir la producció i la difusió d'informació regular, oportuna, comprensible i precisa sobre la política pública de cooperació per al desenvolupament, en totes les seves fases: planificació, execució, seguiment i avaluació.

Alguns dels mecanismes previstos per a l'assoliment d'aquest objectiu són:

- Les compareixences regulars de les persones responsables de la política de cooperació per al desenvolupament davant del Parlament.
- L'elaboració, abans del mes de juny de cada any, d'una Memòria anual de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya.
- La posada en funcionament d'un portal sobre l'AOD de Catalunya, que permeti fer recerques ràpides i crear informació.

– La difusió, en l'espai web de la Cooperació Catalana, de tota la informació actualitzada relativa als mecanismes de finançament (convocatòries, convenis, fons de finançament, etc), com a garantia de transparència en l'adjudicació dels recursos públics.

– La difusió pública dels resultats de les avaluacions, dels estudis i dictàmens rellevants i, en general, de les directrius, estratègies i diversos documents derivats del present Pla.

9.2. PARTICIPACIÓ

La Llei de Cooperació reconeix i preveu la participació dels agents de cooperació en el disseny, l'execució i l'avaluació de la política pública de cooperació per al desenvolupament. Aquest principi ordena també la relació que s'estableix amb els països del sud, de manera conjunta amb els principis de responsabilitat i d'assumpció dels projectes i els programes per part d'aquests.

El Consell de Cooperació al Desenvolupament és l'òrgan principal de participació dels agents de la cooperació catalana en la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat. El principal objectiu de la Generalitat de Catalunya en relació amb el Consell durant el present cicle de planificació és el de prestar suport al treball del Consell, amb el degut respecte a la seva autonomia, en relació amb:

– La millora de la qualitat de la cooperació catalana, segons preveu aquest Pla director.

– La participació del Consell en la planificació i la programació de la política pública de cooperació per al desenvolupament.

– La contribució a la reflexió sobre la millora dels diferents sectors i actors de la cooperació catalana.

Així mateix, l'ACCD continuarà prestant el suport tècnic i administratiu necessari per al funcionament del Consell i de les seves Comissions.

De manera complementària, es promourà la participació àmplia dels agents de la cooperació catalana per al desenvolupament en el desplegament programàtic del Pla director mitjançant els instruments previstos en la secció desena.

9.3. COHERÈNCIA

La cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya respon, tal com reconeix la Llei i evidència la pràctica acumulada, a un model en el qual la DGCDAAH planifica i fa el seguiment i l'ACCD, d'una banda, i els departaments i organismes de la Generalitat de l'altra, executen. Aquest model exigeix una coordinació eficaç per garantir la coherència de la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat.

A més, la Llei atribueix al principi de coherència un paper més enllà de la política de cooperació per al desenvolupament, ja que estableix que els valors, les finalitats i els principis de la Llei de cooperació al desenvolupament vinculen tota l'activitat de l'Administració de la Generalitat. En aquest mateix sentit, en els darrers anys la comunitat internacional ha avançat en la idea que amb la política de cooperació per al desenvolupament no n'hi ha prou per aconseguir la fita d'eradicar

la pobresa. Cal millorar paral·lelament la coherència amb la resta de polítiques governamentals que poden tenir un impacte en la reducció de la pobresa i el desenvolupament dels països del sud.

Així doncs, cal que els diferents òrgans consultius vetllin per la coherència en les pràctiques en el sí de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya i garantir que aquestes no entrin en contradicció amb els objectius de la cooperació per al desenvolupament.

Per tot això, es desplegaran una sèrie de mecanismes i de línies de treball per a que el principi de coherència sigui efectiu:

1. Impuls dels mecanismes de coordinació. La Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament.

La Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament, constituïda el 2003 d'acord amb el que preveu la Llei de cooperació, és l'òrgan tècnic de coordinació interdepartamental de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament i la solidaritat internacional. Les funcions de la Comissió són:

a. Assegurar la informació, la coordinació, la coherència i la complementarietat de l'activitat de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament, així com la coordinació de la política de cooperació amb la resta d'activitats exteriors de la Generalitat.

b. Conèixer el pla director i els plans anuals i deliberar i dictaminar sobre aquests.

c. Conèixer el seguiment dels plans anuals i les avaluacions de la política de cooperació per al desenvolupament i del Pla director, i informar i deliberar sobre aquests.

El Pla director es proposa impulsar el desplegament d'aquestes funcions per a que la Comissió pugui complir amb el seu mandat institucional, incidint en la millora de la coordinació i la coherència. Concretament, es maldrà per:

1. Impulsar la participació activa de la Comissió Interdepartamental en la planificació i el seguiment de la política de cooperació.

Pel que fa la planificació, la Comissió s'implicarà activament, bé en plenari bé mitjançant grups de treball, en el desplegament programàtic del Pla director mitjançant els diversos instruments previstos a la secció desena (Plans anuals, estratègies pluriennals per a països i sectors prioritaris, directrius, etcètera).

En relació amb el seguiment, es millorarà el circuit i els temps per a la rendició de comptes i s'implicarà activament la Comissió en la validació de les dades i l'extracció de conclusions que retroalimentin la programació de la cooperació per al desenvolupament.

2. Promoure el paper de la Comissió Interdepartamental en la millora de la qualitat de la cooperació catalana.

Concretament, s'implicarà a la Comissió en la determinació de l'adequació de la cooperació catalana als criteris d'el·ligibilitat de l'AOD establerts pel CAD, en la

definició i l'aplicació de l'estratègia d'avaluació de la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya, així com en la identificació de les potencialitats de cooperació i assistència tècnica per part dels departaments i organismes de la Generalitat de Catalunya.

3. Desplegar la funció de garantir la coordinació i afavorir la coherència entre la política de cooperació i la resta d'actuacions exteriors de la Generalitat.

S'establiran mecanismes de consulta i col·laboració en les àrees d'intervenció que es defineixin com a prioritàries. A més, durant la preparació dels Plans anuals i durant el seguiment de la seva execució, s'establiran mecanismes que garanteixin la necessària coordinació i sinergia, tot respectant l'autonomia relativa de cadascuna d'elles, entre les actuacions dels diversos departaments i instruments de la Generalitat adreçats a les relacions exteriors i el foment de la pau i les focalitzades i definides com de cooperació per al desenvolupament.

2. Informació i intercanvi d'experiències. La comunitat d'interès

En paral·lel al reforç dels mecanismes de coordinació formals, s'impulsarà el ple desplegament de la comunitat d'interès de l'Administració de la Generalitat de Catalunya a l'entorn de la cooperació per al desenvolupament, creada com a actuació del Pla anual 2006.

Aquesta comunitat té com a finalitats: a) Aglutinar les persones dels diferents departaments i organismes de la Generalitat que treballen en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament, així com les persones que treballen en àmbits que tenen un impacte en el desenvolupament dels països del sud i en la reducció de la pobresa; b) Facilitar mecanismes de socialització dels principis de la política de cooperació per al desenvolupament; c) Dinamitzar les actuacions de cooperació per al desenvolupament dels departaments; d) Millorar les capacitats tècniques en matèria de cooperació per al desenvolupament de les persones de la comunitat.

3. Impuls de la col·laboració en l'activitat de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació per al desenvolupament.

Es potenciarà, amb el suport de la DGCDH, les actuacions conjuntes entre l'ACCD i els departaments i els organismes de la Generalitat de Catalunya que aportin un valor afegit i millorin la capacitat d'impacte i la incidència sobre la reducció de la pobresa i el desenvolupament dels països del sud.

En aquest sentit, es consolidaran i milloraran els mecanismes actuals: les convocatòries conjuntes i les actuacions de caràcter estratègic entre l'ACCD i els departaments, les iniciatives de cooperació directa conjunta amb els departaments i el desenvolupament de les potencialitats de la cooperació tècnica per part dels departaments en el marc de les recomanacions internacionals respecte a aquest instrument.

A més, es posarà en funcionament un nou instrument financer de cooperació interdepartamental, consignat pressupostàriament a la partida de l'ACCD, per al finançament o co-finançament d'actuacions consensuades entre l'ACCD i els departaments.

9.4. COORDINACIÓ I COMPLEMENTARIETAT

Els principis de coordinació i complementarietat són també principis de referència de la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya. La coordinació i la complementarietat s'aplicaran a les polítiques i a les actuacions de cooperació per al desenvolupament en l'àmbit local, estatal, entre comunitats autònomes i, naturalment, amb la comunitat internacional de donants.

9.4.1. Coordinació i complementarietat amb les administracions locals

La cooperació dels ens locals a Catalunya ha estat capdavantera en l'adopció de mesures per incrementar els recursos destinats a l'AOD. Així, els ens locals han anat construint un model de cooperació propi que, des de l'espai local, contribueix a facilitar solucions als problemes de desenvolupament globals.

La Llei disposa que els valors, les finalitats, i els principis ordenadors de la cooperació informin l'activitat dels ens locals de Catalunya en matèria de cooperació per al desenvolupament i estableix els mecanismes de coordinació, col·laboració i cooperació amb aquests, dins el respecte degut a l'autonomia local.

Per a facilitar que es faci efectiva la coordinació i la col·laboració amb els ens locals es plantegen els següents mecanismes i línies de treball.

A. Impuls i millora dels mecanismes de coordinació. La Comissió de Coordinació amb els Ens Locals

La Comissió de Coordinació amb els Ens Locals es va crear el 2003 amb la funció d'impulsar la informació i la comunicació, la col·laboració, la cooperació i l'assistència recíproca en l'execució de les actuacions de cooperació per al desenvolupament de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals.

En aquest sentit, i per avançar en la millora de la qualitat de la cooperació catalana, es fomentarà l'agilitat i la representativitat dels actors municipalistes de la Comissió i s'identificaran les sinergies possibles i les complementarietats entre la cooperació local catalana i la impulsada des de la Generalitat. Així mateix, es promourà la participació de la Comissió en la planificació de la política de cooperació, especialment en els temes en els quals té un avantatge comparatiu (codesenvolupament, municipalisme, etc).

B. Impuls dels mecanismes de col·laboració i complementarietat amb les administracions locals i supra-locales

Aquest Pla director aposta per continuar l'establiment de contactes, acords i aliances formals i no formals amb els agents significatius de la cooperació local, així com per l'establiment de plans de col·laboració quan hi hagi un valor afegit i una complementarietat en els objectius i les actuacions proposades.

En aquest sentit es revisarà el model de relació entre la Generalitat de Catalunya i el Fons català de Cooperació al Desenvolupament, per establir nous mecanismes de col·laboració i finançament i identificar línies prioritàries d'actuació conjunta per tal d'establir sinergies i aprofitar els avantatges comparatius de la cooperació

local catalana, especialment en l'àmbit del municipalisme, el desenvolupament local i el codesenvolupament.

D'altra banda, per sumar esforços i contribuir a les qüestions centrals del desenvolupament presents a l'agenda internacional, es promouran, quan sigui possible, plans pluriennals d'actuació conjunta amb les Administracions locals amb capacitat i voluntat de fer-ho.

9.4.2. Coordinació i complementarietat amb les cooperacions espanyola i autonòmiques

D'acord amb la Llei i la pràctica desenvolupada en l'anterior cicle de planificació, correspon a la Generalitat impulsar, al llarg del mandat, actuacions orientades a:

a. Establir i acordar mecanismes regulars de col·laboració amb la Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional (SECI), l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI) i la resta d'òrgans i organismes de cooperació de les comunitats autònomes.

b. Afavorir el treball en comú amb aquestes cooperacions, potenciar la participació en els òrgans de concertació i territorials i especialment en la Comissió Interterritorial de Cooperació al Desenvolupament, fomentar la qualitat i la coherència, liderar processos de canvi i de millora i establir sinergies.

c. Col·laborar amb la cooperació espanyola en l'aplicació dels compromisos derivats de l'Estatut dels Cooperants (Reial Decret 519/2006).

9.4.3. Coordinació i complementarietat amb la comunitat internacional de donants

D'acord amb la Llei i la pràctica desenvolupada en l'anterior cicle de planificació, correspon a la Generalitat impulsar, al llarg del mandat, actuacions orientades a:

a. Conèixer la cooperació per al desenvolupament de la comunitat internacional de donants, i donar a conèixer internacionalment la política pública de cooperació per al desenvolupament de Catalunya.

b. Realitzar accions concertades amb altres donants internacionals, amb especial atenció a la Unió Europea i els organismes especialitzats de les Nacions Unides.

c. Participar en les reunions de coordinació de donants, especialment als països que s'han establert com a prioritaris.

d. Impulsar la participació de la societat catalana en el debat internacional sobre desenvolupament i cooperació per al desenvolupament.

10. PLANIFICACIÓ, SEGUIMENT I AVALUACIÓ

La Llei de cooperació al desenvolupament estableix un seguit de principis ordenadors associats a la bona gestió de les polítiques públiques, entre els quals figuren els principis de la planificació, el seguiment i l'avaluació de l'activitat de l'Administració en matèria de cooperació per al desenvolupament. Aquests principis, a més, estan intrínsecament associats a l'eficàcia i la qualitat de l'ajut.

En conseqüència, la Generalitat de Catalunya destinarà, durant el període de planificació que comprèn aquest Pla, els recursos i els esforços necessaris per millorar

els mecanismes de planificació, seguiment i avaluació de la cooperació per al desenvolupament catalana, seguint les recomanacions internacionals respecte a aquests mecanismes.

10.1. LA PLANIFICACIÓ DE LA POLÍTICA DE COOPERACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT

El desplegament operatiu d'aquest Pla director requerirà, en primer lloc, la programació anual de les actuacions adreçades a l'acompliment dels objectius i els resultats previstos. El principal instrument previst a aquests efectes per la Llei són els Plans anuals de cooperació, l'elaboració dels quals correspon a la DGCDH.

D'altra banda, amb la finalitat de millorar la planificació estratègica i programàtica de la cooperació catalana i fer que aquesta esdevingui rellevant, caldrà enfortir la identificació de necessitats i prioritats i la formulació d'estratègies, plans i programes, de manera que aquests adrecin més pertinentment els compromisos i els objectius d'aquest Pla i, en darrer terme, les necessitats de la població dels països socis del sud.

Tot això s'assolirà per mitjà de:

a) L'elaboració de directrius de bones pràctiques per al conjunt d'objectius sectorials estratègics.

b) L'elaboració d'estratègies pluriennals per als països prioritaris i els objectius sectorials estratègics, en els casos en que es consideri convenient. En qualsevol cas, i pel que fa als objectius sectorials, s'hauran d'elaborar com a mínim les estratègies d'apoderament de les dones, drets humans, governança democràtica i enfortiment del teixit social, i sostenibilitat mediambiental, en el cas de la línia estratègica de desenvolupament. Pel que fa a la línia d'educació i capacitats, caldrà disposar almenys d'una estratègia d'educació per al desenvolupament.

c) L'elaboració i aprovació, durant el primer any de vigència del Pla, d'unes directrius i d'un manual d'ús per a fer operatius i aplicables els tres objectius transversals (vegeu la secció tercera del Pla).

d) L'elaboració d'estudis d'anàlisi de context i de viabilitat per emprendre determinades estratègies/actuacions.

e) El disseny de models més participatius i d'interlocució més directa que involucrin el conjunt d'actors (del nord i del sud) implicats, per identificar les necessitats i avaluar els resultats.

Finalment, en coherència amb els principis que orienten la cooperació per al desenvolupament catalana, i que queden expressament recollits en aquest Pla director, la planificació, la identificació de necessitats i prioritats i la formulació de plans, estratègies i programes haurà de fer-se:

– De manera participada i buscant la complementarietat i la coordinació amb el conjunt d'agents públics i privats, nacionals i internacionals de la cooperació, amb especial atenció a la societat civil catalana i al conjunt de departaments de la Generalitat de Catalunya.

– De manera alineada amb les necessitats, les agendes de desenvolupament i les estratègies de reducció de la pobresa dels països socis del sud.

– De manera que s'enforixin els processos de desenvolupament endògens dels països socis del sud i les seves capacitats per formular estratègies de desenvolupament, fent ús dels instruments més adequats en cada cas.

– Incorporant criteris i indicadors que permetin el seguiment i l'avaluació dels resultats.

10.2. EL SEGUIMENT I L'AVALUACIÓ DE LA POLÍTICA DE COOPERACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT

La planificació i la implementació d'una política pública requereix sempre d'instruments de seguiment i d'avaluació, tant per a constatar el progrés en l'execució i l'impacte com per a extreure'n lliçons i procedir, si escau, a implementar els canvis adients. Si, a més, la política posa l'èmfasi en la qualitat i la coherència, com s'esdevé amb la política de cooperació per al desenvolupament, el seguiment i l'avaluació encara resulten més importants.

10.2.1. El seguiment de la política de cooperació per al desenvolupament

Amb l'objectiu de millorar el seguiment de l'execució d'aquest pla, dels plans anuals i dels diferents instruments de programació, es preveu incidir en els aspectes següents:

– Reforçar les capacitats de recopilació, sistematització i anàlisi de dades referents a l'AOD, mitjançant l'ús exhaustiu de les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

– Millorar la qualitat i la disponibilitat de les dades relatives al seguiment, que es faran públiques per mitjà de les Memòries Anuals de Cooperació de la Generalitat de Catalunya i del Portal de l'ajut oficial per al desenvolupament català. Tal com es va acordar en la revisió del Pla director 2003-2006, les dades relatives a l'AOD de l'ACCD i dels departaments i organismes de la Generalitat de Catalunya es recolliran i processaran dos cops l'any:

a. En el mes de febrer, quan es facilitarà la informació sobre les actuacions dutes a terme l'any anterior, per a l'elaboració de la Memòria anual.

b. En el mes de setembre, quan s'aportará informació sobre les actuacions dutes a terme durant l'any en curs, a efectes de fer el seguiment de l'execució dels Plans anuals.

Aquestes tasques requeriran un treball previ de coordinació i socialització interdepartamental sobre els criteris i els paràmetres que s'han d'utilitzar per a fer el seguiment.

– Reforçar el seguiment de les actuacions sobre el terreny, mitjançant els recursos humans i materials previstos en la secció vuitena d'aquest pla.

– Millorar la incorporació dels resultats del seguiment a la programació de la cooperació per al desenvolupament.

10.2.2. L'avaluació de la política de cooperació per al desenvolupament

D'acord amb el CAD, l'avaluació és la valoració sistemàtica i objectiva del funcionament d'un projecte, pro-

grama o política, i del seu disseny, execució i resultats. L'objectiu de l'avaluació és determinar la pertinència i l'assoliment dels objectius, així com l'eficiència, l'eficàcia, l'impacte i la sostenibilitat per al desenvolupament. Una avaluació ha de proporcionar informació creïble i útil que permeti incorporar les lliçons apreses al procés de presa de decisions de les administracions i entitats beneficiàries i donants. Al mateix temps, les avaluacions són un acte de responsabilitat i transparència respecte a l'actuació de l'Administració en aquest àmbit.

Aquest Pla director pretén consolidar l'avaluació com un instrument que permeti extreure lliçons i aprendre de l'experiència. A més, la impulsarà com a eina per produir informació fiable sobre l'abast de les actuacions de la cooperació catalana i el grau d'assoliment dels resultats esperats i per a la rendició de comptes. Finalment, en promourà la capitalització per contribuir a les reflexions sobre el potencial i les limitacions de la cooperació catalana, tot informant la planificació, la gestió i les decisions estratègiques en aquest àmbit.

Per abordar aquests reptes es preveuen els objectius i resultats següents:

– Definir, en col·laboració amb el Consell de Cooperació al Desenvolupament, una estratègia d'avaluació de la política pública de cooperació per al desenvolupament que estableixi els objectius, els criteris, els procediments, els indicadors i els diferents nivells d'avaluació requerits: projectes, programes, estratègies, plans, instruments, modalitats, metodologies, etc.

– Planificar anualment, en el marc dels Plans anuals, les avaluacions a desenvolupar.

– Fer, al cap de dos anys de la posada en marxa del Pla director, una anàlisi de la seva aplicació i del grau de consecució dels objectius fixats.

– Fer, al final del període d'aplicació del Pla director, una avaluació sobre el grau d'assoliment i la pertinència dels objectius i els resultats previstos.

– Fer, sempre que sigui possible i pertinent, i seguint les recomanacions internacionals respecte a aquesta qüestió, avaluacions conjuntes amb altres donants que afavoreixin les complementaritats i contribueixin a resoldre els aspectes vinculats a l'atribució de l'impacte de l'ajut.

– Promoure la cultura de l'avaluació entre el conjunt d'actors de la cooperació a Catalunya i incentivar, mitjançant els diferents instruments i els recursos de què disposa l'Administració, les avaluacions per part dels diferents actors de la cooperació catalana.

– Promoure la socialització i la capitalització dels resultats de les avaluacions, fent un ús intensiu de les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

11. ESCENARI ECONÒMIC

D'acord amb les previsions de la Llei de cooperació, es fixa el següent escenari econòmic pluriennal per a l'assoliment dels compromisos del Pla director 2007-2010:

Despesa de la Generalitat de Catalunya en cooperació per al desenvolupament (en milions d'euros)

Partides	2007	2008	2009	2010
Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament	52,1	67,4	87,4	113,4
Departaments i organismes autònoms de la Generalitat	13,6	14,5	15,5	16,6
Total	65,6	81,9	102,9	130,0

Aquest escenari incrementa en un 128% els recursos destinats a la política de cooperació per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya en relació amb el 2006, darrer any del cicle de planificació anterior.

En termes relatius, es preveu que el volum d'AOD de la Generalitat de Catalunya representi, l'any 2010, el 0,66% dels Tributs propis de la Generalitat i el 0,059% del Producte Interior Brut de Catalunya. El manteniment de nivells de creixement similars en el proper cicle de planificació permetria assolir, el 2012, el 0,077% del PIB de Catalunya destinat a la cooperació per al desenvolupament. Aquest és justament el tram del PIB que s'estima, d'acord amb el dictamen elaborat per Àngel Font sobre el finançament de la cooperació catalana, que correspon a la Generalitat de Catalunya per al compliment del compromís de l'Estat espanyol de dedicar, el 2012, el 0,7% del PIB a l'AOD.

Queda, però, una referència pendent: el compromís expressat a la disposició addicional tercera de la Llei de Cooperació, segons el qual l'Administració de la Generalitat ha d'augmentar progressivament les aportacions destinades a la cooperació per al desenvolupament fins assolir el 0,7% del seus ingressos corrents incondicionats com a màxim en els pressupostos per a l'any 2010. El canvi de model de finançament amb posterioritat a la Llei i la variabilitat de la xifra dificulten el càlcul i, per tant, la planificació. D'aquí que s'hagi optat per calcular una xifra final de referència a partir de dades més estables com el compromís total de l'Estat espanyol en termes de PIB i l'estimació de l'aportació global catalana a l'esmentada fita.

Atès que han canviat les regles de joc (model de finançament) i atesa la dificultat per calcular una xifra de referència, caldria que fos el mateix Parlament qui, durant la propera Legislatura, aclarís el significat de la disposició addicional tercera de la Llei en el context actual mitjançant un pronunciament o resolució respecte a això, o si escau una modificació de la Llei de cooperació.

ACRÒNIMS

AECI:	Agència Espanyola de Cooperació Internacional
ACCD:	Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament
AIMPI:	Atenció Integral de les Malalties Prevalents en la Infància
AOD:	Ajut Oficial per al Desenvolupament
CAD:	Comitè d'Ajut al Desenvolupament
CONCORD:	Confederació d'Organitzacions No Governamentals Europees per a l'Assistència i el Desenvolupament
DESC:	Drets Econòmics Socials i Culturals
DGCDHAH:	Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària
FCONGD:	Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament
FIDA:	Fons Internacional de Desenvolupament Agrícola
I + D:	Investigació i Desenvolupament
MTS:	Malalties de Transmissió Sexual
OCDE:	Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic
OIT:	Organització Internacional del Treball
OMS:	Organització Mundial de la Salut
ONG:	Organització no Governamental
ONGD:	Organització no Governamental per al Desenvolupament
PIB:	Producte Interior Brut
SECI:	Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional

3.10.60. PROCEDIMENTS RELATIUS A LA MEMÒRIA ANUAL I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Memòria i Compte de la Sindicatura de Comptes corresponent al 2006

Tram. 256-00010/08

Correcció d'errades de publicació (BOPC 77)

Al BOPC 77, a la pàgina 3.

On diu:

«N. de la R.: La Memòria de la Sindicatura de Comptes així com el Compte de la Sindicatura de Comptes, que hi figura com a annex, poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.»

Ha de dir:

«N. de la R.: La Memòria de la Sindicatura de Comptes *es reproduïx en la secció 4.85. El Compte de la Sindicatura de Comptes, que hi figura com a annex, pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament.*»

On diu:

«Termini: 10 dies hàbils (del 01.06.2007 al 14.06.2007).

Finiment del termini: 15.06.2007; 9:30 hores.»

Ha de dir:

«Termini: 15 dies hàbils (del 01.06.2007 al 22.06.2007).

Finiment del termini: 25.06.2007; 9:30 hores.»

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques socials

Tram. 302-00032/08

Esmenes presentades

Reg. 11209 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 30.05.2007

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 11209)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Vendrell i Bayona, Portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb allò que disposen els articles 139.4 i següents del Reglament del Parlament de Catalunya, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la Interpellació sobre les polítiques socials (NT 302-00032/08).

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya

D'un nou Punt entre el Punt 2 i el Punt 3.

«Renegociar amb el govern de l'Estat, un finançament just i suficient per a aplicar a Catalunya la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència que tingui en compte la realitat del nombre de persones amb gran dependència a Catalunya.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya

D'UN NOU PUNT ENTRE EL PUNT 2 I EL PUNT 3.

«Negociar amb la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis la dotació d'un fons just i suficient per a l'aplicació de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència per part dels ens locals seguint les competències municipals en serveis socials, així com les actuals despeses de suplència i de subsidiarietat que actualment suporten aquestes administracions.»

Palau del Parlament, 29 de maig de 2007

Francesc Vendrell i Bayona

4. INFORMACIÓ

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES

4.53.03. SOL·LICITUDS DE SESSIÓ INFORMATIVA

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació sobre les informacions que situen Catalunya com a principal focus de recepció d'activistes islamistes d'Europa
Tram. 354-00063/08

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 10774).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes o Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007.

4.53.05. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENÇA

Sol·licitud de compareixença del delegat del Govern de l'Estat a Catalunya davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa
Tram. 356-00072/08

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 10775).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes o Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007.

Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Badalona davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa
Tram. 356-00073/08

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 10776).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes o Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007.

Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Santa Coloma de Gramanet davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa
Tram. 356-00074/08

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 10777).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes o Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007.

Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Sant Adrià de Besòs davant la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb relació a les informacions que situen Catalunya com a principal focus de captació d'islamistes d'Europa
Tram. 356-00075/08

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 10778).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes o Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007.

Sol·licitud de compareixença d'Isabel Rubió Badia, de DHD-Europe, i de Beatriz Mena Pujol, directora de la fundació Adana, davant la Comissió d'Educació i Universitats perquè informin sobre la situació dels afectats pel trastorn de déficit d'atenció i hiperactivitat

Tram. 356-00080/08

Sol·licitud

Sol·licitud: Antonio Robles Almeida, del Grup Mixt (reg. 11027).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Educació i Universitats, sessió del 30.05.2007.

Sol·licitud de compareixença del president de la Societat Pesca Esportiva de la Vall de Boí, Ramon Aixalà i Vila, davant la Comissió de Medi Ambient i Habitatge perquè exposi la problemàtica del sector de la pesca esportiva

Tram. 356-00081/08

Sol·licitud

Sol·licitud: Josep Grau i Seris, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 11039).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Medi Ambient i Habitatge, sessió del 29.05.2007.

4.53.10. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES DE MEMBRES DEL GOVERN

Sessió informativa de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades amb el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació sobre l'activitat dels islamistes radicals a Catalunya

Tram. 355-00032/08

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (reg. 11195).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes o Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: 29.05.2007.

4.53.15. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES D'AUTORITATS, DE FUNCIONARIS I D'ALTRES PERSONES

Compareixença de Joan Vendrell Campmany davant la Comissió de Peticions perquè exposi i amplii l'escrit de petició relatiu a un procediment d'incapacitació

Tram. 357-00026/08

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 4 de la Comissió de Peticions, del 29.05.2007 (DSPC-C 100).

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN, I D'ALTRES ÒRGANS

4.70.10. ALTRES COMUNICACIONS

Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre l'observança del pluralisme en la televisió i la ràdio corresponent al març del 2007

Tram. 337-00016/08

Presentació: President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Coneixement: Mesa del Parlament, 29.05.2007

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

Molt Hble. Sr. Ernest Benach i Pascual

Benvolgut president,

Em plau de fer-vos a mans l'*Informe sobre l'observança del pluralisme a la televisió i la ràdio, mes de març de 2007* perquè en tingueu coneixement i als efectes oportuns.

Ben cordialment,

Josep Maria Carbonell i Abelló
Barcelona, 24 de maig de 2007

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.05. PRESSUPOST DEL PARLAMENT

**Liquidació del pressupost del Parlament
corresponent a l'inici de la VIII legisla-
tura**

Tram. 232-00003/08

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 15, 30.05.2007, DSPC-P 19

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 30 de maig de 2007, ha examinat la liquidació del pressupost del Parlament corresponent a l'inici de la VIII legislatura que ha presentat la Mesa ampliada, i, d'acord amb l'article 29.3.h del Reglament, ha aprovat la dita liquidació.

Palau del Parlament, 30 de maig de 2007

Secretari tercer

Jordi Miralles i Conte

President del Parlament

Ernest Benach i Pascual

PARLAMENT DE CATALUNYA. EXERCICI COMPTABLE: 2006. SITUACIÓ DE DESPESES, PRESSUPOST EXERCICI CORRENT. SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS(ARTICLES SENSE FUNCIONAL).
DES DE 01/01/2006 FINS A 16/11/2006

Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits definitius	Romanent crèdit disponible	Romanent crèdit retingut	Romanent crèdit autoritzat	Romanent crèdit comp.	Total romanent crèdit	Obligacions re-conegudes netes
10	6.911.067,45	0,00	6.911.067,45	2.000.996,61	0,00	0,00	0,00	2.000.996,61	4.910.070,84
11	403.550,04	0,00	403.550,04	50.021,06	0,00	0,00	0,00	50.021,06	353.528,98
12	11.349.609,10	1.025.355,02	12.374.964,12	4.589.708,69	0,00	0,00	0,00	4.589.708,69	7.785.255,43
13	158.807,45	0,00	158.807,45	118.998,23	0,00	0,00	0,00	118.998,23	39.809,22
15	1.044.237,86	0,00	1.044.237,86	147.796,18	0,00	0,00	0,00	147.796,18	896.441,68
16	3.681.457,96	0,00	3.681.457,96	664.417,58	0,00	0,00	58.897,33	723.314,91	2.958.143,05
17	583.233,10	1.400.000,00	1.983.233,10	1.410.988,67	0,00	0,00	0,00	1.410.988,67	572.244,43
20	710.923,53	0,00	710.923,53	147.775,45	0,00	0,00	0,00	147.775,45	563.148,08
21	664.779,79	90.000,00	754.779,79	222.742,43	0,00	0,00	159.713,32	307.488,77	403.434,76
22	8.370.829,97	2.412.324,34	10.783.154,31	6.905.124,15	0,00	0,00	137.317,51	360.059,94	394.719,85
23	4.217.041,75	350.000,00	4.567.041,75	902.344,14	0,00	0,00	850.029,96	7.755.154,11	3.028.000,20
24	379.544,37	0,00	379.544,37	102.167,99	0,00	0,00	0,00	102.167,99	277.376,38
48	15.301.400,00	43.449,10	15.344.849,10	1.483.782,43	0,00	0,00	0,00	1.483.782,43	13.861.066,67
61	10.809.833,80	1.987.633,42	12.797.467,22	724.973,94	1.000.000,00	4.000.000,00	3.357.781,98	9.082.755,92	3.714.711,30
62	2.899.292,12	0,00	2.899.292,12	344.871,65	0,00	0,00	2.199.885,79	2.544.757,44	354.534,68
64	856.544,00	0,00	856.544,00	357.694,04	0,00	0,00	390.496,75	748.190,79	108.353,21
65	845.385,24	108.826,00	954.211,24	-17.202,15	0,00	0,00	702.741,22	685.539,07	268.672,17
67	260.350,24	0,00	260.350,24	207.685,44	0,00	0,00	0,00	207.685,44	52.664,80
78	123.107,52	25.546,89	148.654,41	37.846,41	0,00	0,00	5.855,71	43.702,12	104.952,29
83	19.800,00	0,00	19.800,00	19.800,00	0,00	0,00	0,00	19.800,00	0,00
Total	69.590.795,29	7.443.134,77	77.033.930,06	20.422.532,94	1.000.000,00	4.000.000,00	7.862.719,57	33.285.252,51	43.748.677,55

**Liquidació del pressupost del Parlament
i del Síndic de Greuges corresponent
al 2006**

Tram. 232-00004/08

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 15, 30.05.2007, DSPC-P 19

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 30 de maig de 2007, ha examinat la liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al 2006 que ha presentat la Mesa ampliada, i, d'acord amb l'article 29.3.h del Reglament, ha aprovat la dita liquidació.

Palau del Parlament, 30 de maig de 2007

Secretari quart

Rafel Luna i Vivas

President del Parlament

Ernest Benach i Pascual

PARLAMENT DE CATALUNYA. EXERCICI COMPTABLE: 2006. SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT. SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (ARTICLES SENSE FUNCIONAL)

Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits definitius	Romanent crèdit disponible	Romanent crèdit reintgut	Romanent crèdit autoritzat	Romanent crèdit comp.	Total romanent crèdit	Obligacions re-conegudes netes
10	6.911.067,45	0,00	6.911.067,45	709.292,86	0,00	0,00	0,00	709.292,86	6.201.774,59
11	403.550,04	120.000,00	523.550,04	72.540,40	0,00	0,00	0,00	72.540,40	451.009,64
12	11.349.609,10	-274.644,98	11.074.964,12	1.122.879,46	0,00	0,00	0,00	1.122.879,46	9.952.084,66
13	158.807,45	0,00	158.807,45	109.799,76	0,00	0,00	0,00	109.799,76	49.007,69
15	1.044.237,86	0,00	1.044.237,86	101.598,98	0,00	0,00	0,00	101.598,98	942.638,88
16	3.681.457,96	480.000,00	4.161.457,96	231.248,95	0,00	0,00	58.279,70	289.528,65	3.871.929,31
17	583.233,10	1.400.000,00	1.983.233,10	1.056.551,35	0,00	0,00	0,00	1.056.551,35	926.681,75
20	710.923,53	28.000,00	738.923,53	27.720,42	0,00	0,00	0,00	27.720,42	590.556,16
21	664.779,79	235.000,00	899.779,79	282.228,34	0,00	0,00	0,00	282.228,34	596.677,16
22	8.370.829,97	449.324,34	8.820.154,31	4.600.018,21	0,00	0,00	20.874,29	4.781.136,24	4.039.018,07
23	4.217.041,75	470.000,00	4.687.041,75	200.131,40	0,00	0,00	0,00	200.131,40	4.486.910,35
24	379.544,37	20.000,00	399.544,37	73.639,04	0,00	0,00	0,00	73.639,04	325.905,33
48	15.301.400,00	43.449,10	15.344.849,10	737.900,67	0,00	0,00	0,00	737.900,67	14.606.948,43
61	10.809.833,80	4.187.633,42	14.997.467,22	2.886.885,90	1.000.000,00	4.000.000,00	1.070.970,00	8.957.855,90	6.039.611,32
62	2.899.292,12	50.000,00	2.949.292,12	260.276,87	0,00	0,00	773.442,06	1.033.718,93	1.915.573,19
64	856.544,00	0,00	856.544,00	355.545,12	0,00	0,00	22.853,51	358.398,63	498.145,37
65	845.385,24	208.826,00	1.054.211,24	45.794,61	0,00	0,00	385.382,83	431.177,44	623.033,80
67	260.350,24	0,00	260.350,24	194.143,87	0,00	0,00	0,00	194.143,87	66.206,37
78	123.107,52	25.546,89	148.654,41	0,00	0,00	0,00	0,00	148.654,41	148.654,41
83	19.800,00	0,00	19.800,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	19.800,00
Total	69.590.795,29	7.443.134,77	77.033.930,06	13.048.196,21	1.000.000,00	4.000.000,00	2.633.567,37	20.681.763,58	56.352.166,48

PARLAMENT DE CATALUNYA. SÍNDIC. EXERCICI COMPTABLE: 2006. SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT. SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (ARTICLES SENSE FUNCIONAL)

Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits definitius	Romanent crèdit disponible	Romanent crèdit reintgut	Romanent crèdit autoritzat	Romanent crèdit comp.	Total romanent crèdit	Obligacions re-conegudes netes
10	339.776,00	39.364,09	379.140,09	20.178,71	0,00	0,00	0,00	20.178,71	358.961,38
11	2.011.153,60	172.561,07	2.183.714,67	1.717,76	0,00	0,00	0,00	1.717,76	2.181.996,91
12	1.009.333,01	48.700,18	1.058.033,19	103.244,92	0,00	0,00	0,00	103.244,92	954.788,27
13	18.000,00	120.483,03	138.483,03	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	138.483,03
15	82.310,00	19.295,37	101.605,37	62.329,29	0,00	0,00	0,00	62.329,29	39.276,08
16	519.502,00	97.986,63	617.488,63	22.899,50	0,00	0,00	0,00	22.899,50	594.589,13
17	66.000,00	0,00	66.000,00	12.900,00	0,00	0,00	0,00	12.900,00	53.100,00
20	34.000,00	32.774,71	66.774,71	10.411,69	0,00	0,00	0,00	10.411,69	56.363,02
21	38.000,00	-15.000,00	23.000,00	3.655,98	0,00	0,00	0,00	3.655,98	19.344,02
22	1.083.500,00	261.045,94	1.344.545,94	270.112,77	0,00	0,00	0,00	270.112,77	1.074.433,17
23	113.000,00	10.000,00	123.000,00	11.024,54	0,00	0,00	0,00	11.024,54	111.975,46
24	112.000,00	-27.000,00	85.000,00	13.626,05	0,00	0,00	0,00	13.626,05	71.373,95
49	35.000,00	1.914,34	36.914,34	5.589,82	0,00	0,00	0,00	5.589,82	31.324,52
61	250.000,00	0,00	250.000,00	163.805,70	0,00	0,00	0,00	163.805,70	86.194,30
62	15.000,00	10.000,00	25.000,00	2.528,23	0,00	0,00	0,00	2.528,23	22.471,77
64	15.000,00	14.934,04	29.934,04	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	29.934,04
65	185.000,00	32.210,35	217.210,35	65.432,21	0,00	0,00	0,00	65.432,21	151.778,14
67	70.000,00	-23.000,00	47.000,00	37.004,88	0,00	0,00	0,00	37.004,88	9.995,12
83	8.000,00	0,00	8.000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	8.000,00
Total	6.004.574,61	796.269,75	6.800.844,36	806.462,05	0,00	0,00	0,00	806.462,05	5.994.382,31

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL**Concurs per a proveir temporalment el lloc de treball de tècnic o tècnica de coordinació de la producció de publicacions del Departament d'Edicions del Parlament**

Tram. 500-00007/08

Adscripció en comissió de serveis d'una funcionària

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 29.05.2007

SECRETARIA GENERAL

Acord del 29 de maig de 2007, de la Mesa del Parlament, d'adscripció en comissió de serveis de la senyora Sílvia Casademont i Colomer al lloc de treball de tècnic o tècnica de coordinació de la producció de publicacions del Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya.

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 17 d'abril de 2007, va acordar convocar un concurs per a proveir temporalment el lloc de treball de tècnic o tècnica de coordinació de la producció de publicacions del Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya.

D'acord amb la base vuitena de la convocatòria esmentada, el concurs s'ha de resoldre a favor de l'aspirant que obtingui la millor valoració de tots els mèrits i les capacitats que especifica la base setena i la resolució comporta l'adscripció en comissió de serveis del funcionari o funcionària al lloc de treball convocat, amb les funcions que s'hi descriuen.

De conformitat amb el que estableix la base vuitena de la convocatòria, en data 22 d'abril de 2007, la Comis-

sió Tècnica d'Avaluació acorda formular la proposta d'adscripció en comissió de serveis de la senyora Sílvia Casademont i Colomer al lloc de treball de tècnic o tècnica de coordinació de la producció de publicacions del Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya.

En ús de les competències atribuïdes pels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament

ACORDA:

Adscriure en comissió de serveis la senyora Sílvia Casademont i Colomer al lloc de treball de tècnic o tècnica de coordinació de la producció de publicacions del Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya, a partir de la data de la presa de possessió.

Contra l'acord de la Mesa, que exhaureix la via administrativa, les persones interessades poden interposar, potestativament i d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener, un recurs de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la publicació en el BOPC, o bé un recurs contenciós administratiu, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la publicació en el BOPC, d'acord amb la Llei 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciós administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 29 de maig de 2007

Imma Folchi i Bonafonte
Secretària general